

แผนยุทธศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566-2570)

ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2569

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569 จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบนโยบายและทิศทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย ให้ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัยได้รับทราบและใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพ เพื่อบูรณาการบรรลุเป้าประสงค์ตามพันธกิจและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ ได้ผ่านกระบวนการศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพของมหาวิทยาลัย สภาพแวดล้อม และบริบทที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน รวมถึงการระดมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนาเชิงบูรณาการให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในปัจจุบัน โดยได้รับการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ 1/2569 เมื่อวันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2569

สาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569 ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- ส่วนที่ 2 สถานการณ์โลกที่ส่งผลกระทบต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย
- ส่วนที่ 3 แผนยุทธศาสตร์และนโยบายที่เกี่ยวข้อง
- ส่วนที่ 4 แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569
- ส่วนที่ 5 การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ และการกำกับ ติดตาม ประเมินผล

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับทิศทางการดำเนินงานและการพัฒนามหาวิทยาลัยแก่ผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรทุกระดับ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และส่งผลให้มหาวิทยาลัยบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

กองนโยบายและแผน
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก
1. ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	1
1.1 ประวัติความเป็นมา	1
1.2 โครงสร้างการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	2
1.3 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	3
1.4 โครงสร้างหน่วยงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	4
1.5 ข้อมูลคณะ/วิทยาลัยและหลักสูตร	5
1.6 ข้อมูลนักศึกษา	7
1.7 ข้อมูลภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2562 – 2566	12
1.8 ข้อมูลบุคลากรของมหาวิทยาลัย	13
1.9 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2563 – 2567	16
1.10 ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2568	18
1.11 การวิเคราะห์ศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	20
2. ส่วนที่ 2 สถานการณ์โลกที่ส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย	22
2.1 สถานการณ์ความเสี่ยงและความท้าทายของโลกในศตวรรษที่ 21	22
2.2 สถานการณ์ด้านภูมิรัฐศาสตร์และโครงสร้างเศรษฐกิจโลก	23
2.3 สถานการณ์ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์	23
2.4 สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	24
2.5 สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและสังคมสูงวัย	25
2.6 สถานการณ์ทักษะประชากรและตลาดแรงงานในศตวรรษที่ 21	26
2.7 สถานการณ์ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและโอกาสทางสังคม	27
3. ส่วนที่ 3 แผนยุทธศาสตร์และนโยบายที่เกี่ยวข้อง	28
3.1 ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)	28
3.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)	29
3.3 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)	34
3.4 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	36
3.5 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579	38
3.6 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ 2569	40
3.7 กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566-2570	41

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.8 แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ.2564-2570 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2566 – 2570)	42
3.9 แผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Action Plan) มหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 –พ.ศ. 2570)	43
3.10 การกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์	45
3.11 วิศวกรสังคม	47
3.12 การเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569	49
4. ส่วนที่ 4 แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569	51
4.1 ปรัชญา (Philosophy)	51
4.2 ปณิธาน (Determination)	51
4.3 อัตลักษณ์ (Identity)	52
4.4 เอกลักษณ์ (Uniqueness)	52
4.5 นโยบายของอธิการบดี (President’s Policy)	52
4.6 ค่านิยมองค์กร (Core Values)	56
4.7 วิสัยทัศน์ (Vision)	56
4.8 พันธกิจ (Mission)	56
4.9 ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)	56
4.9.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติพันธุ์บึงให้มีความทำ	59
4.9.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น	63
4.9.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์	67
4.9.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : บริหารจัดการให้สามารถแข่งขันได้	70
5. ส่วนที่ 5 การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ และการกำกับ ติดตาม ประเมินผล	73
5.1 ปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ฯ สู่การปฏิบัติ	73
5.2 กลไกการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ฯ สู่การปฏิบัติ	73
5.3 การติดตามและประเมินผล	74
6. ภาคผนวก	75
คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่ 1245/2568	76
เรื่อง ให้ข้าราชการและบุคลากรไปราชการ	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 การจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี โท และเอก จำแนกหลักสูตร เป็นรายคณะและวิทยาลัย	5
ตารางที่ 1.2 ข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2564 – 2568	7
ตารางที่ 1.3 ข้อมูลนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประจำปีการศึกษา 2564 – 2568	10
ตารางที่ 1.4 ภาวะการมีงานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2562 – 2566	12
ตารางที่ 1.5 ข้อมูลบุคลากรในภาพรวม	13
ตารางที่ 1.6 คุณวุฒิการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการ	13
ตารางที่ 1.7 ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ	15
ตารางที่ 1.8 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2563 – 2567	16
ตารางที่ 1.9 ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2568	18
ตารางที่ 4.1 กลยุทธ์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์ที่ 1	60
ตารางที่ 4.2 กลยุทธ์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์ที่ 2	64
ตารางที่ 4.3 กลยุทธ์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์ที่ 3	68
ตารางที่ 4.4 กลยุทธ์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์ที่ 4	71

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 โครงสร้างการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	2
ภาพที่ 1.2 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	3
ภาพที่ 1.3 โครงสร้างหน่วยงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	4
ภาพที่ 1.4 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2564 – 2568	8
ภาพที่ 1.5 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ ปีการศึกษา 2564 – 2568 จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย	8
ภาพที่ 1.6 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคพิเศษ ปีการศึกษา 2564 – 2568 จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย	9
ภาพที่ 1.7 ข้อมูลนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประจำปีการศึกษา 2564 – 2568	11
ภาพที่ 1.8 ภาวะการมีงานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2562 – 2566	12
ภาพที่ 1.9 คุณวุฒิการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการ	14
ภาพที่ 1.10 ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ	15
ภาพที่ 1.11 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2563 – 2567	17
ภาพที่ 1.12 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2563 – 2567	17
ภาพที่ 1.13 ผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2568	19
ภาพที่ 1.14 ผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ของหน่วยงานภาครัฐตามตัวชี้วัด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2568	19
ภาพที่ 3.1 เป้าหมายการพัฒนาประเทศภาพรวม	29
ภาพที่ 3.2 เป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	34
ภาพที่ 3.3 หมุดหมายเพื่อพลิกโฉมประเทศ	35
ภาพที่ 3.4 เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน	36
ภาพที่ 3.5 ยุทธศาสตร์ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566-2570	41
ภาพที่ 3.6 ความเชื่อมโยงพระบรมราโชบายด้านการศึกษากับทักษะในศตวรรษที่ 21 และวิศวกรรมสังคม	48
ภาพที่ 3.7 วิศวกรสังคม	48
ภาพที่ 3.8 การเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ กับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	50
ภาพที่ 4.1 วิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยมองค์กร และประเด็นยุทธศาสตร์	57
ภาพที่ 4.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 และกลยุทธ์	58
ภาพที่ 4.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 และกลยุทธ์	62
ภาพที่ 4.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 และกลยุทธ์	66
ภาพที่ 4.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 และกลยุทธ์	69

บทสรุปผู้บริหาร

แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบและทิศทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างความเข้มแข็งและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงพร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนด้านการอุดมศึกษา แผนฉบับปรับปรุงนี้มุ่งเน้นการสร้างมหาวิทยาลัยที่เป็นเลิศด้านการจัดการศึกษา สร้างสรรค์องค์ความรู้และนวัตกรรม และความยั่งยืนของการพัฒนาท้องถิ่น โดยมี 3 เสาหลักสำคัญ ได้แก่ 1) การผลิตบัณฑิตคุณภาพ : พัฒนาศักยภาพบัณฑิตให้มีทักษะแห่งอนาคตและตอบโจทย์ตลาดแรงงาน 2) การบริการวิชาการและสร้างนวัตกรรมเพื่อท้องถิ่น : ขับเคลื่อนด้วยงานวิจัยและการให้บริการวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจชุมชน และ 3) การบริหารจัดการองค์กรสู่ความเป็นเลิศ : สร้างความเข้มแข็งด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและธรรมาภิบาล โดยจะเป็นกรอบการทำงานที่สำคัญในการกำหนดทิศทางและแผนปฏิบัติการของทุกหน่วยงานเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาศักยภาพของมหาวิทยาลัยให้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฯ ได้ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ศักยภาพของมหาวิทยาลัย สภาพแวดล้อม และบริบทที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ควบคู่กับกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนภายในมหาวิทยาลัย โดยระดมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากตัวแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของสภามหาวิทยาลัย จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.สุมาลี สังข์ศรี ดร.วินัย รุ่งฤทธิเดช และนางประนอม คลังทอง และผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัย ในการประชุมเชิงปฏิบัติการทบทวนแผนยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2567 ระหว่างวันที่ 5–7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2568 ณ โรงแรมไมด้า เดอ ซี หัวหิน อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จากนั้นได้นำ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยฯ เข้าพิจารณาในการประชุมผู้บริหารระดับสูง (Top Team) เมื่อวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2569 และการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ครั้งที่ 1/2569 เมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2569 เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วม เหมาะสมและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย

แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569 มีสาระสำคัญดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision) : เรา คือ มหาวิทยาลัยชั้นนำที่ทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น มุ่งสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติให้มีความทำ

พันธกิจ (Mission)

1. สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติพันธุ์บึงให้มีความทำ
2. ทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น
3. สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์
4. สืบสานศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และโครงการพระราชดำริ

ค่านิยมองค์กร (Core Values)

1. การทำงานเป็นทีม (Teamwork)
2. การสื่อสารให้เข้าใจ (Clear Communication)
3. ความโปร่งใสและเป็นธรรม (Transparency and Fairness)
4. การลงมือทำเป็นระบบ (Systematic Action)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติพันธุ์บึงให้มีงานทำ

เป้าประสงค์หลัก : บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเป็นนักปฏิบัติที่มีความรู้และมีทักษะ (Skill) การทำงาน
เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

- กลยุทธ์ : S1 ปรับปรุงหลักสูตรหรือสร้างหลักสูตรใหม่ที่เน้นการปฏิบัติและได้รับการรับรองมาตรฐาน
จากกระทรวงและองค์กรวิชาชีพ
- S2 พัฒนาอาจารย์ให้เปลี่ยนวิธีสอนจาก Passive เป็น MCRU : Active Learning
- S3 พัฒนาอาจารย์ให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น
- S4 สร้างชุมชนแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ในระดับสาขาวิชาและคณะ
- S5 ทุกสาขานักศึกษาลงฝึกปฏิบัติจริงในชุมชน/โรงเรียน/โรงงาน/สถานประกอบการ
และหน่วยงานต่างๆ ในรูปแบบ Work Based หรือ สหกิจ หรือ CWIE
- S6 ใช้กระบวนการวิศวกรสังคมพัฒนาคุณสมบัติภายในตน (Soft Skill) ให้กับนักศึกษา
- S7 สร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการ/โรงเรียน และหน่วยงานต่างๆ เพื่อร่วมเป็น
แหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และแหล่งเรียนรู้ให้กับนักศึกษา
- S8 จัดตั้งชุมนุมหรือชมรมให้กับนักศึกษาได้ทำกิจกรรมตามความสนใจ
- S9 พัฒนาความสามารถในการเป็นนักคิด/นักสร้าง/นักออกแบบ/ผู้ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
และ AI ในการเรียนรู้และปฏิบัติงาน
- S10 พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานสากล
- S11 จัดระบบการดูแลนักศึกษาในระดับสาขาวิชา คณะ และมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น

เป้าประสงค์หลัก : มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางนำองค์ความรู้ของศาสตร์ในสาขาวิชาต่างๆ ไปทำประโยชน์
ให้กับท้องถิ่น

- กลยุทธ์ : S1 สร้างภาคีเครือข่ายในการทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วมตั้งแต่กระบวนการ
ต้นน้ำถึงปลายน้ำ
- S2 ใช้องค์ความรู้ของศาสตร์ในทุกสาขาวิชาไปทำประโยชน์ให้กับชุมชนท้องถิ่นร่วมกับ
แกนนำชุมชน
- S3 สร้างศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบ/ชุมชนต้นแบบการพัฒนา
- S4 ทำงานร่วมกับเขตพื้นที่การศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาครู นักเรียนและ
บุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่บริการ
- S5 สร้างหลักสูตร Non-Degree ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะชีวิตหรือสมรรถนะวิชาชีพ
เพื่อ re-skill up-skill และ new-skill บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน
นอกวัยเรียน
- S6 ยกกระดับคุณภาพชีวิตและสุขภาวะของชุมชนในเขตพื้นที่บริการทุกช่วงวัย
- S7 จัดตั้งและดำเนินการโรงเรียนผู้สูงอายุร่วมกับองค์กรในพื้นที่
- S8 สืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับแกนนำชุมชน/ปราชญ์ชาวบ้าน
- S9 ร่วมสืบสานโครงการพระราชดำริ
- S10 สร้างหรือยกระดับชุมชนรักษาสีโลก

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์

เป้าประสงค์หลัก : มหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่แก้ปัญหาหรือทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น

กลยุทธ์ : S1 จัดระบบการบริหารจัดการงานวิจัยในระดับคณะและมหาวิทยาลัย

S2 สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่โดยการฝึกปฏิบัติการทำวิจัยจริง

S3 สร้างผลงานวิจัยโดยการมีส่วนร่วมและนำไปให้ท้องถิ่นใช้ประโยชน์หรือต่อยอดเชิงพาณิชย์

S4 สร้างนวัตกรรมที่นำไปแก้ปัญหาหรือใช้ประโยชน์กับท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วม

S5 สร้างภาคีเครือข่ายร่วมทำวิจัยตั้งแต่กระบวนการต้นน้ำถึงปลายน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : บริหารจัดการให้สามารถแข่งขันได้

เป้าประสงค์หลัก : มหาวิทยาลัยมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ดำเนินการแบบลดขั้นตอน และสามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่นได้

กลยุทธ์ : S1 ตั้งโรงเรียนผู้บริหารเพื่อพัฒนาทักษะ (Skill) การบริหารจัดการให้กับอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน รองคณบดี รองผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน และหัวหน้างานฝ่ายต่าง ๆ

S2 จัดโครงสร้างและระบบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย คณะ สำนัก/สถาบัน หน่วยงานต่าง ๆ ให้มีสายการบังคับบัญชาและขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน

S3 แต่งตั้งมอบหมายหน้าที่งานให้กับพนักงานสายสนับสนุน เจ้าหน้าที่ แม่บ้าน คนงาน รปภ. ปีละหนึ่งครั้ง เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงาน

S4 ปฏิรูปการจัดทำคำขอ การจัดสรร และการใช้งบประมาณให้เกิดผลงาน (Outcome) และเกิดผลกระทบ (Impact) ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้

S5 แก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ระเบียบ ข้อบังคับและประกาศ ให้เป็นปัจจุบัน และเอื้อต่อการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

S6 นำเทคโนโลยีและ AI มาใช้กับการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำงานในหน่วยงาน

S7 ปรับระบบและกลไกงานบริหารทรัพย์สินและจัดหารายได้ให้ดำเนินการในรูปแบบของธุรกิจ เพื่อหารายได้เพิ่ม

S8 จัดทำฐานข้อมูลให้ผู้บริหารใช้รายงานและตัดสินใจโดยรวมไว้ในแหล่งเดียว (DataOne)

S9 จัดระบบการสื่อสารภายในมหาวิทยาลัยและสื่อสารภายนอกให้เกิดภาพลักษณ์ (Image) ที่ดี

S10 สร้างมหาวิทยาลัยธรรมาภิบาลไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน

S11 สร้างสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยสะอาด สีเขียว (Clean and Green)

ส่วนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

1.1 ประวัติความเป็นมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมีประวัติความเป็นมาโดยเริ่มต้นจากมีสถานะเป็น “วิทยาลัยหมู่บ้านจอมบึง” “วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง” “สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง” และ “มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง” ตามลำดับ ดังมีความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบันการศึกษา ดังนี้

1) วิทยาลัยหมู่บ้านจอมบึง

วิทยาลัยหมู่บ้านจอมบึงเริ่มก่อตั้งเป็นสถานศึกษาในท้องถิ่นตามแนวความคิดเกี่ยวกับ “วิทยาลัยหมู่บ้าน” (Village Institute) ของประเทศตุรกี เมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2497 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) แก้ปัญหาการขาดแคลนครูในชนบท โดยคัดเลือกนักเรียนในท้องถิ่นทุกรุ่นเข้ารับการศึกษา และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วให้กลับไปพัฒนาท้องถิ่นของตน 2) ปลูกฝังนักศึกษาครูให้รักอาชีพครู 3) ฝึกให้นักศึกษาครูรู้จักปฏิบัติตนในการเข้าสังคม และ 4) เป็นศูนย์กลางการศึกษาในท้องถิ่นใกล้เคียง โดยรับนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จากถิ่นทุรกันดารทั่วประเทศมาเรียนหลักสูตร 5 ปี พร้อมให้ทุนการศึกษา เมื่อสำเร็จการศึกษาได้รับวุฒิปริญญาตรีบริหารการศึกษา

2) วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง

วิทยาลัยหมู่บ้านจอมบึงได้รับการยกฐานะเป็นวิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึงเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2513 โดยเปิดรับนักศึกษาเข้าเรียนหลักสูตร 2 ปี ได้รับวุฒิปริญญาตรีบริหารการศึกษา (ป.กศ.) และวุฒิปริญญาตรีบริหารศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง)

ปี พ.ศ. 2521 เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปี ในโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ (อคป.) โดยความร่วมมือระหว่างกรมการฝึกหัดครูและหน่วยงานผู้ใช้ครู

ปี พ.ศ. 2523 เปิดสอนระดับปริญญาตรี 4 ปี ได้รับวุฒิปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

ปี พ.ศ. 2528 เปิดสอนระดับอนุปริญญาวิทยาศาสตรและศิลปศาสตร รับนักศึกษาจากผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าเรียน 2 ปี และงดการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรการศึกษาขั้นสูง (ป.กศ.สูง) และโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ (อคป.) และเปิดสอนโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) แทน

ปี พ.ศ. 2529 วิทยาลัยครู 4 แห่ง ในภูมิภาคตะวันตก รวมกลุ่มกันเรียกว่า “สหวิทยาลัยทวารวดี”

ปี พ.ศ. 2530 เปิดสอนโครงการครุทายาทสายมัธยมศึกษาและประถมศึกษา

3) สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึงได้เปลี่ยนสถานะเป็นสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 ด้วยวิทยาลัยครูเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย ผลิตภัณฑ์ในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้แก่ ครุศาสตรบัณฑิต วิทยาศาสตรบัณฑิต และศิลปศาสตรบัณฑิต แต่บุคคลทั่วไปยังเข้าใจผิดว่าผู้ที่จบการศึกษาจากวิทยาลัยครูต้องประกอบอาชีพครูเท่านั้น ทำให้ผู้ที่จบการศึกษาในสาขาอื่นขาดโอกาสในการหางานทำ และในบางครั้งเกิดความเข้าใจผิดว่า “วิทยาลัยครู” มีได้เป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและเพื่อประโยชน์แก่นักศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้วทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อสถาบันว่า “สถาบันราชภัฏ” เพื่อให้สอดคล้องกับความหลากหลายในการผลิตบัณฑิต

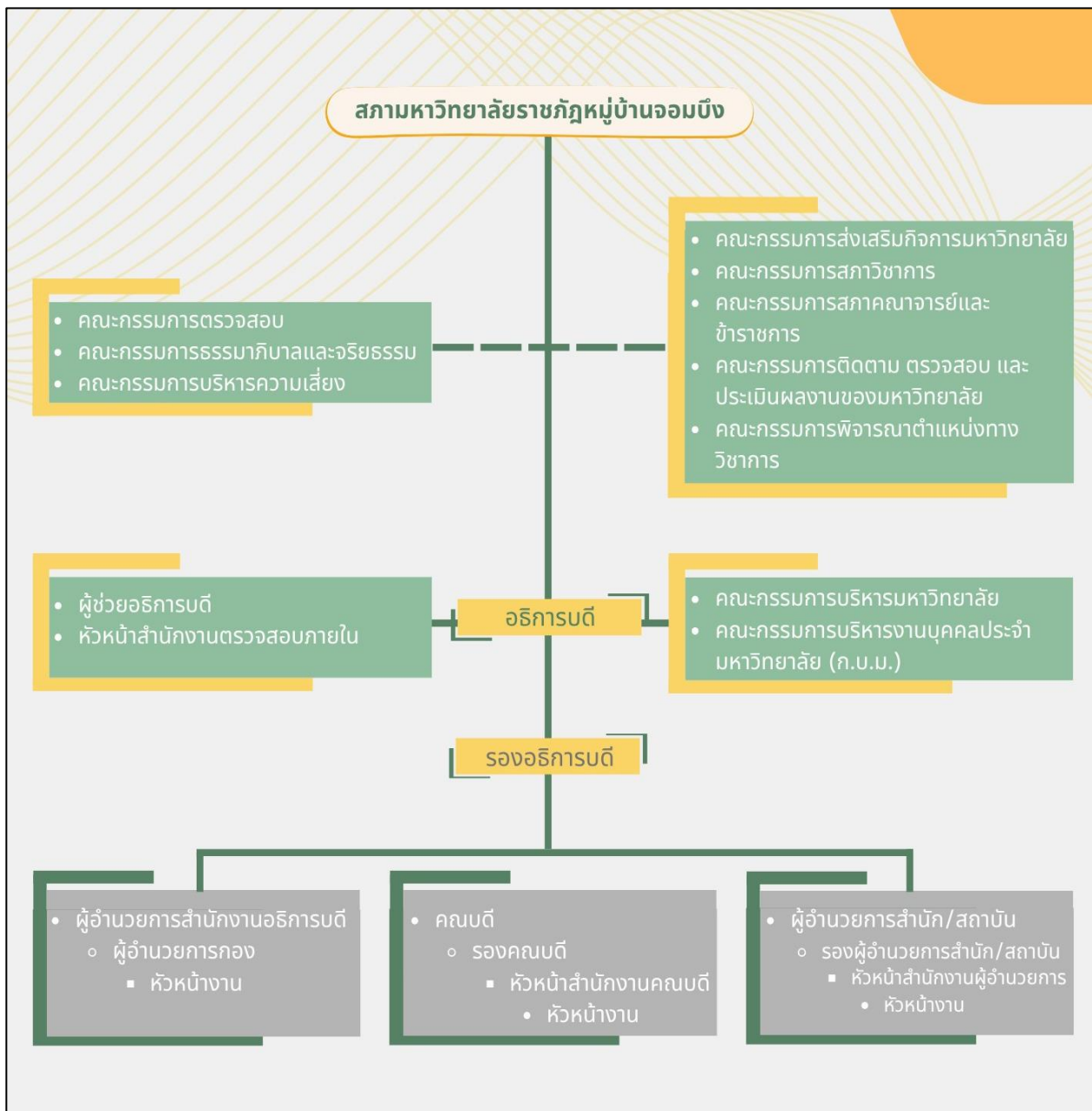
วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2538 ได้รับพระราชทานตราสัญลักษณ์ประจำสถาบันเพื่อเป็นสิริมงคลแก่สถาบันราชภัฏ โดยมีตราพระราชลัญจกรในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 อยู่ในวงรี

4) มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2547 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 1 ตอนที่พิเศษ 23 ก เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2547 มีผลทำให้ “สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง” เปลี่ยนสถานะเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง” ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2547 เป็นต้นมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้ย้ายสังกัดจากกระทรวงศึกษาธิการมาสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ตั้งแต่วันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2562

1.2 โครงสร้างการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ภาพที่ 1.1 โครงสร้างการบริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

1.3 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ภาพที่ 1.2 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

1.4 โครงสร้างหน่วยงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ภาพที่ 1.3 โครงสร้างหน่วยงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

1.5 ข้อมูลคณะ/วิทยาลัยและหลักสูตร

มหาวิทยาลัยฯ มีหน่วยงานจัดการศึกษา จำนวน 5 คณะและ 1 วิทยาลัย ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และวิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย โดยจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาโท ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และปริญญาเอก ดังนี้

- 1) เปิดสอนระดับปริญญาตรี (11 หลักสูตร 37 สาขาวิชา) ดังนี้

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	15 สาขาวิชา
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.)	5 สาขาวิชา
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)	4 สาขาวิชา
หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.)	4 สาขาวิชา
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.)	3 สาขาวิชา
หลักสูตรนิเทศศาสตรบัณฑิต (นศ.บ.)	1 สาขาวิชา
หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.)	1 สาขาวิชา
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (รป.บ.)	1 สาขาวิชา
หลักสูตรบัญชีบัณฑิต (บช.บ.)	1 สาขาวิชา
หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต (ส.บ.)	1 สาขาวิชา
หลักสูตรการแพทย์แผนไทยบัณฑิต (พท.บ.)	1 สาขาวิชา
- 2) เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต (1 หลักสูตร 1 สาขาวิชา) ดังนี้

หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพรู	1 สาขาวิชา
---	------------
- 3) เปิดสอนระดับปริญญาโท (3 หลักสูตร 3 สาขาวิชา) ดังนี้

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)	1 สาขาวิชา
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.)	1 สาขาวิชา
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.)	1 สาขาวิชา
- 4) เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง (1 หลักสูตร 1 สาขาวิชา) ดังนี้

หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้	1 สาขาวิชา
--	------------
- 5) เปิดสอนระดับปริญญาเอก (2 หลักสูตร 3 สาขาวิชา) ดังนี้

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.)	2 สาขาวิชา
หลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ศศ.ด.)	1 สาขาวิชา

การจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก สามารถจำแนกหลักสูตรเป็นรายคณะ และวิทยาลัย ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 การจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาโท ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และปริญญาเอก จำแนกหลักสูตรเป็นรายคณะและวิทยาลัย

คณะ/วิทยาลัย	หลักสูตร	ระดับ	สาขาวิชา
ครุศาสตร์	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	ปริญญาตรี	การศึกษาปฐมวัย
	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	ปริญญาตรี	ภาษาอังกฤษ
	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	ปริญญาตรี	พลศึกษา
	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	ปริญญาตรี	เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	ปริญญาตรี	การประถมศึกษา
	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	ประกาศนียบัตรบัณฑิต	วิชาชีพรู

คณะ/วิทยาลัย	หลักสูตร	ระดับ	สาขาวิชา
	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)	ปริญญาโท	การบริหารการศึกษา
	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง	ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง	สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้
	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.)	ปริญญาเอก	การบริหารการศึกษา
มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	ปริญญาตรี	ดนตรีศึกษา
	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	ปริญญาตรี	ภาษาไทย
	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	ปริญญาตรี	ศิลปศึกษา
	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	ปริญญาตรี	ภาษาจีน
	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	ปริญญาตรี	สังคมศึกษา
	นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.)	ปริญญาตรี	นิติศาสตร์
	รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (รป.บ.)	ปริญญาตรี	รัฐประศาสนศาสตร์
	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)	ปริญญาตรี	การจัดการชุมชน
	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)	ปริญญาตรี	ภาษาอังกฤษธุรกิจ
มวยไทยศึกษา และ การแพทย์ แผนไทย	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	ปริญญาตรี	มวยไทยศึกษาและพลศึกษา
	การแพทย์แผนไทยบัณฑิต (พท.บ.)	ปริญญาตรี	การแพทย์แผนไทย
	สาธารณสุขศาสตรบัณฑิต (ส.บ.)	ปริญญาตรี	สาธารณสุขศาสตร์
	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)	ปริญญาตรี	มวยไทยศึกษา
	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.)	ปริญญาโท	มวยไทย
	ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ศศ.ด.)	ปริญญาเอก	มวยไทย
วิทยาการ จัดการ	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.)	ปริญญาตรี	การจัดการทั่วไป
	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.)	ปริญญาตรี	การตลาด
	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.)	ปริญญาตรี	การจัดการธุรกิจดิจิทัล
	นิเทศศาสตรบัณฑิต (นศ.บ.)	ปริญญาตรี	นิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการสื่อ
	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)	ปริญญาตรี	การท่องเที่ยวและบริการ
	บัญชีบัณฑิต (บช.บ.)	ปริญญาตรี	การบัญชี
วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	ปริญญาตรี	คณิตศาสตร์
	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	ปริญญาตรี	คอมพิวเตอร์ศึกษา
	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	ปริญญาตรี	ชีววิทยา
	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)	ปริญญาตรี	วิทยาศาสตร์ทั่วไป
	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.)	ปริญญาตรี	สัตวศาสตร์
	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.)	ปริญญาตรี	เทคโนโลยีแปรรูปอาหาร
	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.)	ปริญญาตรี	เทคโนโลยีและนวัตกรรมการคอมพิวเตอร์
	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.)	ปริญญาตรี	วิทยาการคอมพิวเตอร์
เทคโนโลยี อุตสาหกรรม	เทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.)	ปริญญาตรี	เทคโนโลยีอุตสาหกรรมการผลิต
	เทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.)	ปริญญาตรี	เทคโนโลยีโยธาสถาปัตยกรรม
	เทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.)	ปริญญาตรี	สาขาเทคโนโลยีไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
	เทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.)	ปริญญาตรี	เทคโนโลยีดิจิทัลมีเดีย
	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.)	ปริญญาตรี	อาชีวอนามัยและความปลอดภัย
	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วท.ม.)	ปริญญาโท	การจัดการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.)	ปริญญาเอก	การจัดการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

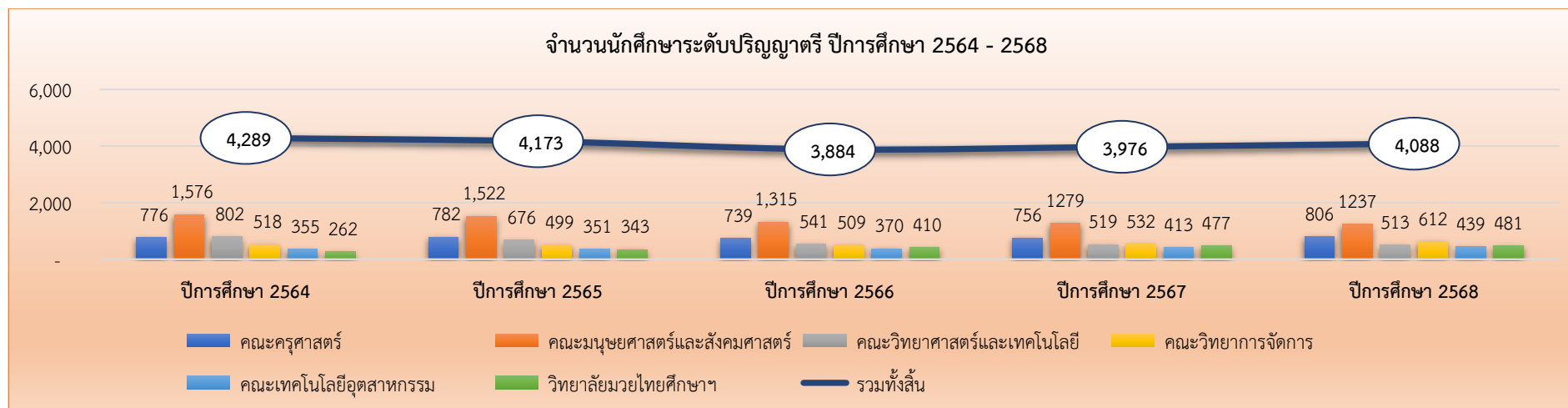
1.6 ข้อมูลนักศึกษา

1.6.1 ข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2564 – 2568

ตารางที่ 1.2 ข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2564 – 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2568)

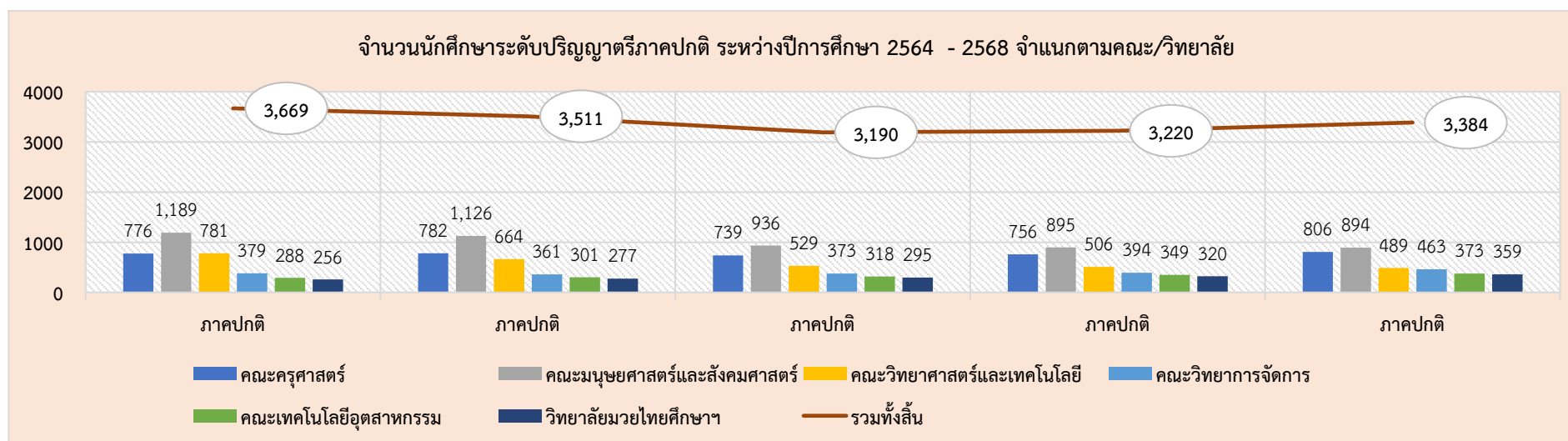
คณะ/วิทยาลัย	จำนวนนักศึกษา (คน)														
	ปีการศึกษา 2564			ปีการศึกษา 2565			ปีการศึกษา 2566			ปีการศึกษา 2567			ปีการศึกษา 2568		
	ภาค ปกติ	ภาค พิเศษ	รวม	ภาค ปกติ	ภาค พิเศษ	รวม	ภาค ปกติ	ภาค พิเศษ	รวม	ภาค ปกติ	ภาค พิเศษ	รวม	ภาค ปกติ	ภาค พิเศษ	รวม
คณะครุศาสตร์	776	-	776	782	-	782	739	-	739	756	-	756	806	-	806
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	1,189	387	1576	1,126	396	1522	936	379	1315	895	384	1,279	894	343	1,237
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	781	21	802	664	12	676	529	12	541	506	13	519	489	24	513
คณะวิทยาการจัดการ	379	139	518	361	138	499	373	136	509	394	138	532	463	149	612
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	288	67	355	301	50	351	318	52	370	349	64	413	373	66	439
วิทยาลัยมวยไทยศึกษาฯ	256	6	262	277	66	343	295	115	410	320	157	477	359	122	481
รวมทั้งสิ้น	3,669	620	4,289	3,511	662	4,173	3,190	694	3,884	3,220	756	3,976	3,384	704	4,088

ตารางที่ 1.2 แสดงข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2564–2568 พบว่า มหาวิทยาลัยมีการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ โดยในปีการศึกษา 2564 มีนักศึกษารวมทั้งสิ้น 4,289 คน แบ่งเป็นภาคปกติ จำนวน 3,669 คน และภาคพิเศษ จำนวน 620 คน ปีการศึกษา 2565 มีนักศึกษา จำนวน 4,173 คน แบ่งเป็นภาคปกติ จำนวน 3,511 คน และภาคพิเศษ จำนวน 662 คน ปีการศึกษา 2566 มีนักศึกษา จำนวน 3,884 คน แบ่งเป็นภาคปกติ จำนวน 3,190 คน และภาคพิเศษ จำนวน 694 คน ปีการศึกษา 2567 มีนักศึกษา จำนวน 3,976 คน แบ่งเป็นนักศึกษาภาคปกติ จำนวน 3,220 คน และภาคพิเศษ จำนวน 756 คน และในปีการศึกษา 2568 มีนักศึกษารวมทั้งสิ้น 4,088 คน แบ่งเป็นภาคปกติ จำนวน 3,384 คน และภาคพิเศษ จำนวน 704 คน เมื่อจำแนกเป็นรายคณะ/วิทยาลัย พบว่า คณะครุศาสตร์มีการจัดการเรียนการสอนเฉพาะภาคปกติ ส่วนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และวิทยาลัยมวยไทยศึกษาฯ มีการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ

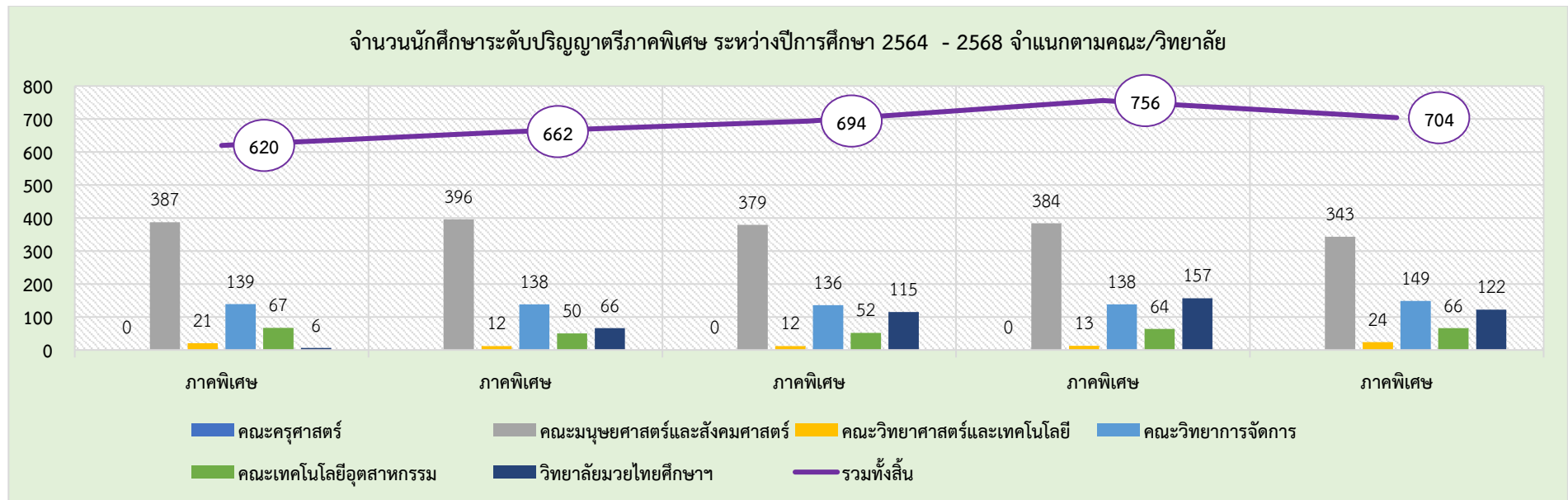

ภาพที่ 1.4 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2564 – 2568

∞

ภาพที่ 1.5 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ ปีการศึกษา 2564 – 2568 จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย

ภาพที่ 1.6 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคพิเศษ ปีการศึกษา 2564 – 2568 จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย

1.6.2 ข้อมูลนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประจำปีการศึกษา 2564 – 2568

ตารางที่ 1.3 ข้อมูลนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประจำปีการศึกษา 2564 – 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2568)

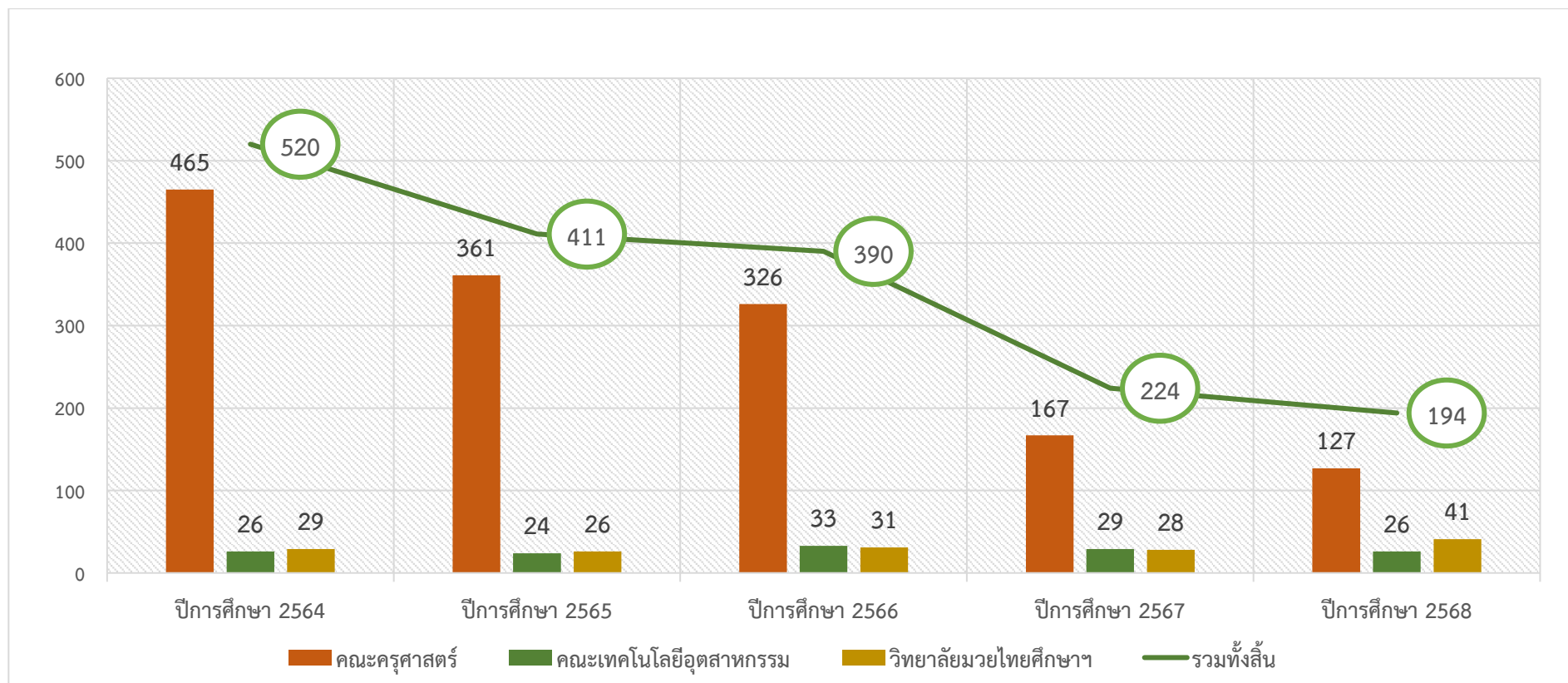
คณะ/วิทยาลัย	จำนวนนักศึกษา (คน)																			
	ปีการศึกษา 2564				ปีการศึกษา 2565				ปีการศึกษา 2566				ปีการศึกษา 2567				ปีการศึกษา 2568			
	ป.บัณฑิต	ป.โท	ป.เอก	รวม	ป.บัณฑิต	ป.โท	ป.เอก	รวม	ป.บัณฑิต	ป.โท	ป.เอก	รวม	ป.บัณฑิต	ป.โท	ป.เอก	รวม	ป.บัณฑิต	ป.โท	ป.เอก	รวม
คณะครุศาสตร์	359	88	18	465	225	111	25	361	156	139	31	326	13	127	27	167	-	103	24	127
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	-	-	26	26	-	-	24	24	-	3	30	33	-	1	28	29	-	6	20	26
วิทยาลัยมวยไทยศึกษาฯ	-	20	9	29	-	18	8	26	-	15	16	31	-	18	10	28	-	26	15	41
รวมทั้งสิ้น	359	108	53	520	225	129	57	411	156	157	77	390	13	146	65	224	-	135	59	194

ตารางที่ 1.3 แสดงข้อมูลนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประจำปีการศึกษา 2564–2568 พบว่า มหาวิทยาลัยมีนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเรียงตามลำดับตามปีการศึกษา ดังนี้ 1) ในปีการศึกษา 2564 จำนวน 520 คน 2) ปีการศึกษา 2565 จำนวน 411 คน 3) ปีการศึกษา 2566 จำนวน 390 4) ปีการศึกษา 2567 จำนวน 224 คน และ 5) ปีการศึกษา 2568 จำนวน 194 คน เมื่อจำแนกในระดับคณะ/วิทยาลัย พบว่า

คณะครุศาสตร์ มีนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามากที่สุดเรียงลำดับตามปีการศึกษา ดังนี้ 1) ปีการศึกษา 2564 จำนวน 465 คน 2) ปีการศึกษา 2565 จำนวน 361 คน 3) ปีการศึกษา 2566 จำนวน 326 คน 4) ปีการศึกษา 2567 จำนวน 167 คน และ 5) ปีการศึกษา 2568 จำนวน 127 คน

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเรียงลำดับตามปีการศึกษา ดังนี้ 1) ปีการศึกษา 2564 จำนวน 26 คน 2) ปีการศึกษา 2565 จำนวน 24 คน 3) ปีการศึกษา 2566 จำนวน 33 คน 4) ปีการศึกษา 2567 จำนวน 29 คน และ 5) ปีการศึกษา 2568 จำนวน 26 คน

วิทยาลัยมวยไทยศึกษาฯ มีนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเรียงลำดับตามปีการศึกษา ดังนี้ 1) ปีการศึกษา 2564 จำนวน 29 คน 2) ปีการศึกษา 2565 จำนวน 26 คน 3) ปีการศึกษา 2566 จำนวน 31 คน 4) ปีการศึกษา 2567 จำนวน 28 คน และ 5) ปีการศึกษา 2568 จำนวน 41 คน

ภาพที่ 1.7 ข้อมูลนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประจำปีการศึกษา 2564 – 2568

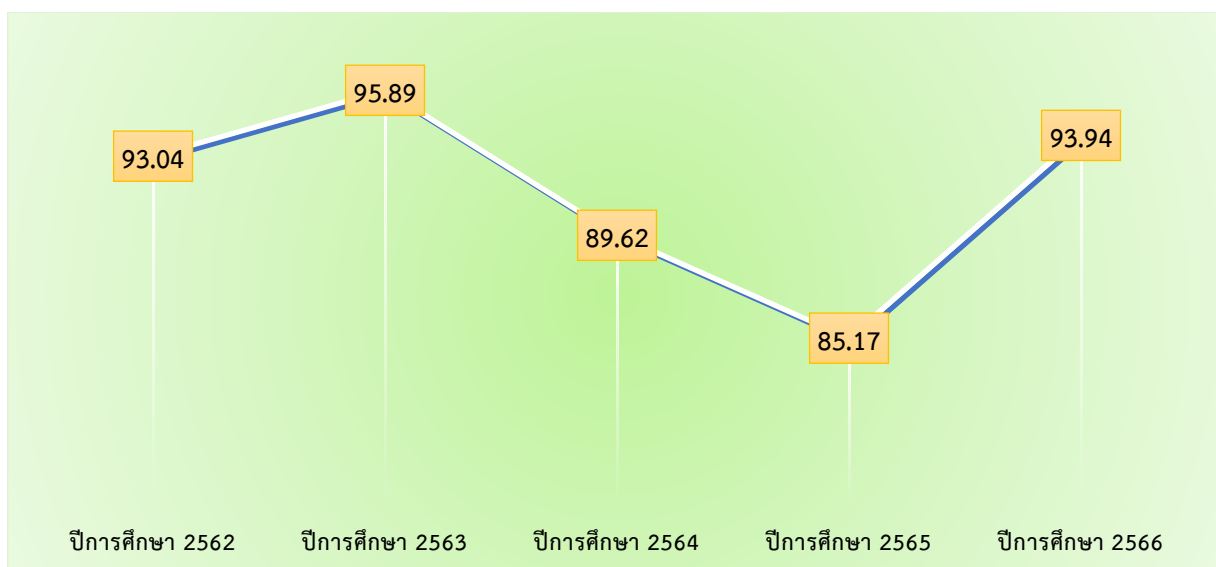
1.7 ข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2562 – 2566

ตารางที่ 1.4 ภาวะการมีงานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2562 – 2566

คณะ/วิทยาลัย	ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่มีงานทำ				
	ปีการศึกษา 2562	ปีการศึกษา 2563	ปีการศึกษา 2564	ปีการศึกษา 2565	ปีการศึกษา 2566
คณะครุศาสตร์	95.07	100	95.00	90.09	93.98
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	92.95	96.4	84.44	80.00	91.67
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	86.35	90.7	88.27	80.57	92.89
คณะวิทยาการจัดการ	99.25	98.21	97.37	92.20	96.88
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	100	100	88.89	93.61	98.04
วิทยาลัยมวยไทยศึกษาฯ	100	100	81.58	95.12	96.00
ร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำ	93.04	95.89	89.62	85.17	93.94

ที่มา : การติดตามภาวะการมีงานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2562-2566 (<https://rdi.mcru.ac.th/download.php>)

ตารางที่ 1.4 แสดงข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2562 – 2566 พบว่า ในภาพรวมบัณฑิตมีงานทำภายหลังสำเร็จการศึกษาเรียงตามลำดับปีการศึกษา ดังนี้ 1) ปีการศึกษา 2562 ร้อยละ 93.04 2) ปีการศึกษา 2563 ร้อยละ 95.89 3) ปีการศึกษา 2564 ร้อยละ 89.62 4) ปีการศึกษา 2565 ร้อยละ 85.17 และ 5) ปีการศึกษา 2566 ร้อยละ 93.94

ภาพที่ 1.8 ภาวะการมีงานทำของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2562 – 2566

1.8 ข้อมูลบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 มหาวิทยาลัยมีบุคลากรรวมทั้งสิ้น 510 คน จำแนกเป็นสายวิชาการ จำนวน 297 คน และสายสนับสนุน จำนวน 217 คน (ที่มา : งานบริหารบุคคล ข้อมูล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2568) ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1.8.1 ข้อมูลบุคลากรในภาพรวม

ตารางที่ 1.5 ข้อมูลบุคลากรในภาพรวม

ประเภท	บุคลากร สายวิชาการ	บุคลากร สายสนับสนุนวิชาการ	รวม
1. ข้าราชการ	40	4	44
2. พนักงานมหาวิทยาลัย	184	120	304
3. บุคลากรเงินรายได้/อาจารย์ประจำ	44	58	102
4. บุคลากรเงินรายได้ (โรงเรียนสาธิต)	20	3	23
5. อาจารย์ชาวต่างประเทศ	5	-	5
6. พนักงานราชการ	-	22	22
7. ลูกจ้างประจำ	-	9	9
8. ผู้บริหารที่ไม่ใช่ข้าราชการ	-	1	1
รวมทั้งหมด	293	217	510

(หมายเหตุ : ไม่รวมลูกจ้างรายวัน จำนวน 76 คน)

ตารางที่ 1.5 แสดงข้อมูลบุคลากรในภาพรวมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 พบว่า มหาวิทยาลัยมีบุคลากรรวมทั้งสิ้น จำนวน 510 คน โดยจำแนกเป็นบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 293 คน และบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ จำนวน 217 คน และจำแนกตามประเภทของบุคลากร ดังนี้ 1) ข้าราชการ จำนวน 44 คน จำแนกเป็นบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 40 คน และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 4 คน 2) พนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 304 คน จำแนกเป็นบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 184 คน และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 120 คน 3) บุคลากรเงินรายได้/อาจารย์ประจำ จำนวน 102 คน จำแนกเป็นบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 44 คน และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 58 คน 4) บุคลากรเงินรายได้ (โรงเรียนสาธิต) จำนวน 23 คน จำแนกเป็นบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 20 คน และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 3 คน 5) อาจารย์ชาวต่างประเทศ จำนวน 5 คน 6) พนักงานราชการ จำนวน 22 คน 7) ลูกจ้างประจำ จำนวน 9 คน และ 8) ผู้บริหารที่ไม่ใช่ข้าราชการ จำนวน 1 คน

1.8.2 ข้อมูลคุณวุฒิการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการ

ตารางที่ 1.6 คุณวุฒิการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการ

คณะ/วิทยาลัย	คุณวุฒิการศึกษา			
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	รวม
คณะครุศาสตร์		33	25	58
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2	47	26	75
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		21	37	58
คณะวิทยาการจัดการ		17	16	33

คณะ/วิทยาลัย	คุณวุฒิการศึกษา			
	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	รวม
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		18	15	33
วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย		19	5	24
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยฯ	11	5		16
รวมทั้งสิ้น	13	160	124	297

ตารางที่ 1.6 แสดงข้อมูลคุณวุฒิการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการ พบว่า มหาวิทยาลัยมีบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 297 คน เมื่อจำแนกตามระดับคุณวุฒิการศึกษา พบว่า บุคลากรส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 160 คน รองลงมาคือระดับปริญญาเอก จำนวน 124 คน และระดับปริญญาตรี จำนวน 13 คน ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแยกตามรายคณะ/วิทยาลัย ดังนี้

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 75 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 47 คน ระดับปริญญาเอก จำนวน 26 คน และระดับปริญญาตรี จำนวน 2 คน

คณะครุศาสตร์ มีบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 58 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 33 คน และระดับปริญญาเอก จำนวน 25 คน

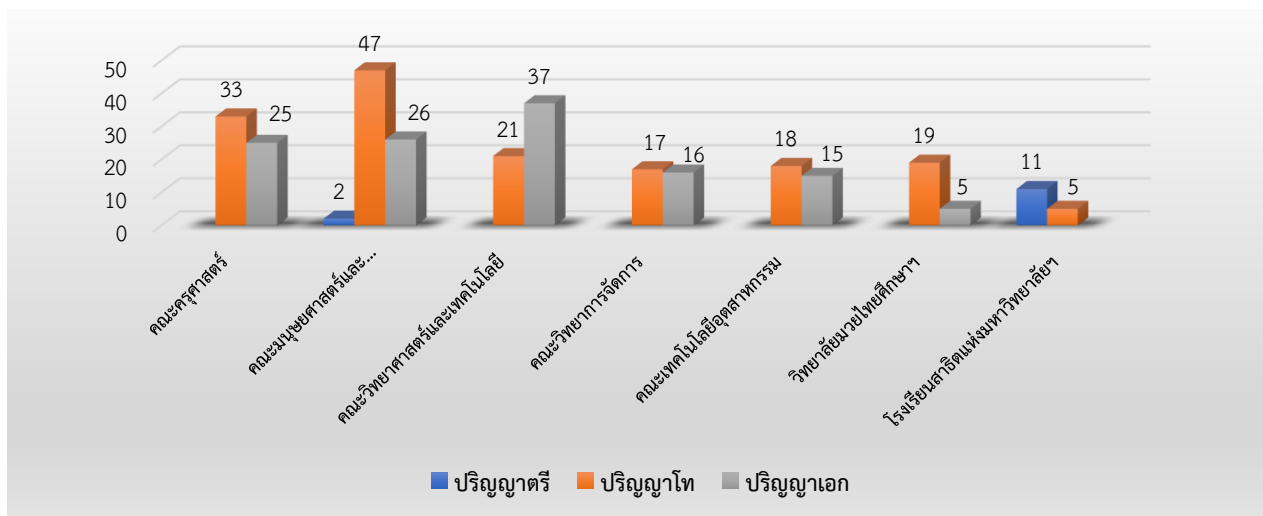
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 58 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 21 คน และระดับปริญญาเอก จำนวน 37 คน

คณะวิทยาการจัดการ มีบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 33 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 17 คน และระดับปริญญาเอก จำนวน 16 คน

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 33 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 18 คน และระดับปริญญาเอก จำนวน 15 คน

วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย มีบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 24 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 19 คน และระดับปริญญาเอก จำนวน 5 คน

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยฯ มีบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 16 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 11 คน และระดับปริญญาเอก จำนวน 5 คน

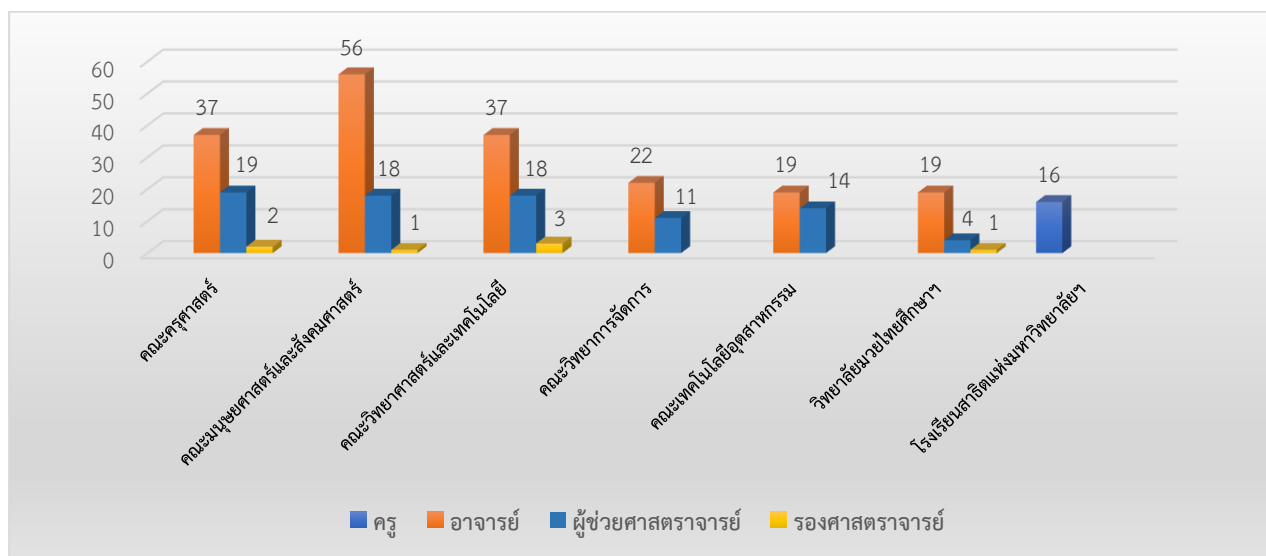
ภาพที่ 1.9 คุณวุฒิการศึกษาของบุคลากรสายวิชาการ

1.8.3 ข้อมูลตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ

ตารางที่ 1.7 ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ

คณะ/วิทยาลัย	ตำแหน่งทางวิชาการ				
	ครู	อาจารย์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	รองศาสตราจารย์	รวม
คณะครุศาสตร์	-	37	19	2	58
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	-	56	18	1	75
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	-	37	18	3	58
คณะวิทยาการจัดการ	-	22	11	-	33
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	-	19	14	-	33
วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย	-	19	4	1	24
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยฯ	16	-	-	-	16
รวมทั้งสิ้น	16	190	84	7	297

ตารางที่ 1.7 แสดงตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ พบว่า มหาวิทยาลัยมีบุคลากรสายวิชาการรวมทั้งสิ้นจำนวน 297 คน ประกอบด้วย ตำแหน่งครู จำนวน 16 คน ตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 190 คน ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 84 คน และตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 7 คน เมื่อจำแนกตามคณะ/วิทยาลัยพบว่า คณะครุศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีบุคลากรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการจำนวนมากที่สุด คณะละ 21 คน รองลงมาคือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 19 คน คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำนวน 14 คน คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 11 คน และวิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย จำนวน 5 คน

ภาพที่ 1.10 ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรสายวิชาการ

1.9 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2563 – 2567

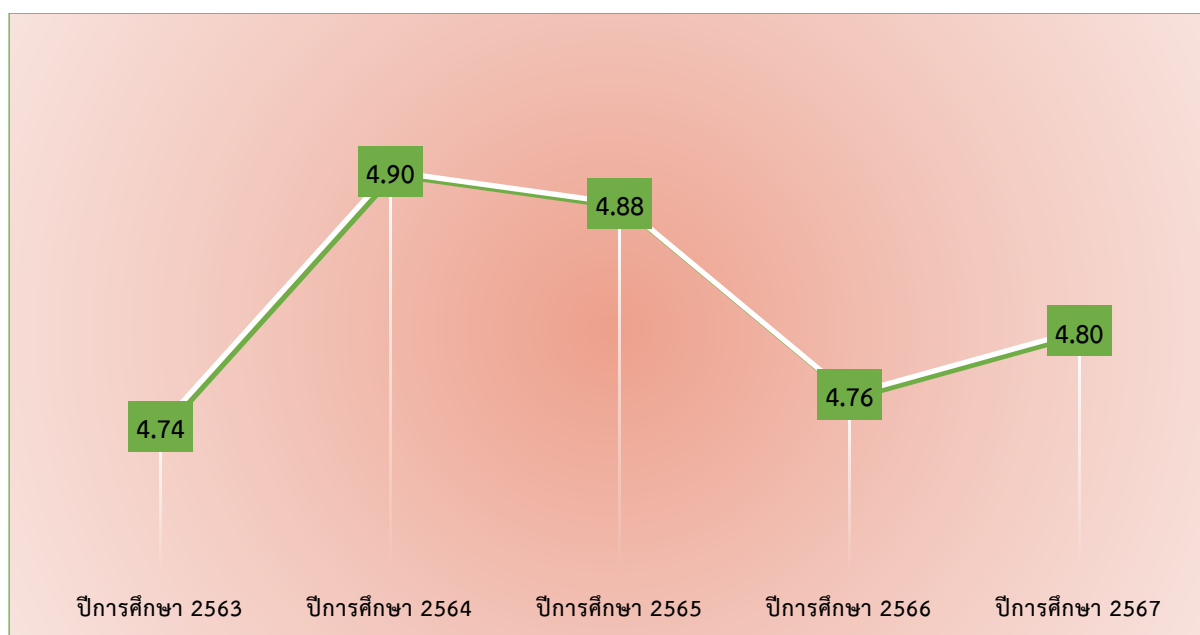
ตารางที่ 1.8 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2563 – 2567

มาตรฐานการอุดมศึกษา	คะแนนตัวบ่งชี้				
	ปีการศึกษา 2563	ปีการศึกษา 2564	ปีการศึกษา 2565	ปีการศึกษา 2566	ปีการศึกษา 2567
มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน	4.65	4.93	4.91	4.79	4.83
มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม	4.61	4.84	4.80	4.62	4.55
มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปะ วัฒนธรรม และความเป็นไทย	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ	4.76	4.80	4.79	4.66	4.80
ผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานตัวบ่งชี้	4.74	4.90	4.88	4.76	4.80

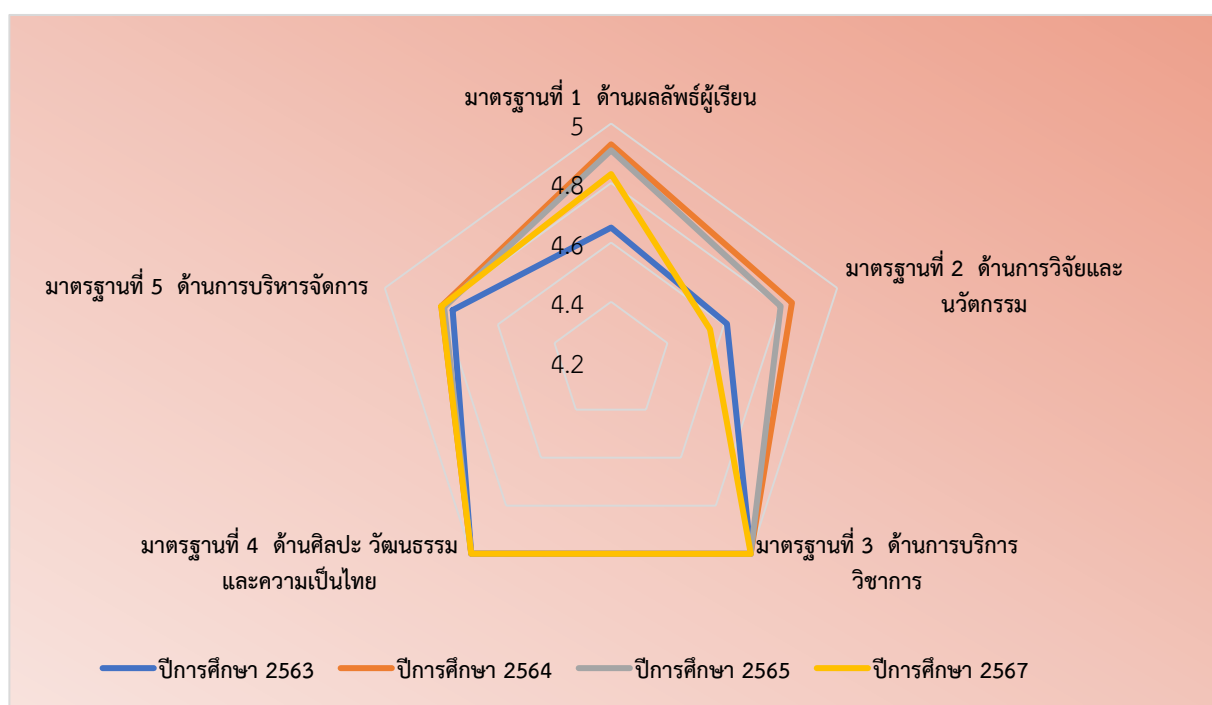
ที่มา : รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2563-2567

ตารางที่ 1.8 แสดงผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2563–2567 พบว่า มหาวิทยาลัยมีผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในโดยรวมอยู่ในระดับดีมากอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยในปีการศึกษา 2563 มหาวิทยาลัยมีคะแนนเฉลี่ย 4.74 ต่อมาในปีการศึกษา 2564 และ 2565 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 4.90 และ 4.88 ตามลำดับ ก่อนจะลดลงในปีการศึกษา 2566 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.76 และเพิ่มขึ้นในปีการศึกษา 2567 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.80 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มีรายละเอียดของผลการประเมินคุณภาพ ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากทุกปีการศึกษา โดยคะแนนเพิ่มขึ้นจาก 4.65 ในปีการศึกษา 2563 เป็น 4.93 ในปีการศึกษา 2564 และในปีการศึกษา 2567 มีคะแนน 4.83 **มาตรฐานที่ 2** ด้านการวิจัยและนวัตกรรม มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก โดยคะแนนเพิ่มขึ้นจาก 4.61 ในปีการศึกษา 2563 เป็น 4.84 ในปีการศึกษา 2564 และมีคะแนน 4.55 ในปีการศึกษา 2567 **มาตรฐานที่ 3** ด้านการบริการวิชาการ และ**มาตรฐานที่ 4** ด้านศิลปะ วัฒนธรรม และความเป็นไทย พบว่ามหาวิทยาลัยมีผลการประเมินอยู่ในระดับสูงสุด โดยได้รับคะแนนเต็ม 5.00 ทุกปีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และ**มาตรฐานที่ 5** ด้านการบริหารจัดการ มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากทุกปีการศึกษา โดยคะแนนในปีการศึกษา 2563 อยู่ที่ 4.76 ปีการศึกษา 2564 อยู่ที่ 4.80 และปีการศึกษา 2567 อยู่ที่ 4.80

ภาพที่ 1.11 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2563 – 2567

ภาพที่ 1.12 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2563 – 2567

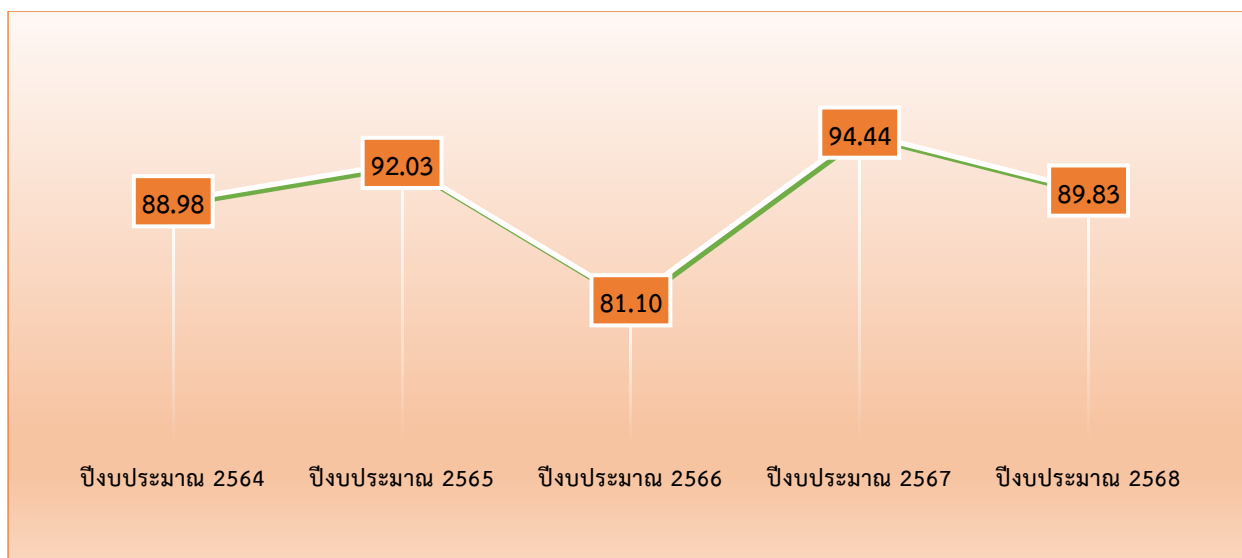
1.10 ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2568

การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA) เป็นเครื่องมือเชิงนโยบายที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อใช้วัดระดับคุณธรรมและความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐทุกระดับให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ การประเมินดังกล่าวมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใส ช่วยเสริมสร้างความรับผิดชอบในการใช้อำนาจหน้าที่อย่างถูกต้อง เป็นธรรม และตรวจสอบได้ ตลอดจนเป็นกลไกในการป้องกันการทุจริตเชิงระบบและสร้างความเชื่อมั่นต่อประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอันนำไปสู่การพัฒนาระบบราชการที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมีผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ปีงบประมาณ 2564 – 2568 ดังตารางที่ 1.9

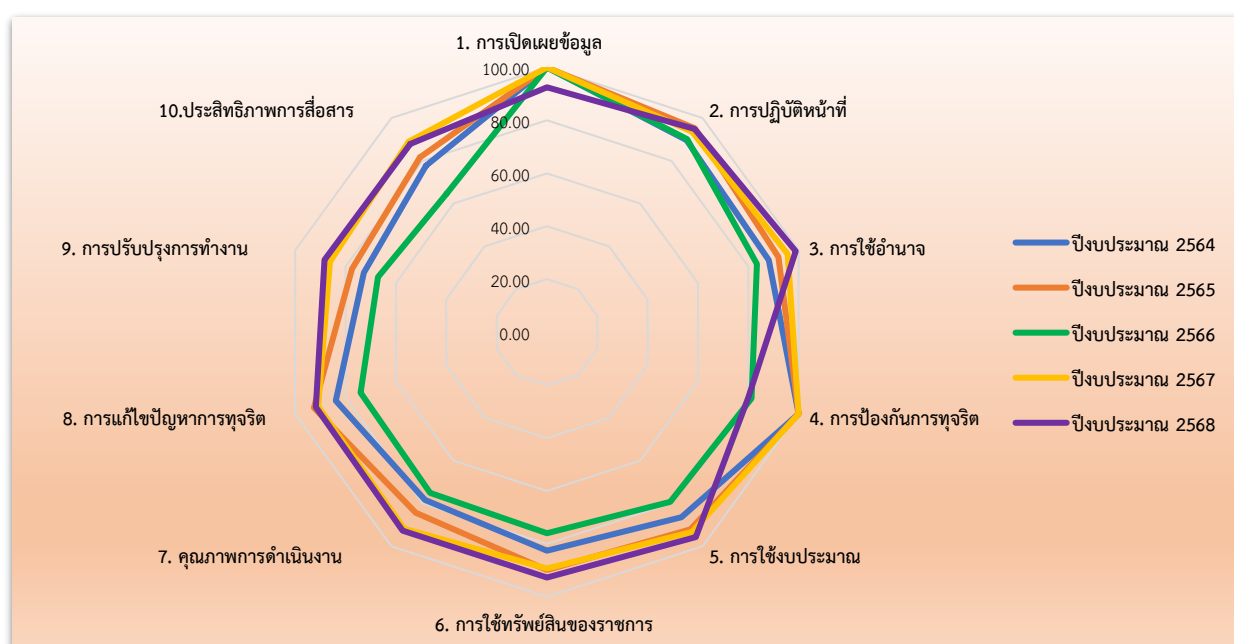
ตารางที่ 1.9 ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2568

ตัวชี้วัด	ผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส				
	ปีงบประมาณ 2564	ปีงบประมาณ 2565	ปีงบประมาณ 2566	ปีงบประมาณ 2567	ปีงบประมาณ 2568
1. การเปิดเผยข้อมูล	100.00	100.00	100.00	100.00	92.50
2. การปฏิบัติหน้าที่	89.68	95.13	90.18	93.52	94.86
3. การใช้อำนาจ	88.09	91.98	83.44	95.60	98.84
4. การป้องกันการทุจริต	100.00	100.00	81.25	100.00	80.00
5. การใช้งบประมาณ	86.39	92.12	79.23	93.27	95.72
6. การใช้ทรัพย์สินของราชการ	82.57	89.86	75.98	89.30	92.72
7. คุณภาพการดำเนินงาน	78.36	84.28	75.07	91.81	92.68
8. การแก้ไขปัญหาการทุจริต	83.87	92.56	74.03	90.89	91.80
9. การปรับปรุงการทำงาน	72.77	77.44	67.15	86.18	88.40
10. ประสิทธิภาพการสื่อสาร	77.77	81.58	64.54	88.87	87.84
ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส	88.98	92.03	81.10	94.44	89.83

ตารางที่ 1.9 แสดงผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2564–2568 พบว่า ผลการประเมินคะแนนรวมของมหาวิทยาลัยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 และ 2565 ได้รับคะแนนรวมร้อยละ 88.98 และ 92.03 ตามลำดับ จัดอยู่ในระดับผ่าน อย่างไรก็ตาม ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 คะแนนรวมลดลงเหลือร้อยละ 81.10 ซึ่งอยู่ในระดับต้องปรับปรุง ต่อมาในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มหาวิทยาลัยมีคะแนนรวมร้อยละ 94.44 อยู่ในระดับผ่าน และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มีคะแนนรวมร้อยละ 89.83 ซึ่งอยู่ในระดับผ่านเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 1.13 ผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2568

ภาพที่ 1.14 ผลคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ
ตามตัวชี้วัด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2568

1.11 การวิเคราะห์ศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569 จำเป็นต้องทำการวิเคราะห์ศักยภาพขององค์กรและบริบทการเปลี่ยนแปลงอย่างรอบด้าน เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายระดับชาติและตอบสนองต่อความต้องการของสังคม ซึ่งมหาวิทยาลัยได้นำกรอบแนวคิด **Good to Great** ของ Jim Collins มาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์เพื่อประเมินความพร้อมขององค์กรในการยกระดับการดำเนินงานจากระดับ “องค์กรที่มีประสิทธิภาพ” ไปสู่ “องค์กรที่ยิ่งใหญ่มีความเป็นเลิศอย่างยั่งยืน” ซึ่งผลการวิเคราะห์มีสาระสำคัญดังนี้

1. แก่นยุทธศาสตร์ขององค์กร (Hedgehog Concept)

จากการวิเคราะห์ พบว่า มหาวิทยาลัยมีความชัดเจนของแก่นยุทธศาสตร์ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการกำหนดทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย โดยสรุปได้ 3 มิติหลัก ดังนี้

1.1 ความเชี่ยวชาญหลักของมหาวิทยาลัย (สิ่งที่มหาวิทยาลัยทำได้ดีที่สุด) มหาวิทยาลัยมีจุดแข็งเชิงยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนและสอดคล้องกับบทบาทของสถาบันอุดมศึกษากลุ่มที่ 3 การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและชุมชนอื่น ได้แก่

1) ด้านการพัฒนาท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยมีศูนย์พัฒนาท้องถิ่นและบริการวิชาการเป็นหน่วยงานหลักทำหน้าที่บริหารจัดการและประสานงานหน่วยงานภายในและภายนอกเพื่อทำให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางในการนำความรู้และความเชี่ยวชาญของศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ ไปพัฒนาท้องถิ่น ยิ่งไปกว่านั้น ในการทำงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นยังได้รับความร่วมมือจากชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังมีงานวิจัย “มาราธอนจอมบึง” เป็นฐานในการสร้างสุขภาวะให้กับชุมชนท้องถิ่นอีกด้วย

2) ด้านการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญในวิธีสอนแบบ MCRU : Active Learning มีรูปแบบการผลิตครูพันธุ์ใหม่ที่มีสมรรถนะทางวิชาชีพคุณครูคุณธรรม จริยธรรม และมีอัตลักษณ์ ใฝ่ดี ใฝ่รู้ สู้งาน รวมทั้งเป็นมหาวิทยาลัยแห่งเดียวที่มีหลักสูตรมวยไทยศึกษา

3) ด้านการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ตลอดชีวิตของชุมชนท้องถิ่น (Life Long Learning)

มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัย และเป็นศูนย์กลางในการถ่ายทอดความรู้และนวัตกรรมสู่ชุมชน

จุดแข็งดังกล่าวสะท้อนถึงความสามารถเฉพาะด้านที่มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศได้อย่างแท้จริงโดยไม่จำเป็นต้องแข่งขันในทุกมิติ

1.2 พันธกิจและความมุ่งมั่นเชิงยุทธศาสตร์ (สิ่งที่ขับเคลื่อนองค์กรด้วยความมุ่งมั่น) มหาวิทยาลัยมีความมุ่งมั่นในการขับเคลื่อนพันธกิจหลักอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญดังนี้

1) ด้านพันธกิจสัมพันธ์กับชุมชนและท้องถิ่น

การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมุ่งเน้นการทำงานร่วมกับชุมชนในลักษณะหุ้นส่วนการพัฒนา (Co-creation) มากกว่าการเป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ฝ่ายเดียว

2) ด้านการยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและคุณภาพชีวิตของประชาชน

มหาวิทยาลัยดำเนินการโดยมุ่งเน้นการบรรลุผลลัพธ์และผลกระทบ (Outcomes & Impact) เชิงสังคมและเศรษฐกิจมากกว่าความสำเร็จเชิงกิจกรรมหรือปริมาณโครงการ

3) ด้านการสร้างนวัตกรรมชุมชนและผู้นำการเปลี่ยนแปลง

มหาวิทยาลัยดำเนินการโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้สามารถพึ่งพาตนเองได้และสามารถบริหารจัดการพัฒนาในพื้นที่ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ความมุ่งมั่นดังกล่าวสะท้อนอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในฐานะ “มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” อย่างแท้จริง

1.3 กลไกการขับเคลื่อนทรัพยากร (Resources & Economic Engine) ในการบริหารจัดการทรัพยากร มหาวิทยาลัยมีโครงสร้างการขับเคลื่อนที่สอดคล้องกับบทบาทและภารกิจ ได้แก่

- 1) งบประมาณภาครัฐที่เชื่อมโยงกับนโยบายระดับชาติ
- 2) การดำเนินงานด้านการบริการวิชาการและโครงการพัฒนาท้องถิ่น
- 3) งานวิจัยเชิงพื้นที่ งานวิจัยเพื่อสังคม และนวัตกรรมชุมชน
- 4) เครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนท้องถิ่น

โครงสร้างดังกล่าวช่วยเสริมความสามารถในการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์และลดข้อจำกัดด้านทรัพยากรขององค์กร

2. วัฒนธรรมองค์กรและระบบการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์ (Culture of Discipline)

มหาวิทยาลัยมีระบบการบริหารจัดการและวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย โดยมีลักษณะสำคัญดังนี้

- 2.1 มีกรอบยุทธศาสตร์และเป้าหมายที่ชัดเจน เชื่อมโยงตั้งแต่ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนระดับอุดมศึกษา จนถึงแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัย
- 2.2 การบริหารจัดการมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และผลลัพธ์ (Outcome-based Management)
- 2.3 มีระบบติดตาม ประเมินผล และรายงานผลที่เป็นระบบ
- 2.4 การดำเนินงานของทุกหน่วยงานอยู่ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์เดียวกัน ลดความซ้ำซ้อน และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
- 2.5 บุคลากรภายในหน่วยงานมีความสัมพันธ์แบบสังคมครอบครัว มีความร่วมมือในการทำงาน

วัฒนธรรมดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาองค์กรสู่การเป็นองค์กรสมรรถนะสูง (High Performance Organization)

3. เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ (Technology as an Accelerator)

มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการสนับสนุนการดำเนินงาน ดังนี้

- 3.1 การพัฒนาระบบบริหารจัดการสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล
- 3.2 การขับเคลื่อนสู่ Clean and Green University เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 3.3 การใช้ข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจ

เทคโนโลยีถูกกำหนดบทบาทเป็นเครื่องมือสนับสนุนและเร่งการบรรลุเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

ข้อสรุปเชิงยุทธศาสตร์

จากการวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิด Good to Great พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมีความพร้อมเชิงยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ระยะ 5 ปี โดยมีแก่นยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน ระบบการบริหารจัดการที่มีวินัย และการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ผลการวิเคราะห์นี้สามารถนำไปใช้เป็นฐานในการกำหนดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดของแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยได้อย่างสอดคล้องและเป็นรูปธรรม

ส่วนที่ 2

สถานการณ์โลกที่ส่งผลกระทบต่อการกำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย

การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจำเป็นต้องตั้งอยู่บนฐานของความเข้าใจในบริบทโลกและรองรับกับทิศทางการพัฒนาประเทศ การวิเคราะห์สถานการณ์โลกจะช่วยให้มองเห็นภาพใหญ่ของการเปลี่ยนแปลงทั้งในมิติของพลเมืองที่พึงประสงค์ โครงสร้างของเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต และความมั่นคงของชาติ ซึ่งล้วนเป็นเป้าหมายภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ดังนั้นการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาวิทยาลัยจึงต้องตอบโจทย์ความท้าทายและคว้าโอกาสจากพลวัตโลกเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังมีรายละเอียดของการวิเคราะห์สถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยต่อไปนี้

2.1 สถานการณ์ความเสี่ยงและความท้าทายของโลกในศตวรรษที่ 21

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา โลกได้เผชิญกับความเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่มีความซับซ้อน เชื่อมโยงกันหลายมิติ และมีระดับความไม่แน่นอนสูง ครอบคลุมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และภูมิรัฐศาสตร์ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมิได้เกิดขึ้นอย่างแยกส่วน หากแต่มีลักษณะเชื่อมโยงและส่งผลกระทบซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจและสังคมโลกมีความเปราะบางมากขึ้น และมีความเสี่ยงต่อการเกิดวิกฤตในลักษณะเป็นลูกโซ่ จากรายงานการประเมินความเสี่ยงโลกของ World Economic Forum ได้สะท้อนให้เห็นว่า ความเสี่ยงสำคัญของโลกในปัจจุบันมีแนวโน้มทวีความรุนแรงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยความเสี่ยงระยะสั้นที่มีโอกาสเกิดขึ้นสูง ได้แก่ ปัญหาข้อมูลเท็จและการบิดเบือนข้อมูล ซึ่งบั่นทอนความเชื่อมั่นในระบบสังคมและการตัดสินใจเชิงนโยบาย สภาพอากาศสุดขั้ว (Extreme Weather) ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหารและการดำรงชีวิตของประชาชน ความไม่มั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ที่คุกคามระบบเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ รวมถึงความขัดแย้งระหว่างรัฐซึ่งส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเมืองและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

ขณะเดียวกัน ความเสี่ยงระยะยาว อาทิ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของระบบโลก การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ การขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีแนวโน้มสะสมและทวีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจและสังคมโลกในระยะยาว ความเสี่ยงเหล่านี้ไม่เพียงส่งผลกระทบต่อเติบโตทางเศรษฐกิจเท่านั้น หากแต่ยังกระทบต่อคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของมนุษย์ และศักยภาพในการพัฒนาของประเทศต่าง ๆ อย่างรอบด้าน

จากสถานการณ์ดังกล่าว **ส่งผลให้มหาวิทยาลัยเผชิญกับความไม่แน่นอนด้านทรัพยากรและการใช้จ่ายงบประมาณที่เพิ่มสูงขึ้น** ส่งผลต่อความสามารถในการวางแผนและบริหารจัดการในระยะกลางและระยะยาว ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้ก่อให้เกิดแรงกดดันต่อรูปแบบการจัดการศึกษาและบทบาทของมหาวิทยาลัยต่อสังคม ทำให้จำเป็นต้องปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้และการให้บริการทางวิชาการให้มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

นอกจากนี้ ความเสี่ยงด้านดิจิทัลและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้เพิ่มความซับซ้อนต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านการบริหารจัดการระบบ โครงสร้างพื้นฐาน และความต่อเนื่องของภารกิจหลัก ส่งผลให้มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องยกระดับขีดความสามารถในการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์ เสริมสร้างสมรรถนะกำลังคน และปรับบทบาทองค์กรให้สามารถรองรับความเสี่ยงเชิงระบบของโลกได้อย่างเหมาะสม เพื่อรักษาความสามารถในการดำเนินภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในระยะยาว

2.2 สถานการณ์ด้านภูมิรัฐศาสตร์และโครงสร้างเศรษฐกิจโลก

โครงสร้างอำนาจของโลกในปัจจุบันมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงจากระบบขั้วอำนาจเดียวไปสู่ระบบหลายขั้ว (Multipolar World) อย่างชัดเจน โดยมีการแข่งขันระหว่างมหาอำนาจด้านเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และการเมืองระหว่างประเทศเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะระหว่างสหรัฐอเมริกาและสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งการแข่งขันดังกล่าวไม่ได้จำกัดอยู่เพียงมิติทางการค้า หากแต่ครอบคลุมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูง ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ อิทธิพลทางภูมิรัฐศาสตร์ และบทบาทในเวทีระหว่างประเทศ ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ต้องปรับยุทธศาสตร์ด้านการค้า การลงทุน และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศให้มีความสมดุลและระมัดระวังมากขึ้น ผลจากการแข่งขันระหว่างมหาอำนาจดังกล่าวได้ก่อให้เกิดการปรับโครงสร้างห่วงโซ่อุปทาน การค้า และการลงทุนในระดับโลก โดยประเทศและภาคธุรกิจมีแนวโน้มกระจายฐานการผลิต ลดการพึ่งพาประเทศใดประเทศหนึ่ง และให้ความสำคัญกับความมั่นคงและความยืดหยุ่นของห่วงโซ่อุปทานมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลโดยตรงต่อทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจ โครงสร้างอุตสาหกรรม และความต้องการกำลังคนของหลายประเทศ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา และประเทศในภูมิภาคเอเชียซึ่งมีบทบาทสำคัญในระบบการผลิตและการค้าของโลก

ขณะเดียวกัน เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างไม่สม่ำเสมอ (Uneven Recovery) โดยประเทศพัฒนาแล้วจำนวนมากยังคงเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวจากอัตราเงินเฟ้อที่อยู่ในระดับสูง การดำเนินนโยบายการเงินที่ตึงตัวเพื่อควบคุมเงินเฟ้อ และความไม่แน่นอนทางการเมืองภายในประเทศ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อกำลังซื้อ การลงทุน และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในภาพรวม ในทางตรงกันข้ามประเทศในภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะจีนและอินเดียยังคงมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับที่น่าพอใจจากขนาดตลาดภายในประเทศที่ใหญ่ ศักยภาพด้านแรงงาน และการลงทุนในอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีใหม่ อย่างไรก็ตาม การเติบโตดังกล่าวยังเผชิญกับความเสี่ยงจากความตึงเครียดทางการค้า ความขัดแย้งระหว่างประเทศ และแนวโน้มเศรษฐกิจโลกแบบแบ่งแยก (Goeconomic Fragmentation) ซึ่งอาจส่งผลให้การเคลื่อนย้ายสินค้า เงินทุน เทคโนโลยี และองค์ความรู้ระหว่างประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น

จากสถานการณ์ดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยในเชิงโครงสร้างและเชิงภารกิจอย่างมีนัยสำคัญ โดยมหาวิทยาลัยต้องเผชิญกับแรงกดดันในการปรับบทบาทและภารกิจให้สอดคล้องกับบริบทเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้จำเป็นต้องยกระดับการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์ ตลอดจนปรับหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมกำลังคนให้สอดคล้องกับอุตสาหกรรมใหม่ เทคโนโลยีขั้นสูง และตลาดแรงงานที่มีการแข่งขันสูงขึ้นทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค

ขณะเดียวกัน ความผันผวนของเศรษฐกิจโลกได้ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพด้านงบประมาณและทรัพยากรของมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านการจัดสรรงบประมาณภาครัฐ การเข้าถึงแหล่งทุนวิจัย และความต่อเนื่องของความร่วมมือทางวิชาการ การวิจัย และการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ นอกจากนี้ การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคเอเชียยังสร้างทั้งโอกาสและความท้าทาย โดยแม้จะเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยพัฒนาความร่วมมือด้านการศึกษา การวิจัย และการพัฒนากำลังคนในระดับภูมิภาค แต่ในขณะเดียวกันก็เพิ่มแรงกดดันให้มหาวิทยาลัยต้องยกระดับคุณภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของสถาบัน เพื่อให้สามารถดำเนินภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนภายใต้บริบทโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

2.3 สถานการณ์ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในศตวรรษที่ 21 มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วและก้าวกระโดด โดยเฉพาะเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) การเรียนรู้ของเครื่อง (Machine Learning) เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT) ระบบอัตโนมัติ (Automation) และเทคโนโลยีควอนตัม ซึ่งได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ รูปแบบการผลิต

การทำงาน และการให้บริการในแทบทุกภาคส่วน ส่งผลให้รูปแบบการดำรงชีวิตของประชาชนและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ

การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในวงกว้างได้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน ลดต้นทุน และขยายโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลและบริการ อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวยังนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของตลาดแรงงาน ความต้องการทักษะใหม่ และการแข่งขันด้านเทคโนโลยีที่รุนแรงขึ้น โดยเฉพาะทักษะด้านดิจิทัล การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาเชิงซับซ้อน และความสามารถในการเรียนรู้และปรับตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว ควบคู่กับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งในรูปแบบของการโจมตีระบบสารสนเทศ การเข้าถึงหรือรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคล การโจมตีโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางดิจิทัล ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีในทางที่ไม่เหมาะสมหรือขาดจริยธรรม ความเสี่ยงดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้ใช้บริการ เสถียรภาพของระบบดิจิทัล และความต่อเนื่องของการดำเนินงานขององค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ด้วยเหตุนี้หลายประเทศจึงให้ความสำคัญกับการกำหนดกรอบนโยบาย มาตรการกำกับดูแล และกฎหมายด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์อย่างเป็นระบบ ครอบคลุมทั้งการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การบริหารจัดการความเสี่ยงด้านไซเบอร์ การกำกับดูแลการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และการส่งเสริมจริยธรรมดิจิทัล เพื่อสร้างความเชื่อมั่น เสถียรภาพ และความปลอดภัยในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในระยะยาว

จากสถานการณ์ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลควบคู่กับความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ **ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย** ในหลายมิติอย่างชัดเจน ทั้งด้านการบริหารจัดการ การจัดการศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และบทบาทต่อสังคม โดยมหาวิทยาลัยต้องเผชิญกับแรงกดดันในการปรับระบบบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์ให้มีความยืดหยุ่นและทันต่อการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนความจำเป็นในการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสารสนเทศดิจิทัล เพื่อรองรับรูปแบบการดำเนินงานและการให้บริการในสังคมดิจิทัลที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ในด้านการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยต้องปรับหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน และกระบวนการประเมินผล จากรูปแบบดั้งเดิมไปสู่การมุ่งเน้นสมรรถนะดิจิทัล การคิดวิเคราะห์ การเรียนรู้ตลอดชีวิต และความสามารถในการทำงานร่วมกับเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อให้บัณฑิตสามารถปรับตัวและแข่งขันได้ในตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยียังเพิ่มความคาดหวังต่อคุณภาพและความทันสมัยของการจัดการเรียนรู้ของสถาบันอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ได้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของข้อมูล ความน่าเชื่อถือขององค์กร และความต่อเนื่องของการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ทำให้จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการจัดการความเสี่ยงด้านข้อมูล การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และการปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรการด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์อย่างเคร่งครัด ควบคู่กับการเสริมสร้างความตระหนักรู้ด้านดิจิทัลแก่บุคลากรและนักศึกษา โดยภาพรวมสถานการณ์ดังกล่าวได้เพิ่มบทบาทและความคาดหวังต่อมหาวิทยาลัยในการทำหน้าที่เป็นแหล่งผลิตองค์ความรู้ที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือ และมีจริยธรรม ตลอดจนเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมการรู้เท่าทันดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีอย่างรับผิดชอบในสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินภารกิจของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในระยะยาว

2.4 สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นประเด็นสำคัญระดับโลกที่ส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางและลึกซึ้งต่อระบบนิเวศ เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ชัดเจนจากการเกิดสภาพอากาศสุดขั้วที่มีความถี่และความรุนแรงเพิ่มขึ้น อาทิ คลื่นความร้อน พายุรุนแรง ภัยแล้ง และอุทกภัย รวมถึงการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของฤดูกาล และการเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งล้วนสะท้อนถึงความเปราะบางของระบบธรรมชาติและมนุษย์ต่อการเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ส่งผลโดยตรงต่อความมั่นคงทางอาหารและทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งในด้านผลผลิตทางการเกษตร แหล่งน้ำ พลังงาน และที่อยู่อาศัย ตลอดจนส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิต สุขภาพ และความเป็นอยู่ของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบางและชุมชนที่พึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติเป็นหลัก ความเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศจึงไม่เพียงเป็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม หากแต่เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว

ด้วยเหตุนี้ ความพยายามในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การปรับตัวและการเพิ่มความสามารถในการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Adaptation and Resilience) รวมถึงการส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและการพัฒนาพลังงานสะอาด จึงถูกยกระดับเป็นวาระสำคัญในระดับนานาชาติและระดับประเทศอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการสร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรอย่างสมดุล

จากสถานการณ์ดังกล่าว **ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย** ในหลายมิติ ทั้งด้านการบริหารจัดการทรัพยากร การดำเนินการกิจหลัก และบทบาทต่อสังคม โดยมหาวิทยาลัยต้องเผชิญกับความท้าทายในการบริหารจัดการพลังงาน น้ำ พื้นที่ และโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและสามารถรองรับสภาพอากาศสุดขั้วและภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นบ่อยครั้งและรุนแรงมากขึ้น ขณะเดียวกัน สถานการณ์ดังกล่าวยังเพิ่มความคาดหวังต่อบทบาทของมหาวิทยาลัยในการเป็นแหล่งสร้างองค์ความรู้ งานวิจัย และนวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมถึงการพัฒนากำลังคนที่มีความรู้ ความตระหนัก และสมรรถนะในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

นอกจากนี้ การขับเคลื่อนนโยบายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับประเทศและระดับนานาชาติ ยังส่งผลให้มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องบูรณาการประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม พลังงาน และความยั่งยืนเข้ากับการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคมอย่างเป็นระบบ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนและรักษาความสามารถในการดำเนินการกิจของมหาวิทยาลัยในระยะยาว

2.5 สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและสังคมสูงวัย

โครงสร้างประชากรของโลกกำลังเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างรวดเร็ว โดยมีสัดส่วนประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน อัตราการเกิดมีแนวโน้มลดลงในหลายประเทศ ส่งผลให้โครงสร้างประชากรเปลี่ยนจากรูปแบบฐานกว้างไปสู่ฐานแคบ สถานการณ์ดังกล่าวนำไปสู่การหดตัวของกำลังแรงงานในวัยทำงาน การเพิ่มขึ้นของอัตราพึ่งพิง และภาระด้านงบประมาณของรัฐในด้านสวัสดิการสังคม การดูแลสุขภาพ และระบบบำนาญ ซึ่งกลายเป็นความท้าทายเชิงโครงสร้างต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว การเข้าสู่สังคมสูงวัยยังส่งผลให้รูปแบบการดำรงชีวิตและความต้องการของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในด้านการดูแลสุขภาพ การใช้เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้สูงอายุ นอกจากนี้ การขาดแคลนแรงงานในหลายภาคส่วนยังเร่งให้เกิดการนำเทคโนโลยีระบบอัตโนมัติ และนวัตกรรมเข้ามาทดแทนแรงงาน รวมถึงการปรับรูปแบบการจ้างงานและการพัฒนาทักษะแรงงานให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น

สำหรับประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ โดยมีแนวโน้มที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในอนาคต ขณะที่ประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลงอย่างชัดเจน สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อโครงสร้างเศรษฐกิจ ตลาดแรงงาน และระบบการผลิตของประเทศ ทั้งในด้านการขาดแคลนแรงงาน การเพิ่มขึ้นของต้นทุนการผลิต และความจำเป็นในการยกระดับผลิตภาพแรงงานควบคู่กับการพัฒนาทักษะใหม่ โดยภาพรวมการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยได้กลายเป็นปัจจัยเชิงโครงสร้างที่มีผลกระทบต่อการกำหนดนโยบายและการวางแผนพัฒนาในทุกกระดับ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์ ระบบการศึกษา ระบบสาธารณสุข และกลไกการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากร และสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างสมดุลและยั่งยืนในระยะยาว

จากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยดังกล่าว **ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย** โดยเฉพาะด้านการจัดการศึกษาและการพัฒนากำลังคน เนื่องจากจำนวนประชากรวัยเรียนมีแนวโน้มลดลง ขณะที่ความต้องการทักษะของตลาดแรงงานเปลี่ยนแปลงไป มหาวิทยาลัยจึงต้องเผชิญกับแรงกดดันในการปรับบทบาทจากการผลิตบัณฑิตในระบบปกติ ไปสู่การเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาทักษะใหม่ และการยกระดับสมรรถนะของกำลังแรงงานทุกช่วงวัย ขณะเดียวกันการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุยังเพิ่มความคาดหวังต่อบทบาทของมหาวิทยาลัยในการสร้างองค์ความรู้ งานวิจัย และนวัตกรรมด้านการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ เทคโนโลยีเพื่อคุณภาพชีวิต และการพัฒนาระบบสวัสดิการและบริการสังคมที่เหมาะสม นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องปรับระบบบริหารจัดการและการวางแผนทรัพยากรบุคคลให้สอดคล้องกับโครงสร้างประชากรที่เปลี่ยนแปลง เพื่อให้สามารถดำเนินการกิจด้านการศึกษ การวิจัย และการบริการวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนภายใต้บริบทสังคมสูงวัยในระยะยาว

2.6 สถานการณ์ทักษะประชากรและตลาดแรงงานในศตวรรษที่ 21

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และโครงสร้างประชากร ได้ส่งผลให้รูปแบบการทำงานและความต้องการทักษะของกำลังแรงงานเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ ตลาดแรงงานในปัจจุบันและอนาคตมีความต้องการทักษะที่หลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น โดยเฉพาะทักษะขั้นสูง อาทิ การคิดเชิงวิเคราะห์ และเชิงระบบ ความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาเชิงซับซ้อน การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การทำงานร่วมกันในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย และทักษะดิจิทัล ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสามารถในการปรับตัวและการแข่งขันของแรงงานในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้และเศรษฐกิจดิจิทัล ขณะเดียวกัน การแพร่หลายของเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบอัตโนมัติ และปัญญาประดิษฐ์ได้เข้ามาทดแทนหรือเปลี่ยนแปลงลักษณะงานในหลายสาขา ส่งผลให้แรงงานจำนวนมากจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทักษะหรือเรียนรู้ทักษะใหม่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ในตลาดแรงงานได้ สถานการณ์ดังกล่าวทำให้เส้นแบ่งระหว่างการศึกษ การทำงาน และการเรียนรู้ตลอดชีวิตลดความชัดเจนลง และเพิ่ม أهميةของการพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงชีวิตการทำงาน ด้วยเหตุนี้หลายประเทศจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะตลอดชีวิต (Lifelong Learning) การเพิ่มทักษะใหม่ (Upskilling) และการปรับเปลี่ยนทักษะ (Reskilling) ผ่านการปรับระบบการศึกษาและการฝึกอบรมให้มีความยืดหยุ่น เปิดโอกาสให้แรงงานสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งการเรียนรู้ในระบบ นอกกระบวน และตามอัธยาศัย ควบคู่กับการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนากำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคตที่มีความผันผวนและการแข่งขันสูง

สำหรับประเทศไทยความต้องการแรงงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในสาขาที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ อาทิ อุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีขั้นสูง อุตสาหกรรมสุขภาพและการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ อุตสาหกรรมเกษตรและอาหารมูลค่าสูง การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และภาคบริการที่ใช้ความรู้และทักษะเฉพาะทาง อย่างไรก็ตาม ตลาดแรงงานไทยยังเผชิญกับปัญหาความไม่สอดคล้องระหว่างทักษะของแรงงานกับความต้องการของนายจ้าง (Skills Mismatch) ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจ้างงานและผลิตภาพแรงงานโดยรวม ดังนั้นประเทศไทยจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะตลอดชีวิต การเพิ่มทักษะใหม่ และการปรับเปลี่ยนทักษะอย่างต่อเนื่อง ผ่านการปรับระบบการศึกษาและการฝึกอบรมให้มีความยืดหยุ่น เชื่อมโยงกับตลาดแรงงาน และเปิดโอกาสให้แรงงานทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อรองรับตลาดแรงงานในอนาคตที่มีความผันผวน การแข่งขันสูง และต้องการกำลังคนที่มีสมรรถนะรอบด้านมากยิ่งขึ้น

จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว **ส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย** ในการปรับบทบาทจากการมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตในระบบแบบดั้งเดิม ไปสู่การเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนากำลังคนตลอดช่วงชีวิต ผ่านการจัดการศึกษา และการฝึกอบรมที่มีความยืดหยุ่น เชื่อมโยงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และตอบสนองต่ออุตสาหกรรมใหม่และเทคโนโลยีขั้นสูง

ขณะเดียวกัน มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องปรับหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน และกระบวนการประเมินผลให้มุ่งเน้นสมรรถนะเป็นสำคัญ โดยเฉพาะสมรรถนะดิจิทัล การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน ตลอดจนเสริมสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและหน่วยงานภายนอกในการออกแบบหลักสูตรและการพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับการใช้งานจริง นอกจากนี้ ปัญหาความไม่สอดคล้องของทักษะแรงงานยังเพิ่มความคาดหวังต่อบทบาทของมหาวิทยาลัยในการลดช่องว่างดังกล่าว ผ่านการพัฒนาหลักสูตรระยะสั้น การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการยกระดับสมรรถนะของแรงงานทุกช่วงวัย เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินภารกิจด้านการศึกษา การวิจัย และการบริการวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในระยะยาว

2.7 สถานการณ์ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและโอกาสทางสังคม

ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษายังคงเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่มีความสำคัญและซับซ้อน โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรรายได้น้อย กลุ่มเปราะบาง และประชาชนในพื้นที่ห่างไกลหรือพื้นที่ชนบท ซึ่งมักประสบข้อจำกัดด้านฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเข้าถึงทรัพยากรทางการศึกษา อาทิ สถานศึกษา บุคลากรทางการศึกษา เทคโนโลยีดิจิทัล และแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ความแตกต่างดังกล่าวส่งผลให้โอกาสในการเข้าถึงการศึกษา การพัฒนาศักยภาพ และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนไม่เท่าเทียมกันตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษายังมีความเชื่อมโยงกับปัจจัยเชิงโครงสร้างอื่น ๆ เช่น ความยากจน ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ สภาพแวดล้อมทางสังคม และความพร้อมของครอบครัว ซึ่งส่งผลต่อความต่อเนื่องทางการศึกษา อัตราการออกกลางคัน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในระยะยาว ขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการขยายตัวของการเรียนรู้ในรูปแบบดิจิทัล แม้จะช่วยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา แต่ก็อาจซ้ำเติมความเหลื่อมล้ำหากผู้เรียนบางกลุ่มยังขาดโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล อุปกรณ์ หรือทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในระบบดังกล่าว

จากสถานการณ์ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาดังกล่าว **ส่งผลให้มหาวิทยาลัยต้องเผชิญกับความท้าทาย**ในการสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาส และผู้เรียนในพื้นที่ห่างไกล สถานการณ์นี้สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นที่มหาวิทยาลัยต้องปรับบทบาทจากการมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตในระบบปกติเป็นหลัก ไปสู่การเป็นกลไกสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำและขยายโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคมในระยะยาว

ขณะเดียวกัน ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษายังเพิ่มความคาดหวังต่อบทบาทของมหาวิทยาลัยในการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลาย สอดรับกับบริบทและความต้องการของผู้เรียนที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านหลักสูตร รูปแบบการเรียนรู้ ระบบสนับสนุนผู้เรียน และการใช้เทคโนโลยีเพื่อขยายการเข้าถึงการศึกษา นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยยังจำเป็นต้องบูรณาการภารกิจการวิจัยและการบริการวิชาการ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาชุมชนและพื้นที่ ลดช่องว่างทางโอกาส และเสริมสร้างความเป็นธรรมทางสังคม อันเป็นฐานสำคัญต่อความมั่นคงและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศในระยะยาว

ส่วนที่ 3

แผนยุทธศาสตร์และนโยบายที่เกี่ยวข้อง

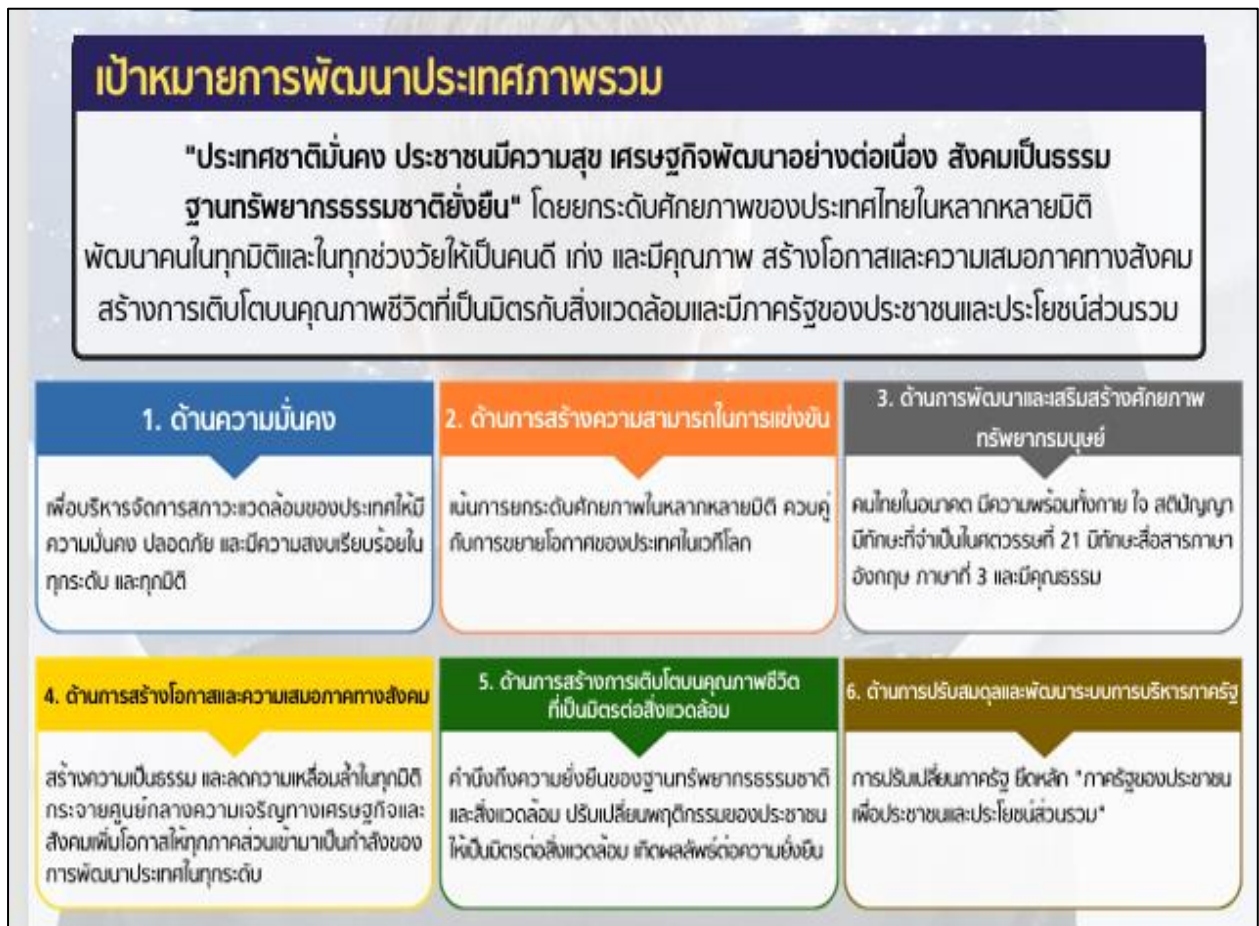
การขับเคลื่อนประเทศสู่การบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ซึ่งกำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยมีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 เป็นกลไกสำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยเฉพาะด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติ และ SDGs ได้มีการกำหนดแผนการศึกษาแห่งชาติเพื่อยกระดับการศึกษาในทุกมิติ ในฐานะของสถาบันการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏจึงมีบทบาทสำคัญในการสนองนโยบายชาติโดยได้จัดทำแผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ 5 ปี เพื่อบูรณาการภารกิจสู่เป้าหมายของชาติและมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ซึ่งเป็น 1 ใน 38 มหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยขึ้นเช่นกัน อันเป็นเสมือนแกนสำคัญในการนำนโยบายและแผนปฏิบัติการดังกล่าวข้างต้นลงไปสู่การปฏิบัติจริงในพื้นที่เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้การเชื่อมโยงของแผนยุทธศาสตร์และนโยบายที่เกี่ยวข้องล้วนมีเป้าหมายเดียวกันคือ การสร้างประเทศให้เข้มแข็ง พัฒนาอย่างยั่งยืน และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างแท้จริง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยมีวิสัยทัศน์ “**ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**”

มั่นคง	- มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง - ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย - สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน - มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ
มั่งคั่ง	- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกย่องเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน - เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน - มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน และทุนอื่นๆ
ยั่งยืน	- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม - มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก - คนมีความรับผิดชอบ มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- ยุทธศาสตร์หลัก :
- 1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
 - 2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
 - 3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์
 - 4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
 - 5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

ภาพที่ 3.1 เป้าหมายการพัฒนาประเทศภาพรวม

3.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนแม่บทที่กำหนดไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งสิ้น 23 ประเด็นแผนแม่บทซึ่งมีผลผูกพันต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น รวมทั้งการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณต้องสอดคล้องกับแผนแม่บท โดยแผนแม่บทที่มีความเกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยโดยตรง มีจำนวน 10 ประเด็น ดังนี้

3.2.1 ประเด็นที่ 11 : การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (หลัก)

เป้าหมาย : คนไทยทุกช่วงวัยมีคุณภาพเพิ่มขึ้น ได้รับการพัฒนาอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญาและคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : การพัฒนาช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น

- เป้าหมายของแผนย่อย : วัยเรียน/วัยรุ่น มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 ครบถ้วน รู้จักคิดวิเคราะห์ รักการเรียนรู้ มีสำนึกพลเมือง มีความกล้าหาญทางจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ปัญหา ปรับตัวสื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดชีวิตดีขึ้น

- แนวทางการพัฒนา : จัดให้มีการพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกับผู้อื่น

3.2.2 ประเด็นที่ 3 : การเกษตร

เป้าหมาย : ผลผลิตทางการผลิตของภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น

แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

- เป้าหมายของแผนย่อย : สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- แนวทางการพัฒนา : 1) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอรวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย 2) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน 3) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

แผนย่อยของแผนแม่บทฯ : เกษตรปลอดภัย

- เป้าหมายของแผนย่อย : สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- แนวทางการพัฒนา : 1) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งจากการลด ละ เลิกการใช้สารเคมีที่เป็นอันตราย ตลอดจนส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เกษตรผสมผสาน เกษตรธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ และวนเกษตร เป็นต้น เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีการปนเปื้อนของสารเคมีอันตรายในสินค้าเกษตรและอาหารและสร้างความปลอดภัยและมั่นคงด้านอาหารในระดับครัวเรือน 2) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ รวมถึงการพัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหารตลอดจนพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ 3) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล 4) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและโภชนาการ 5) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน เพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ควบคู่กับการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและต่างประเทศ

3.2.3 ประเด็นที่ 5 : การท่องเที่ยว

เป้าหมาย : รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น

แผนย่อยของแผนแม่บท : การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

- เป้าหมายของแผนย่อย : รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น
- แนวทางการพัฒนา : 1) สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ แหล่งอุทยานประวัติศาสตร์ เมืองมรดกโลก โบราณสถาน เมืองเก่า ย่านการค้า วิถีชีวิตลุ่มน้ำ สินค้าชุมชน อาหารไทย และแพทย์แผนไทย เพื่อนำมาสร้างสรรค์คุณค่าและมูลค่าผ่านองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และการออกแบบเพื่อสร้างสรรค์เป็นสินค้า รวมถึงการพัฒนา กิจกรรมและบริการรูปแบบใหม่ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยววิถีพุทธ การท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิม เป็นต้น 2) พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ การส่งเสริม การวิจัย พัฒนาและการออกแบบ การสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมการลงทุน การสร้างเครือข่ายวิสาหกิจ การท่องเที่ยว การสื่อสารและการคมนาคม การพัฒนาระบบฐานข้อมูล การส่งเสริมการตลาด และการสร้างเรื่องราวเพื่อบอกเล่า นักท่องเที่ยว เป็นต้น 3) เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว ทั้งด้านการออกแบบ การวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยี การบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด เพื่อสร้างความแตกต่างและความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยว

3.2.4 ประเด็นที่ 12 : การพัฒนาการเรียนรู้

เป้าหมาย : คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น มีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถในการแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

แผนย่อยของแผนแม่บท :

- เป้าหมายของแผนย่อย : คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีทักษะการเรียนรู้ และทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถเข้าถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตดีขึ้น
- แนวทางการพัฒนา : 1) ปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 2) เปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ 3) เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการในทุกระดับ ทุกประเภท 4) พัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต 5) สร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

3.2.5 ประเด็นที่ 15 : พลังทางสังคม

เป้าหมาย : ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น

แผนย่อยของแผนแม่บท : การเสริมสร้างทุนทางสังคม

- เป้าหมายของแผนย่อย : ภาศการพัฒนาที่มีบทบาทในการพัฒนาสังคมมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- แนวทางการพัฒนา : เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง ส่งเสริมให้มีระบบการสนับสนุนความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นที่ครอบคลุมทุกมิติ ตั้งแต่เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ ตั้งแต่ระดับชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด ที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เสริมสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามวัย ในท้องถิ่น ได้แก่ เยาวชน คนวัยทำงาน และผู้สูงอายุ เพื่อให้เกิดการสืบทอดทักษะภูมิปัญญาของกลุ่มคนที่จะเป็นแกนนำการพัฒนาในท้องถิ่นระดับตำบลและหมู่บ้าน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มาจากทุกวัย และสนับสนุนการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนได้ด้วยตนเอง พัฒนาระบบฐานข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนพัฒนา

ชุมชนที่มีกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนและบนฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติและแผนระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นกรอบการดำเนินงาน

3.2.6 ประเด็นที่ 16 : เศรษฐกิจฐานราก

เป้าหมาย : รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นอย่างกระจายและอย่างต่อเนื่อง

แผนย่อยของแผนแม่บท :

- เป้าหมายของแผนย่อย : ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น
- แนวทางการพัฒนา : เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การจัดการ การบริหารจัดการความเสี่ยง และการตลาด มีทักษะต่างๆ ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจด้านบัญชี การผลิต การควบคุมต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต จัดการคุณภาพและมาตรฐานผลผลิตของตนให้สามารถมีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงและผสมผสานบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชนที่ครบวงจร ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยยึดแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.2.7 ประเด็นที่ 18 : การเติบโตอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

แผนย่อยของแผนแม่บท :

- เป้าหมายของแผนย่อย : พื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น
- แนวทางการพัฒนา : 1) อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง 2) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

3.2.8 ประเด็นที่ 20 : การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

เป้าหมาย : บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ

แผนย่อยของแผนแม่บท : การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

- เป้าหมายของแผนย่อย : ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว
- แนวทางการพัฒนา : กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความโปร่งใส ยืดหยุ่นและคล่องตัวสูง นำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัล มาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ มีการพัฒนาข้อมูลเปิดภาครัฐให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง แบ่งปัน และใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและสะดวก รวมทั้งนำองค์ความรู้ในแบบสหสาขาวิชาเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างคุณค่าและแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทันเวลา พร้อมทั้งมีการจัดการความรู้และถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาภาครัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการเสริมสร้างการรับรู้ สร้างความเข้าใจ การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร เพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบบริการและการบริหารจัดการภาครัฐอย่างเต็มศักยภาพ

แผนย่อยของแผนแม่บท : การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

- เป้าหมายของแผนย่อย : บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- แนวทางการพัฒนา : พัฒนาบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิดวิเคราะห์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติและกรอบ

ความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชนและภาคประชาสังคมเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีสำนึกในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบและความสุจริต ปฏิบัติงานตามหลักการและหลักวิชาชีพด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ของส่วนตน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการคุ้มครองและปกป้องบุคลากรภาครัฐที่กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมการทำงานตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

3.2.9 ประเด็นที่ 21 : การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

เป้าหมาย : ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แผนย่อยของแผนแม่บท : การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- เป้าหมายของแผนย่อย : ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต
- แนวทางการพัฒนา : ส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความใสสะอาด ปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต โดยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเปิดเผย โปร่งใส ถูกต้องเป็นธรรม ไม่คดโกง รู้จักแยกแยะเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน การสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกและค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตให้แก่บุคลากรขององค์กร โดยการสนับสนุนให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการทุจริตในหน่วยงาน

3.2.10 ประเด็นที่ 23 : การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

เป้าหมาย : มูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น

แผนย่อยของแผนแม่บท : การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านเศรษฐกิจ

- เป้าหมายของแผนย่อย : วิสาหกิจในกลุ่มเป้าหมายด้านเศรษฐกิจที่มีนวัตกรรมเพิ่มขึ้น
- แนวทางการพัฒนา : พัฒนาเกษตรสร้างมูลค่า โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนาและประยุกต์ใช้นวัตกรรมในภาคการเกษตรเป้าหมายของประเทศ ได้แก่ เกษตรอัตลักษณ์ เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพ และความหลากหลายของผลผลิต รวมทั้งเพื่อยกระดับรายได้ ลดรายจ่ายและลดปัจจัยเสี่ยงในการทำการเกษตรให้กับเกษตรกร ตลอดจนรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ การพัฒนาสายพันธุ์พืชและสัตว์ การลดต้นทุนแรงงานและปัจจัยการผลิต การพยากรณ์อากาศและวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงเพื่อการเกษตร การรักษาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เป็นต้น

แผนย่อยของแผนแม่บท : การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ด้านสังคม

- เป้าหมายของแผนย่อย : คุณภาพชีวิต ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และความเสมอภาคทางสังคมได้รับการยกระดับเพิ่มขึ้น จากผลการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเชิงสังคม
- แนวทางการพัฒนา : พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการส่งเสริมการวิจัย พัฒนาและประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของประเทศตลอดทุกช่วงวัย (ปฐมวัย วัยเด็ก วัยเรียน วัยแรงงาน วัยสูงอายุ) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย เพื่อให้ประชาชนไทยมีทักษะความรู้ และเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ โดยมีประเด็นการวิจัยที่สำคัญ อาทิ โภชนาการและสุขภาวะในช่วงปฐมวัย การปลูกฝังความเป็นคนดี วินัย และจิตสาธารณะในวัยเรียน การพัฒนาทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ในวัยเรียนและวัยแรงงาน บุคลากรทางการศึกษา ครู หลักสูตรและกระบวนการสอน การส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ ระบบบริการสาธารณสุข และวิทยาศาสตร์ทางการกีฬา

3.3 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)

แนวคิดพื้นฐานของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังคงน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปณิธานนำทางในการกำกับทิศทางการพัฒนาประเทศให้เติบโตอย่างสมดุล รวมทั้งยึดถือกรอบของเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติและได้นำแนวคิดการพัฒนาซึ่งมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ และรัฐบาลให้ความสำคัญมาปรับใช้ ได้แก่ การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” หรือ Resilience เป็นการพัฒนาความสามารถใน 3 ระดับ ที่ใช้ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย (1) การพร้อมรับ (Cope) (2) การปรับตัว (Adapt) และ (3) การเปลี่ยนแปลงเพื่อเติบโต (Transform) และโมเดลเศรษฐกิจ BCG

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 มีวัตถุประสงค์ที่จะพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยกำหนดเป้าหมายที่ต้องการบรรลุผลและหมวดหมู่การพัฒนา ดังนี้

1. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
2. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
3. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
4. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน
5. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

ภาพที่ 3.2 เป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

หมวดหมู่การพัฒนา :

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้กำหนดหมวดหมู่การพัฒนา จำนวน 13 หมวดหมู่ เพื่อพลิกโฉมประเทศไทย แบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัล

ของอาเซียน

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

- หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมนิได้้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่

เพียงพอ เหมาะสม

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

- หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ภาพที่ 3.3 หมวดหมู่เพื่อพลิกโฉมประเทศ

3.4 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้ง 17 เป้าหมายเพื่อให้แน่ใจว่าโลกจะดีขึ้นภายในปี 2573 เป้าหมายเหล่านี้คือการเรียกร้องให้มีการดำเนินการเพื่อยุติความยากจน ปกป้องโลก และทำให้ทุกคนมีความสงบสุขและความมั่งคั่ง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมีแนวทางและเป้าหมายที่ชัดเจนสำหรับทุกประเทศเพื่อให้สอดคล้องกับลำดับความสำคัญในการพัฒนาของตนเอง เราควรจะเลือกทางเลือกที่เหมาะสมในการปรับปรุงชีวิตสำหรับคนรุ่นต่อไป ดังนี้

ภาพที่ 3.4 เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

1. ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ (End poverty in all its forms everywhere)
2. ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน (End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture)
3. สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย (Ensure healthy lives and promote well-being for all at all ages)
4. สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all)
5. บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน (Achieve gender equality and empower all women and girls)

6. สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน (Ensure availability and sustainable management of water and sanitation for all)
7. สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน (Ensure access to affordable, reliable, sustainable and modern energy for all)
8. ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน (Promote sustained, inclusive and sustainable economic growth, full and productive employment and decent work for all)
9. สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม (Build resilient infrastructure, promote inclusive and sustainable industrialization and foster innovation)
10. ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ (Reduce inequality within and among countries)
11. ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ทัวถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน (Make cities and human settlements inclusive, safe, resilient and sustainable)
12. สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (Ensure sustainable consumption and production patterns)
13. ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น (Take urgent action to combat climate change and its impacts)
14. อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Conserve and sustainably use the oceans, seas and marine resources for sustainable development)
15. ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ (Protect, restore and promote sustainable use of terrestrial ecosystems, sustainably manage forests, combat desertification, and halt and reverse land degradation and halt biodiversity loss)
16. ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ (Promote peaceful and inclusive societies for sustainable development, provide access to justice for all and build effective, accountable and inclusive institutions at all levels)
17. เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน (Strengthen the means of implementation and revitalize the Global Partnership for Sustainable Development)

3.5 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579

วิสัยทัศน์ : คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21

เป้าหมาย

1. ด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) ประกอบด้วย ทักษะและคุณลักษณะดังต่อไปนี้ 3Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetic) 8Cs ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศและการรู้เท่าทันสื่อ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ ความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม

2. ด้านการจัดการศึกษา (Aspirations) 5 ประการ

2.1 ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access)

2.2 ผู้เรียนทุกคนทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Equity)

2.3 ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality)

2.4 ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่า และบรรลุเป้าหมาย (Efficiency)

2.5 ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy)

ผลลัพธ์

1. เด็กไทยมีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs)
2. สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณธรรม มุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
3. ประเทศไทยก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap)

ยุทธศาสตร์ และเป้าหมายแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579

➤ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

เป้าหมาย :

1. คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษได้รับการศึกษา และเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

3. คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่

➤ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

เป้าหมาย :

1. กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

2. สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน
3. การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

➤ **ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้**

เป้าหมาย :

1. ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทยและทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
2. คนทุกช่วงวัยมีทักษะความรู้ ความสามารถและสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ
3. สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรได้อย่างมีคุณภาพ และมาตรฐาน
4. แหล่งเรียนรู้สื่อตำราเรียน นวัตกรรมและสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพและมาตรฐาน และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่
5. ระบบและกลไกการวัด การติดตามและประเมินผลมีประสิทธิภาพ
6. ระบบการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้มาตรฐานระดับสากล
7. ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน

➤ **ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา**

เป้าหมาย :

1. ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ
2. การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย
3. ระบบข้อมูลรายบุคคลและสารสนเทศทางการศึกษาที่ครอบคลุม ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน เพื่อการวางแผน การบริหารจัดการศึกษา การติดตามประเมินและรายงานผล

➤ **ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม**

เป้าหมาย :

1. คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรมและนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ
2. หลักสูตร แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ
3. การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

➤ **ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา**

เป้าหมาย :

1. โครงสร้าง บทบาทและระบบการบริหารจัดการการศึกษามีความคล่องตัว ชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้
2. ระบบการบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลส่งผลกระทบต่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา
3. ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและพื้นที่
4. กฎหมายและรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษารองรับลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน สถานศึกษา และความต้องการกำลังแรงงานของประเทศ

3.6 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ 2569

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 มีศักยภาพด้านการเกษตร โดยเป็นแหล่งผลิตปศุสัตว์สำคัญของประเทศ มีพื้นที่การเกษตรที่เป็นพื้นที่ชลประทานร้อยละ 54.77 มีตลาดค้าส่งค้าปลีกสินค้าเกษตรขนาดใหญ่ (ตลาดศรีเมือง จังหวัดราชบุรี) อีกทั้งราชบุรีและกาญจนบุรี ยังมีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ติดหนึ่งในห้าของประเทศ นอกจากนี้ ยังมีโรงงานอุตสาหกรรมเกษตรและอาหารเพื่อรองรับวัตถุดิบที่เป็นผลผลิตทางการเกษตรในพื้นที่ ขณะที่ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีความได้เปรียบด้านทำเลที่ตั้งใกล้กรุงเทพมหานครทำให้สะดวกต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 จึงกำหนดจุดยืนการพัฒนาในช่วงปี พ.ศ. 2566 - 2570 ดังนี้

1. การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรไปสู่สินค้าเกษตรปลอดภัยและสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ และมีตลาดรองรับ รวมถึงเพิ่มศักยภาพผู้ผลิตสินค้าเกษตรและตลาดสินค้าเกษตร

2. การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ซึ่งจะก่อให้เกิดการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวไปยังทุกจังหวัดในกลุ่ม

3. การเพิ่มศักยภาพการค้าและการส่งออกสินค้าของกลุ่มจังหวัดภาคกลางล่าง 1 กับส่วนอื่นของประเทศและต่างประเทศโดยที่มีต้นทุนการขนส่งถูกลง ผ่านระบบการขนส่งทางราง และเพิ่มความหลากหลายของประเภทสินค้า รวมถึงเพิ่มมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ

วิสัยทัศน์ : เป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรมูลค่าสูง การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจการค้าและการค้าชายแดนบนฐาน BCG

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : การยกระดับภาคการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดไปสู่สินค้ามูลค่าสูงบนฐาน BCG

แนวทางการพัฒนาที่ 1 เพิ่มพื้นที่และจำนวนฟาร์มเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

แนวทางการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ 3 พัฒนาผู้รับซื้อสินค้าเกษตรและเชื่อมโยงเกษตรกรกับผู้รับซื้อสินค้าเกษตร

แนวทางการพัฒนาที่ 4 ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรและการบริหารจัดการน้ำ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : การพัฒนาการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชื่อมโยงเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนาที่ 1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชิงสุขภาพ เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และสิ่งอำนวยความสะดวก

แนวทางการพัฒนาที่ 2 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และบุคลากรของชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาที่ 3 สนับสนุนกิจกรรมการตลาด การประชาสัมพันธ์ และการอำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : การพัฒนาศักยภาพการผลิตและการค้าภายในประเทศและต่างประเทศ

แนวทางการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบโลจิสติกส์และเครือข่ายคมนาคม เชื่อมโยงกับโครงข่ายหลักที่ดำเนินการโดยส่วนกลางเพื่อรองรับการค้า การลงทุน

แนวทางการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมการค้าระหว่างจังหวัดในกลุ่มและการค้าระหว่างกลุ่มกับภายนอกกลุ่มทั้งในและต่างประเทศ

แนวทางการพัฒนาที่ 3 ยกระดับผู้ประกอบการและแรงงานของกลุ่มจังหวัดให้มีความสามารถในการแข่งขันและสามารถประกอบธุรกิจระหว่างประเทศได้

แนวทางการพัฒนาที่ 4 ส่งเสริมการลงทุนระหว่างจังหวัดในกลุ่มและผลักดันให้มีการลงทุนในต่างประเทศ

3.7 กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566-2570

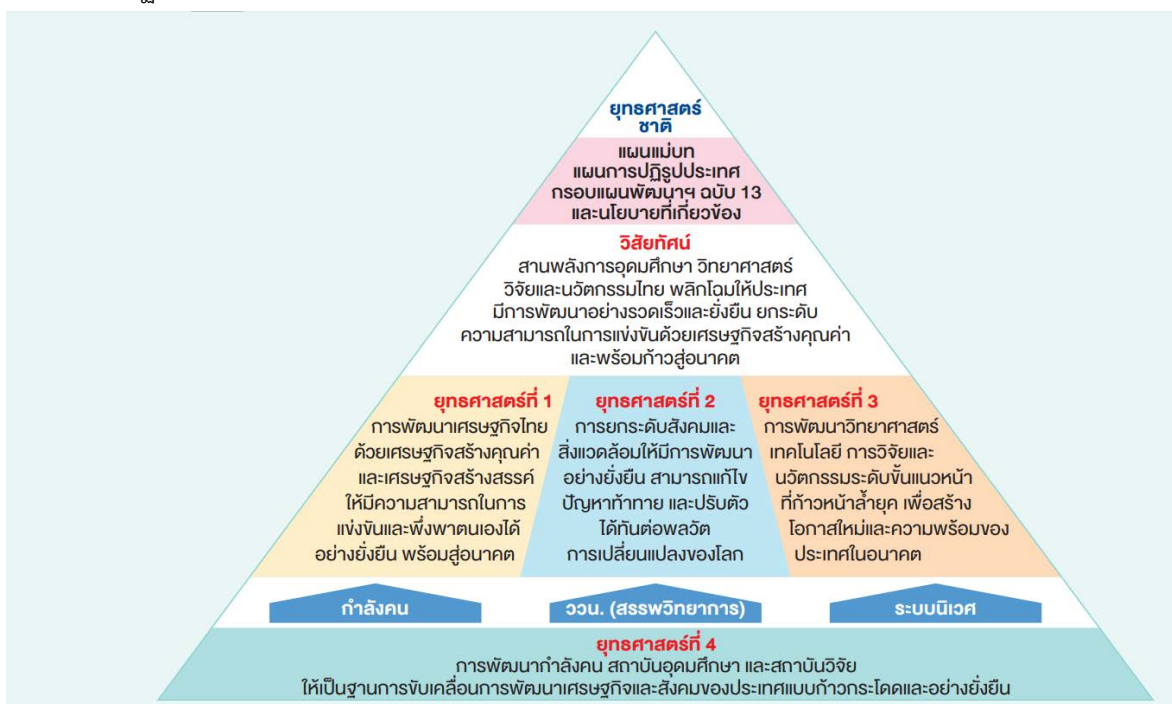
วิสัยทัศน์ “สานพลังการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมไทย พลิกโฉมให้ประเทศมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและยั่งยืน ยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้วยเศรษฐกิจ สร้างคุณค่า และพร้อมก้าวสู่นาคต” โดยมียุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม 4 ยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจไทยด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้มีความสามารถในการแข่งขัน และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนพร้อมสู่นาคต

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การยกระดับสังคมและสิ่งแวดล้อมให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน สามารถแก้ไขปัญหาท้าทายและปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมระดับขั้นแนวหน้าที่ก้าวหน้าล้ำยุค เพื่อสร้างโอกาสใหม่และความพร้อมของประเทศไทยในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากำลังคน สถาบันอุดมศึกษา และสถาบันวิจัยให้เป็นฐานการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศแบบก้าวกระโดดและอย่างยั่งยืน

ภาพที่ 3.5 ยุทธศาสตร์ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566-2570

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่สร้างการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดด อย่างเป็นรูปธรรมในด้านที่จะพลิกโฉมประเทศ จึงได้กำหนดจุดมุ่งเน้นของนโยบาย (High-priority Policy) ดังนี้

1. ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง โดยใช้การพัฒนาตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)
2. ประเทศไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ มุ่งเน้นคุณค่าและความยั่งยืน สามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
3. ประเทศไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป และอาหารที่มีคุณค่าและมูลค่าสูง โดยมีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงเป็นอันดับ 1 ใน 10 ของโลก
4. ผู้สูงอายุมีศักยภาพและโอกาสอย่างเต็มที่ในการพึ่งตนเอง มีคุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สังคม เพื่อรองรับสังคมสูงวัย
5. ประเทศไทยสามารถพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ก้าวหน้า ล้ำยุคสู่นาคต และเทคโนโลยีอวกาศ สำหรับการยกระดับอุตสาหกรรม ธุรกิจ และการบริการที่มีอยู่แล้ว และพัฒนาอุตสาหกรรม/ธุรกิจใหม่
6. ประเทศไทยสามารถสร้างกำลังคนสมรรถนะสูงและเป็นศูนย์กลางกำลังคนระดับสูงของอาเซียนโดยการพลิกโฉมระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคตและสอดคล้องกับปรัชญาการอุดมศึกษาไทยใหม่

3.8 แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ.2564-2570 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2566 – 2570)

วิสัยทัศน์ : อุดมศึกษาสร้างคน สร้างปัญญา ปลุกฝังคุณธรรมเพื่อพัฒนาสังคมไทยอย่างยั่งยืน

บทบาท : อุดมศึกษาเป็นฐานการพัฒนากำลังคน และองค์ความรู้แบบก้าวกระโดดและยั่งยืนโดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

➤ ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพคน (Capacity Building)

เป้าหมาย :

1. การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต (Lifelong Learning) เปิดโอกาสการเข้าถึง การศึกษาอย่างมีคุณภาพ มาตรฐาน และยืดหยุ่น เหมาะสมกับกำลังคนทุกกลุ่มวัย (Enhancing Curriculums for Desired Learning Outcomes)
2. บัณฑิต/กำลังคนได้รับการพัฒนาและยกระดับทักษะ (Re Skills, Up Skills and New Skills) เพื่อการทำงานและการดำรงชีวิต (Soft & Hard Skills & Transversal Skills) ให้มีคุณภาพ และปริมาณรองรับการพัฒนาประเทศตามการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก
3. บัณฑิต/กำลังคนมีความตระหนักรู้ ปรับเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รองรับและสอดคล้องเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
4. การสร้างเสริมบุคลากรให้มีศักยภาพสูงและความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์ (Enhancement of Brainpower & Concentration of Talents)

➤ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมระบบนิเวศวิจัยอุดมศึกษา (Research Ecosystem Building)

เป้าหมาย :

1. การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมถ่ายทอดและประยุกต์ใช้ (Research Innovation and Technology Transfer) เพื่อความยั่งยืนในมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
2. ทรัพยากรด้านการวิจัยและพัฒนาในระบบอุดมศึกษามีประสิทธิภาพสามารถสร้างขีดความสามารถทั้งทางวิชาการและการนำไปใช้งานจริง

3. นิเวศสถาบันอุดมศึกษาเอื้อต่อการเพิ่มพูนทักษะผู้ประกอบการและพัฒนาศักยภาพทางธุรกิจ (Corporate University, Start-up, Spin-off, Incubator as Accelerator) รวมถึงระบบทรัพย์สินทางปัญญาและถ่ายทอดเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพส่งต่อผลงานสู่สังคม และเศรษฐกิจ (Research Administration and Support Office)

➤ ยุทธศาสตร์ที่ 3 จัดระบบอุดมศึกษาใหม่ (Higher Education Transformation)

เป้าหมาย :

1. ระบบอุดมศึกษามีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรที่สร้างผลสัมฤทธิ์และคุ้มค่าต่อการลงทุนในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Performance-Based) โดยยึดหลักธรรมาภิบาล
2. สถาบันอุดมศึกษามีความเป็นเลิศตามอัตลักษณ์/จุดแข็ง เพื่อให้เกิดคุณภาพในระบบอุดมศึกษา และสะท้อนผลลัพธ์ (Outcome-based) สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน/พื้นที่ประเทศ
3. สถาบันอุดมศึกษาเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและตอบสนองต่อโลกในศตวรรษที่ 21

3.9. แผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Action Plan) มหาวิทยาลัยราชภัฏระยอง 5 ปี (พ.ศ. 2566 –พ.ศ. 2570)

วิสัยทัศน์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิตที่มีอัตลักษณ์มีคุณภาพมีสมรรถนะและเป็นสถาบันหลักที่บูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรมในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับประเทศ

➤ ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาท้องถิ่น

มุ่งเน้นในการเปิดมิติใหม่ของการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและชุมชนเมืองตามลักษณะภูมิสังคมและความต้องการเชิงพื้นที่และตลาด (demand-driven) ด้วยความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งด้านการวิจัย การบริการวิชาการ การจัดการเรียนรู้ ประสพการณ์ ความเข้าใจท้องถิ่น และการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย โดยบูรณาการดำเนินการเป็น Platform การทำงานร่วมกับองค์กรและหน่วยงานในพื้นที่ (co-creation) โดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นจุดศูนย์กลางการเรียนรู้ เพื่อสร้างมูลค่าทุนชุมชนและยกระดับเศรษฐกิจฐานราก ตลอดจนการสร้างนวัตกรรมชุมชนเพื่อสร้างความสามารถในการบริหารจัดการตนเองของชุมชนท้องถิ่นและชุมชนเมือง

โดยมีแนวทางการขับเคลื่อน 3 ประเด็น ได้แก่ 1)การพัฒนา Community-Based Innovation Parks ในพื้นที่เป้าหมาย 2) การสร้างนวัตกรรมชุมชน เพื่อสร้างความสามารถในการบริหารจัดการตนเองของชุมชนและจัดความยากจน และ 3) สร้างความร่วมมือไตรภาคีเพื่อยกระดับคุณภาพโรงเรียนในพื้นที่

➤ ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การผลิตและพัฒนาครู

มุ่งเน้นเสริมสร้างสมรรถนะและทักษะเพื่อการพัฒนากระบวนการผลิตครูให้มีความสมดุลทั้งคุณภาพและคุณธรรม เพื่อเป็นต้นแบบครูเพื่อศิษย์ ตลอดจนพัฒนานวัตกรรมการศึกษาที่ตอบโจทย์การศึกษาของโลกอนาคตร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การเป็นนักพัฒนาและนวัตกรที่มีทัศนคติที่ดีมีอัตลักษณ์ และความสามารถโดดเด่นหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการบุคลากรครูของท้องถิ่นและประเทศ และมีมาตรฐานระดับสากล พร้อมยกระดับความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูของบัณฑิตครูราชภัฏอย่างต่อเนื่องเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

โดยมีแนวทางการขับเคลื่อน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) Teacher Capacity Building : พัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน และการยกระดับทักษะและสมรรถนะใหม่ของนักศึกษาและบัณฑิตครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) Education Research and Innovation Platform : ส่งเสริมการทำผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ และ

นวัตกรรม และ 3) Teacher System Reform : Reinventing ระบบพัฒนาครู และการส่งเสริมวิชาชีพครู คุณภาพสูงตอบโจทย์การศึกษาของโลกอนาคตร่วมกับภาคีที่เกี่ยวข้อง

➤ ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การยกระดับคุณภาพการศึกษา

โดยการใช้กระบวนการ “วิศวกรสังคม” เป็นกลไกการพัฒนา Soft Skills และคุณลักษณะ 4 ประการ ตามพระราชบัญญัติและสมรรถนะทางวิชาชีพของนักศึกษา และบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และพลิกโฉมการจัดการศึกษาในทุกคณะและทุกสาขาเพื่อพัฒนาผู้เรียนทุกช่วงวัยตามความต้องการของท้องถิ่น ทุกพื้นที่ที่สามารถเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีเอกลักษณ์ ตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไป และความต้องการของพื้นที่ มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางการศึกษา หลักสูตรฐานสมรรถนะ การจัดการศึกษาร่วมกับพันธมิตร การบูรณาการองค์ความรู้จากท้องถิ่นสู่มาตรฐานสากล การยกระดับการจัดการศึกษาและงานวิจัยร่วมกับภาคีเครือข่ายทั้งระดับชาติและนานาชาติ รวมทั้งการพัฒนาและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการศึกษา

โดยมีแนวทางการขับเคลื่อน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ใช้กระบวนการ “วิศวกรสังคม” เป็นกลไกการพัฒนา Soft Skill และคุณลักษณะของนักศึกษาและบัณฑิต มรภ. ให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง 2) หลักสูตร Co-creation รองรับ Career of the Future และ Local Economic Growth 3) เชื่อมโยงนานาชาติ สร้างความเป็นเลิศทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏในสาขาที่มีฐานความเข้มแข็งและอัตลักษณ์ที่สอดคล้องกับต้นทุนทางวัฒนธรรม และภูมิสังคมของพื้นที่ และ 4) พัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็น University of Lifelong Learning for All ที่เป็นตัวอย่างระดับนานาชาติ

➤ ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาระบบบริหารจัดการ ด้วยการผนึกกำลัง 38 มหาวิทยาลัยราชภัฏ พัฒนางองค์กรสู่ Digital Organization & Green university และข้อมูล ควบคู่กับการพัฒนาบุคลากรให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง Agile Learner และพร้อมทำงานเชิงรุก

โดยมีประเด็นการดำเนินงานที่สำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ 1) Digitalization และ Agile ระบบบริหารจัดการของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) การเชื่อมโยงระบบข้อมูลร่วมกันทั้ง 38 มหาวิทยาลัยราชภัฏ 3) เชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานร่วมกันทั้ง 38 มหาวิทยาลัยราชภัฏ 4) การเชื่อมกับหน่วยงานภายนอกเพื่อสร้างแหล่งสนับสนุนอื่นๆ ด้านนโยบายและแหล่งรายได้ และ 5) การพัฒนาศักยภาพและความก้าวหน้าทางอาชีพบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

โครงการสำคัญ (milestone projects) เพื่อบรรลุการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

1. พัฒนา Community-based innovation parks ในพื้นที่เป้าหมาย
2. ปรับหลักสูตรคณะครุศาสตร์ให้มีอาชีพที่ 2 ซึ่งเป็นอาชีพเฉพาะทางนอกเหนือจากวิชาชีพครู
3. พัฒนาโรงเรียนสาธิตของทุกมหาวิทยาลัยราชภัฏ ให้เป็นต้นแบบการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะและการพัฒนาคุณลักษณะ 4 ประการ ตามพระบรมราชโบาย
4. พัฒนา International journal เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผ่านการขับเคลื่อน SCD journal เข้าสู่ฐาน SCOPUS
5. ทบทวนหลักสูตรและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไป (general education) ให้มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะวิศวกรสังคม และทักษะศตวรรษที่ 21
6. ขึ้นรูปโครงสร้างคณะทำงานวิจัยการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ ศึกษา วิจัยและเสนอแนวทางการแก้ไข ปัญหา และริเริ่มระบบบริหารจัดการในรูปแบบใหม่ ๆ

3.10 การกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเชิงยุทธศาสตร์

ตามที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ออกกฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564 (ตามราชกิจจานุเบกษา เล่ม 138 ตอนที่ 21 ก วันที่ 25 มีนาคม 2564) โดยหมวด 1 ข้อ 3 ให้จัดสถาบันอุดมศึกษาเป็นกลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มพัฒนาการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก
2. กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม
3. กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น
4. กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา
5. กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ
6. กลุ่มอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด

โดยกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงานและตัวชี้วัดศักยภาพองค์กรตามจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

1) กลุ่มพัฒนาการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก (Global and Frontier Research)

ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (Performance indicators)	ตัวชี้วัดศักยภาพองค์กร (Potential indicator)
1. อัตราการอ้างอิงของผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ (Citation /Publication)	1. จำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษา (Staff/student Ratio)
2. ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย (Academic Reputation)	2. ความร่วมมือวิจัยระดับนานาชาติ (Active International Research Collaboration)
3. การเคลื่อนย้ายของอาจารย์/นักวิจัยและนักศึกษา (Staff & Student Mobility)	3. ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ได้รับการอ้างอิงเท่ากับหรือมากกว่าจำนวนผลงานวิจัย (H-index Faculty)
4. รางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติระดับระดับชาติและหรือนานาชาติของบุคลากรต่อจำนวนอาจารย์/นักวิจัยทั้งหมด (Prize winner)	4. งบประมาณด้านการวิจัยต่อหัวของบุคลากร (Research funding/Faculty)

2) กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology Development and Innovation)

ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (Performance indicators)	ตัวชี้วัดศักยภาพองค์กร (Potential indicator)
1. นักศึกษาและบัณฑิตผู้ประกอบการ (Student and Graduate Entrepreneur)	1. ระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา (Technological/ Innovation-Driven Entrepreneurial Ecosystem)
2. รางวัลด้านผู้ประกอบการ (Startup Awards)	2. หลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (Technological/ Innovation- Driven Entrepreneurial Education)
3. งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ (Startup Co-Investment Funding)	3. งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของสถาบันอุดมศึกษา (Technological/Innovative Development Funding)

ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (Performance indicators)	ตัวชี้วัดศักยภาพองค์กร (Potential indicator)
4. บุคลากรสถาบันอุดมศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (Talent Mobility Consultation)	4. ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมของสถาบันอุดมศึกษา (University - Industry Linkage)

*** 3) กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)**

ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (Performance indicators)	ตัวชี้วัดศักยภาพองค์กร (Potential indicator)
1. ร้อยละการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต (Percentage of Graduate Employed in Region)	1. ความสอดคล้องของหลักสูตร (Curriculum Alignment)
2. การพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Development)	2. การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค (Research/Service in Region)
3. การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชนพื้นที่ หรือภูมิภาค (Non Age Group Participation)	3. การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน (Inclusive Community)
4. ความยั่งยืนของสถาบันอุดมศึกษา ชุมชนและสังคม (Green/Sustainability)	4. การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่ (Integrated Government Budget)

4) กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา (Moral and intellectual cultivation)

ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (Performance indicators)	ตัวชี้วัดศักยภาพองค์กร (Potential indicator)
1. บัณฑิตมีคุณลักษณะทางสติปัญญาและคุณธรรม (Moral and Intellectual Characteristics of Graduate)	1. สัดส่วนหน่วยกิตของวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาหลักศาสนาหรือนำหลักศาสนามาบูรณาการหลักวิชา (Credit Ratio of Intellectual and Moral Teaching in Curriculum)
2. บุคลากรที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง (Morality Role Model)	2. ความเชี่ยวชาญของบุคลากรด้านศาสนาหรือการพัฒนาคุณธรรม (Faculty Expertise in Intellectual and Moral Education)
3. ผลงานวิจัยและ/หรือนวัตกรรมที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรม (Knowledge Contribution for Intellectual and Moral Development)	3. งบประมาณ/ทรัพยากรวิจัยเพื่อการพัฒนาปัญญาและคุณธรรม (Funding for Knowledge Creation in Intellectual and Moral Development)
4. ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือกับเครือข่าย (Knowledge Contribution from Intellectual and Moral Cultivation Network)	4. ความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน (Collaboration Ecosystem for Sustainable Social Development)

5) กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ (Development of Professionals and Specialists)

ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (Performance indicators)	ตัวชี้วัดศักยภาพองค์กร (Potential indicator)
1. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา (Percentage of Graduates being Employed after Graduation)	1. ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการรับรองประสิทธิภาพการเรียนรู้ตามมาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ (Percentage of Curricular with Certified Learning Outcomes)
2. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ทำงานในอุตสาหกรรมมูลค่าเพิ่มสูง (Percentage of Graduates in High Value-added Sectors)	2. ร้อยละของหลักสูตรที่จัดการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติงานจริง (Percentage of Curricular with Work-Integrated Learning)
3. ร้อยละของผู้จ้างงานที่พอใจอย่างยิ่งในคุณลักษณะของบัณฑิต (Percentage of Highly Satisfied Employers)	3. ร้อยละของผู้สอนที่มีคุณภาพสูง (Percentage of High Quality Learning Facilitators)
4. อัตราส่วนของเงินสนับสนุนต่องบดำเนินการ (Beneficiary Contribution to Operating Expense Ratio)	4. อัตราการคงอยู่ของผู้เรียน (Students Retention)

* มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงเป็นมหาวิทยาลัยในกลุ่ม 3 : กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area-Based and Community Engagement)

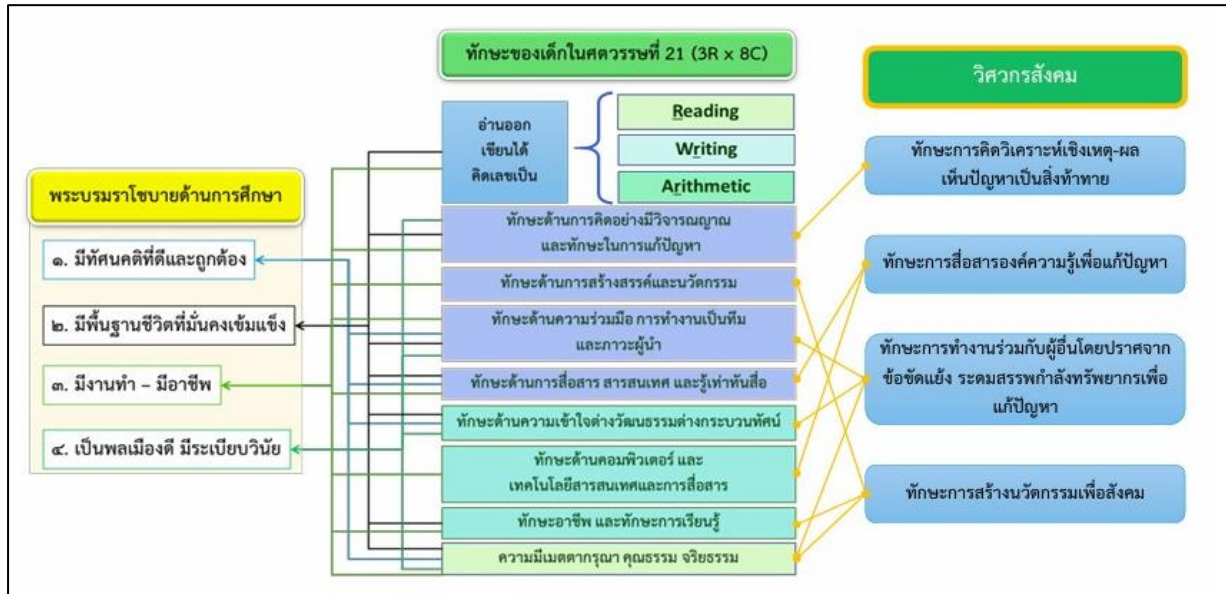
3.11 วิศวกรสังคม

วิศวกรสังคม (Social Engineer) คือ บุคคลที่ใช้การสังเกต เก็บข้อมูล วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและชุมชนให้ดีขึ้น โดยเน้นการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ สร้างการมีส่วนร่วม และยกระดับชุมชนให้สามารถจัดการตนเองได้ มีทักษะหลักคือ 1) การคิดวิเคราะห์ 2) การสื่อสาร 3) การทำงานร่วมกับผู้อื่น และ 4) การสร้างนวัตกรรม ซึ่งเป็นแนวคิดที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนำมาใช้ในการพัฒนาบัณฑิตให้ตอบโจทย์การพัฒนาท้องถิ่น ดังที่แผนปฏิบัติการเชิงยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ได้กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 3 : การยกระดับคุณภาพการศึกษา ความสำเร็จ ดำเนินการโดยใช้กระบวนการ “วิศวกรสังคม” เป็นกลไกการพัฒนา Soft Skill และคุณลักษณะของนักศึกษาและบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

การสร้างนักศึกษาและบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏให้เป็นวิศวกรสังคม คือ เป็นบุคคลซึ่งสามารถประสานประโยชน์และสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นโดยนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับพันธกิจของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น โดยมีคณาจารย์คอยให้คำแนะนำในลักษณะของ coaching เพื่อสร้างทักษะทางวิศวกรสังคม 4 ประการ ได้แก่ 1) นักคิด (Thinker) : ต้องมีทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงเหตุผล มองปัญหาเป็นความท้าทาย 2) นักสื่อสาร (Communicator) : สามารถสื่อสารองค์ความรู้และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นได้ดี 3) นักประสาน (Coordinator) : มีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ระดมทรัพยากรเพื่อเป้าหมายร่วมกัน และ 4) นักสร้างนวัตกรรม (Innovator) : มีความสามารถในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่เพื่อแก้ปัญหาให้กับชุมชน

วิศวกรสังคมพัฒนาทักษะทั้ง 4 ประการ ให้กับนักศึกษาเพื่อให้มีบทบาทและทำหน้าที่ในการช่วยเหลือชุมชนท้องถิ่นตั้งกระบวนการต่อไปนี้ 1) วิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาชุมชน เพื่อให้เข้าใจปัญหาและทรัพยากรที่มีในพื้นที่ 2) ยกระดับองค์ความรู้ เพื่อนำความรู้ภายนอกไปเชื่อมโยงและถ่ายทอดสู่ชุมชน 3) สร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาแนวทางใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาให้กับชุมชน และ 4) สร้างความยั่งยืน เพื่อทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องด้วยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

นักศึกษาและบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เป็นวิศวกรสังคมจึงเป็นบุคคลที่เป็นทั้งนักคิด (Thinker) นักสื่อสาร (Communicator) นักประสาน (Coordinator) และนวัตกรรมชุมชน (Innovator)

ภาพที่ 3.6 ความเชื่อมโยงพระบรมราโชบายด้านการศึกษา กับทักษะในศตวรรษที่ 21 และวิศวกรสังคม
ที่มา : ดร.นงรัตน์ อีสโร

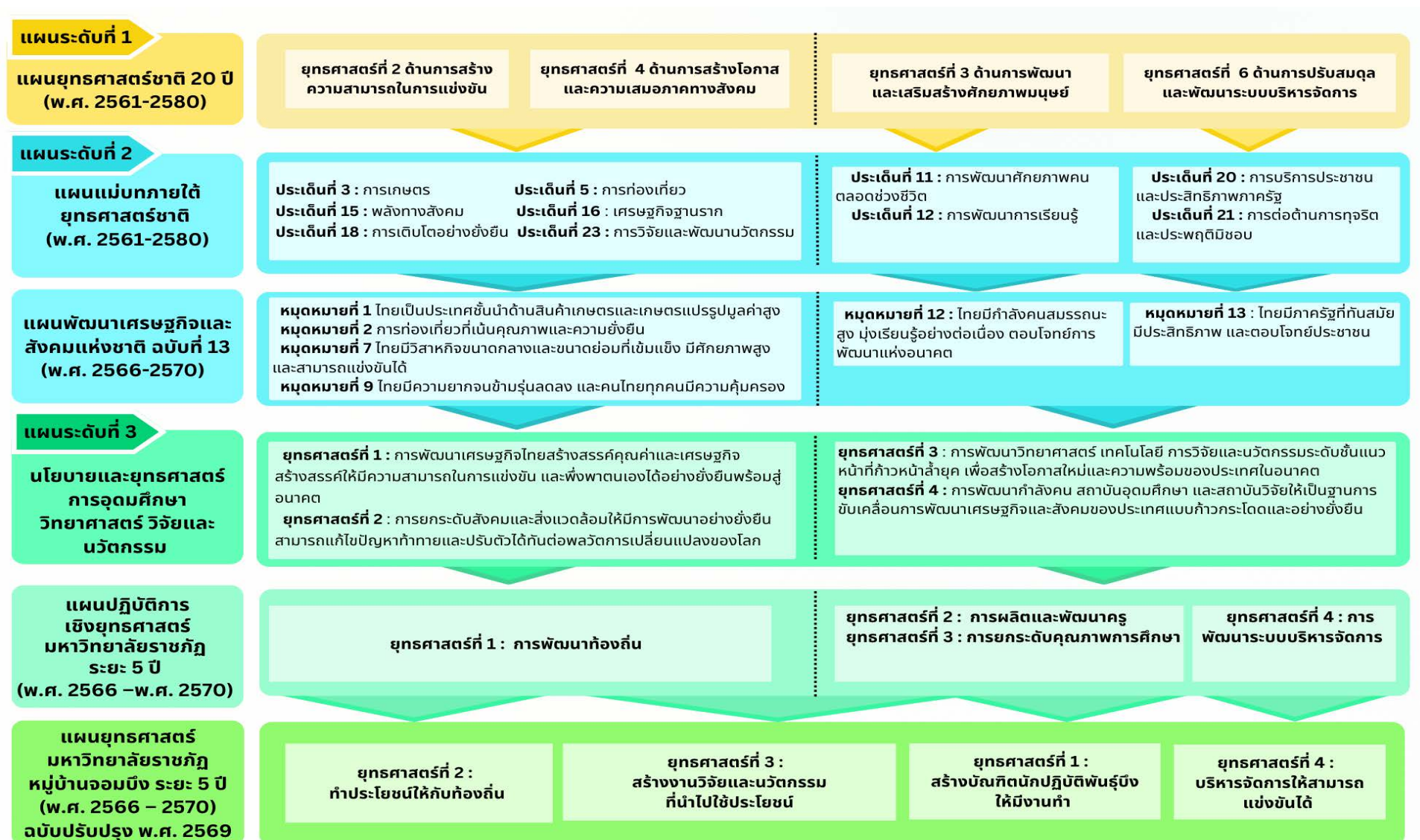

ภาพที่ 3.7 วิศวกรสังคม
ที่มา : ดร.นงรัตน์ อีสโร

3.12 การเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมุ่งเน้นการดำเนินงานที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีระบบ โดยน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนร่วมกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเพื่อสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนให้กับท้องถิ่น การดำเนินงานได้ยึดจุดหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) เป็นแนวทางในการพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยมหาวิทยาลัยได้บูรณาการร่วมกับนโยบายยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และแผนปฏิบัติการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย ราชภัฏ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่นและยกระดับคุณภาพการผลิตครู และเพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานมีความทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกและประเทศ ในปี พ.ศ. 2569 มหาวิทยาลัยจึงได้ปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569 เพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยต่อไป

การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ฯ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569 กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม และแผนปฏิบัติการยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ปรากฏรายละเอียดดังภาพที่ 3.8

ภาพที่ 3.8 การเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ กับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ส่วนที่ 4

แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569

ในยุคที่โลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อม สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวอย่างทันท่วงที มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงในฐานะสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงได้กำหนดทิศทางและขับเคลื่อนองค์กรภายใต้แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569 เพื่อสร้างความเข้มแข็งและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงพร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนด้านการอุดมศึกษาที่ต่อเนื่อง แผนฉบับปรับปรุงนี้มุ่งเน้นการสร้างมหาวิทยาลัยที่เป็นเลิศด้านการจัดการศึกษา สร้างสรรค์องค์ความรู้และนวัตกรรม และความยั่งยืนของการพัฒนาท้องถิ่น โดยมี 3 เสาหลักสำคัญ ได้แก่ 1) การผลิตบัณฑิตคุณภาพ : พัฒนาบัณฑิตให้มีทักษะแห่งอนาคตและตอบโจทย์ตลาดแรงงาน 2) การบริการวิชาการและสร้างนวัตกรรมเพื่อท้องถิ่น : ขับเคลื่อนด้วยงานวิจัยและการให้บริการวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจชุมชน และ 3) การบริหารจัดการองค์กรสู่ความเป็นเลิศ : สร้างความเข้มแข็งด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและธรรมาภิบาล โดยแผนยุทธศาสตร์ฉบับปรับปรุงนี้จะเป็นกรอบการทำงานสำคัญในการกำหนดทิศทางและแผนปฏิบัติการของทุกหน่วยงานเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาศักยภาพของมหาวิทยาลัยให้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569 ประกอบด้วย ปรัชญา ปณิธาน อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ นโยบายของอธิการบดี ค่านิยมร่วม วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัดและความสำเร็จของแผน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ปรัชญา (Philosophy)

สร้างคนให้มีคุณค่าเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

4.2 ปณิธาน (Determination)

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ต้องเกื้อกูลซึ่งกันและกันกับชุมชนเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ที่นำไปสู่วิถีชีวิตชุมชนซึ่งสัมพันธ์กับระบบนิเวศและหลักศาสนาธรรม

2. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ต้องร่วมกับชุมชนในการสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย

3. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ต้องสร้างความรู้ที่เป็นองค์รวมบนรากฐานของวัฒนธรรมชุมชนให้สอดคล้องระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติให้บังเกิดจิตวิญญาณของการแสวงหาและเผยแพร่ความรู้ บังเกิดมโนธรรมสำนึกที่ตระหนักในการเผชิญปัญหาอย่างรู้เท่าทันด้วยสันติวิธี

4. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ต้องเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่มีมาตรฐาน มีทางเลือกอันหลากหลายและเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชน

5. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ต้องเป็นองค์กรประชาธิปไตยโดยการปฏิบัติอย่างเป็นระบบทั้งในการจัดกิจกรรมและการเรียนการสอน

6. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ต้องผลิตและพัฒนาวิชาชีพครู วิชาชีพสาขาอื่นๆ ให้ได้ทรัพยากรมนุษย์ที่มีลักษณะใฝ่ดี ใฝ่รู้ สู้งาน มุ่งมั่นสู่ความเป็นเลิศและมีจิตวิญญาณในวิชาชีพ สามารถสนองตอบต่อความเปลี่ยนแปลงทางสังคม

7. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ต้องเป็นผู้นำทางความคิดเพื่อสร้างความเข้าใจและความรอบรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สามารถส่งเสริมการพัฒนาแบบยั่งยืนและรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและดุลยภาพของระบบนิเวศในท้องถิ่น

8. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ต้องศึกษาวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการและเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามภารกิจของมหาวิทยาลัย

9. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ต้องจัดโครงสร้างและรูปแบบการปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างความสำนึกต่อความเสมอภาคของความเป็นมนุษย์และให้มนุษย์มีศักยภาพสูงสุดในการสร้างสรรค์สรรพสิ่งที่ดีงาม

4.3 อัตลักษณ์ (Identity)

อัตลักษณ์ : ใฝ่ดี ใฝ่รู้ สู้งาน

ใฝ่ดี หมายถึง มีความซื่อสัตย์ เสียสละ

ใฝ่รู้ หมายถึง ศึกษาเรียนรู้ตลอดเวลา

สู้งาน หมายถึง มีความขยัน อดทน

4.4 เอกลักษณ์ (Uniqueness)

เอกลักษณ์ : เป็นแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาตะวันออกบนพื้นที่ภาคตะวันตก

โดยคำสำคัญมีความหมายดังนี้ ภูมิปัญญาตะวันออก หมายถึง ดุแล น้ำ ป่า ระบบนิเวศน์ เศรษฐกิจพอเพียง โครงการตามแนวพระราชดำริ (สินน้ำเงิน) มหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University) อยู่ร่วมกับธรรมชาติ มีความอบอุ่น (สีเขียว) ประชาชนชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม ศักยภาพพื้นที่ (สีเขียว) : ตามปรัชญาของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ : มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในภูมิภาคตะวันตก

เอกลักษณ์ที่โดดเด่น เป็นที่รับรู้ในวงกว้าง มีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับของสังคม คือ

1. ครุพันธุ์บึง 2. มวยไทยศึกษา 3. จอมบึงมาราธอน

4.5 นโยบายของอธิการบดี (President's Policy)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรรถพล อุสายพันธ์ รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

แนวทางการบริหารงานในช่วงระยะเวลา 4 ปี ข้างหน้า เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ดังนี้

1. ด้านการทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น

จากการวางตำแหน่งเป็นมหาวิทยาลัยกลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น (Area Based and Community Engagement) การทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น

1.1 เปลี่ยนจากมหาวิทยาลัยปิดตัวเอง เป็นมหาวิทยาลัยเปิด โดยเปิดให้ประชาชนทั่วไป ชุมชนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานกับมหาวิทยาลัยและใช้ประโยชน์จากมหาวิทยาลัย

1.2 รับฟังเสียงสะท้อนจากท้องถิ่น รวมทั้งนำประเด็นปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นมาเป็นจุดเริ่มต้นของการทำงานและการให้บริการ

1.3 กำหนดให้หนึ่งคณะอย่างน้อยมีหนึ่งพื้นที่เป้าหมาย (Area Based) เพื่อบูรณาการศาสตร์ของคณะ มาสร้างชุมชนต้นแบบ (Community Model) สามารถให้หน่วยงานอื่น ๆ มาศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จ และนำไปขยายผลปฏิบัติในพื้นที่อื่น ๆ ได้

1.4 ระดมปราชญ์ชาวบ้านในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) และรวบรวมภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้พัฒนาหรือแก้ปัญหาให้กับท้องถิ่น

1.5 ผนึกกำลังกับภาคีเครือข่าย ทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน สร้างความเข้มแข็งให้กับโครงการพระราชดำริในพื้นที่ และนำพระราชโอรยาเป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น

2. ด้านการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติให้มีงานทำ

เพื่อสร้างบัณฑิตพันธุ์สูงและครูพันธุ์สูง ให้มีคุณลักษณะต่อไปนี้

High – Touch : ลงมือปฏิบัติ มีทักษะ ทำงานเป็น ซื่อสัตย์ อดทน สู้งาน

High - Tech : สามารถใช้เทคโนโลยีและใช้ AI

Soft Skill Set : ทำงานร่วมกับคนอื่นได้ และมีสติ (กระบวนการวิศวกรรมสังคม : นักคิด นักสื่อสาร

นักประสานงาน และนักสร้างนวัตกรรม)

การสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติที่พร้อมทำงานจริง

2.1 พัฒนาอาจารย์ให้เปลี่ยนวิธีสอนจาก Passive เป็น Meta MCRU : Active Learning เพื่อให้ นักศึกษาได้พบกับประสบการณ์จริง ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สรุปความคิดรวบยอด และนำไปประยุกต์ใช้ได้

2.2 เน้นการฝึกนักศึกษาให้มีทักษะ (Skill) โดยให้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง (Work Based Education)

2.3 ทำบันทึกข้อตกลง (MOU) กับผู้ใช้บัณฑิต โรงเรียน โรงงาน บริษัท หรือหน่วยงานต่างๆ ในการ ร่วมกันผลิตบัณฑิตให้ตรงกับความต้องการ (Made to Order)

2.4 ปรับปรุงหลักสูตรและสร้างหลักสูตรใหม่ ให้เป็นไปตามที่ตลาดต้องการ (Demand Driven) โดย เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (Outcome based) ที่สร้างนักศึกษาให้มีทักษะพร้อมปฏิบัติงานจริง (Oriented Workforce)

2.5 พัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีการวัดพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เข้าใหม่ มีการประเมินแบบมีพัฒนาการทุกปี และสอบวัดมาตรฐานก่อนจบการศึกษา

2.6 ปรับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยให้นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 ทุกปีอย่างต่อเนื่อง โดยบูรณาการกับการทำงาน CWIE (Work Integrated Education) หรือสหกิจศึกษา (Cooperative Education)

2.7 สร้างนักศึกษาให้เป็นผู้ประกอบการ ฝึกทำโครงการเพื่อหารายได้ในรูปแบบต่าง ๆ และสามารถหา รายได้ระหว่างเรียน

2.8 จัดรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่น ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ทั้งการเรียนแต่ละ รายวิชาแบบต่อเนื่อง (Block Course) เรียนแบบออนไลน์ หรือเรียนแบบผสมผสาน

2.9 ส่งอาจารย์ไปเรียนรู้และไปทำงานหาประสบการณ์ตรงในโรงเรียน โรงงาน หรือบริษัท (Mobility)

2.10 จัดทำระบบคลังหน่วยกิต (Credit Bank) ของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเปิดโอกาสให้ บุคคลต่าง ๆ ได้เรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learning)

2.11 กำหนดให้ทุกคณะจัดทำหลักสูตรระยะสั้นเพื่อพัฒนาทักษะทั้ง Upskill, Reskill และ Newskill เพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาบุคลากรของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ และจัดระบบให้สามารถเก็บหน่วยกิตไว้ในคลังหน่วยกิต

2.12 พัฒนาโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงให้มีความโดดเด่น เป็นโรงเรียนแห่ง การเรียนรู้ที่มีความสุข สร้างนักคิดสร้างสรรค์ ให้ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นส่งบุตรหลานมาเรียน

3. ด้านการสร้างงานวิจัยที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนท้องถิ่น

การสร้างงานวิจัยที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีนักวิจัยที่มีคุณภาพ

3.1 สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ ๆ ที่มีคุณภาพและจำนวนเพิ่มขึ้น เพื่อขยายกลุ่มนักวิจัยหน้าใหม่ไปทดแทน นักวิจัยรุ่นกลางและรุ่นใหญ่

- 3.2 สร้างทีมนักวิจัยแต่ละชุด เพื่อขอทุนวิจัยตามแหล่งทุนวิจัยที่สนับสนุนแต่ละด้าน
- 3.3 ปรับเปลี่ยนการทำงานวิจัยแบบขึ้นหิ้ง เป็นผลงานวิจัยขึ้นห้าง ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง หรือนำมาต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงพาณิชย์
- 3.4 ปรับเปลี่ยนที่มาของโจทย์วิจัย จากความสนใจของนักวิจัยเอง เปลี่ยนเป็นโจทย์มาจากปัญหา หรือความต้องการของท้องถิ่น สถานประกอบการ โรงเรียน โรงงาน หรือบริษัท เป็นต้น
- 3.5 ส่งเสริม สนับสนุน และผลักดัน การทำวิจัยประเภทแผนงานวิจัยขนาดใหญ่ที่เป็นปัญหาของประเทศ เพื่อสร้างผลกระทบในสังคมวงกว้าง
- 3.6 จัดตั้งศูนย์วิจัยเฉพาะทาง ระดมทีมนักวิจัยที่มีความสามารถ จัดทำคลังข้อเสนอโครงการวิจัย (Proposal bank) เพื่อให้ทันกับเวลาในการขอรับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากแหล่งทุนต่าง ๆ
- 3.7 ร่วมทำวิจัยกับหน่วยงานต่าง ๆ ในจังหวัด และผลักดันให้บรรจุประเด็นวิจัยในแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือแผนพัฒนาเทศบาล เป็นต้น
- 3.8 ยกระดับคุณภาพวารสารวิจัยของมหาวิทยาลัย จากวารสารกลุ่มที่ 2 ขึ้นเป็นวารสารกลุ่มที่ 1 ของ ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI)

4. ด้านบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

ให้ความสำคัญกับคนเป็นอันดับแรก (People First) เพราะ คน คือ ทุน (Human Capital) ที่สำคัญที่สุด ไม่มีทรัพยากรอื่นใดที่มีค่ามากกว่าคน หากคนมีความรู้ มีสติปัญญา มีทักษะ ความสามารถ เขาจะนำไปสร้างสรรค์ต่อได้

4.1 ประกาศเป็นมหาวิทยาลัยแห่งธรรมาภิบาล (Good Governance) ร่วมกับภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ผู้บริหารทุกระดับต้องไม่ทุจริต ไม่คอร์รัปชัน ตั้งกฎเหล็กไว้ว่า ในกรณีที่ผู้บริหารทุกระดับเรียกรับเงินหรือสิ่งของ ต้องให้ออกจากตำแหน่งทันที ให้ทุกคนประพฤติ ปฏิบัติตามคติธรรมของมหาวิทยาลัย “งานสุจริต มีเกียรติทั้งนั้น”

4.2 จัดกระบวนการนำองค์กรและการบริหารจัดการใหม่ ปรับกลุ่มงานและระบบการทำงานของอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน และหัวหน้างาน ให้มีการทำงานที่เป็นระบบ มีการสื่อสารให้เข้าใจ ตรงกัน และประสานสัมพันธ์เพื่อบูมไปสู่วision เป้าหมายเดียวกัน

4.3 สร้างผู้บริหารให้มีภาวะความเป็นผู้นำ และมีทักษะการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ และกำหนดให้อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน เสนอผลงานเชิงประจักษ์ทุกสิ้นปีงบประมาณ

4.4 พัฒนาบุคลากรสายสนับสนุน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนงานของมหาวิทยาลัย ให้มีทักษะใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการทำงานยุคใหม่ และพัฒนาให้บุคลากรแต่ละคนสามารถทำงานได้หลายด้าน (Multifunction)

4.5 สร้างหลักเกณฑ์ภาระงานใหม่ เพื่อใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์ พนักงานสายสนับสนุน และบุคลากรประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับบริบทของงานที่มีการเปลี่ยนแปลง

4.6 สร้างมหาวิทยาลัยแห่งความสุขโดยใช้โปรแกรมสติ (Mindfulness) โดยให้บุคลากรทุกคนมีวิถีแห่งการมีสติในการทำงานและการใช้ชีวิต

4.7 สร้างสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยสะอาด สีเขียว (Clean and Green)

4.8 พัฒนาคนให้นำเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital) และปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในการบริหารจัดการ การเรียนการสอน การเขียนตำรา การวิจัย และงานวิชาการ

4.9 จัดตั้งศูนย์ข้อมูลของมหาวิทยาลัย (Data Center) โดยให้ข้อมูลทั้งหมดรวมอยู่ในแหล่งเดียวกัน ที่สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ และมีข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ถูกต้อง พร้อมให้ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรประเภทต่าง ๆ สามารถนำข้อมูลไปใช้ได้สะดวก

4.10 บริหารจัดการงบประมาณใหม่ ทั้งวิธีการจัดสรร วิธีการนำไปใช้อย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์กับกลุ่มเป้าหมาย ทันตามเวลาที่กำหนด และมีผลงานเป็นรูปธรรม

4.11 จัดตั้งหน่วยงานเฉพาะกิจในระดับคณะ/สำนัก/สถาบัน และมหาวิทยาลัยในเมือง เพื่อจัดหารายได้เพิ่มจากที่ดิน อาคาร สถานที่ หลักสูตรระยะสั้น งานวิจัย และการให้บริการวิชาการกับท้องถิ่น ฯลฯ

4.12 สร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย (Brand) ให้เป็นที่ยอมรับ มีลักษณะแตกต่าง (Different) ดำเนินงานให้มหาวิทยาลัยมีความโดดเด่น ทำในสิ่งที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ

4.13 สร้างมหาวิทยาลัยให้มีความสามารถในการแข่งขัน สามารถสู้กับมหาวิทยาลัยในภูมิภาคตะวันตก และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ได้

4.14 ปรับปรุง ซ่อมแซม และบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐาน อาคาร สถานที่ จัดให้มีพื้นที่การเรียนรู้ (Co-working Space) ห้องเรียน ห้องพักอาจารย์ ห้องน้ำ บ้านพัก หอพัก โรงอาหาร และสภาพแวดล้อม ฯลฯ เพื่อให้อาจารย์ นักศึกษา พนักงานสายสนับสนุน และบุคลากรประเภทต่าง ๆ ทุกคน มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

4.15 สร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้กับงานจอมบึงมารารอน และวิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย

เรื่องที่ต้องดำเนินการให้เกิดผลโดยเร่งด่วน (Quick Win)

1. จัดระบบการนำองค์กรและบริหารจัดการใหม่ ปรับระบบการทำงานของอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน และหัวหน้างาน เปลี่ยนจากการบริหารแบบไซโล (Silo) ที่แยกส่วน เป็นการทำงานให้มีระบบ มีการสื่อสารให้เข้าใจตรงกัน และประสานสัมพันธ์เพื่อบู๊ตอัพเป้าหมายเดียวกัน

2. รับนักศึกษาใหม่เพิ่มขึ้น โดยให้สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน งานประชาสัมพันธ์ และงานของคณะ/สาขาวิชา รวมเป็นหน่วยรับนักศึกษาเชิงรุก เพื่อร่วมกันประชาสัมพันธ์แนวใหม่ในการรับสมัครนักเรียน เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2568 มีการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 จัดตั้งหน่วยทำการตลาดทีม A (ทีมของสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ร่วมกับงานประชาสัมพันธ์ และอาจารย์ พนักงานสายสนับสนุนของคณะ) และหน่วยทำการตลาดทีม B (ทีมของคณะและสาขาวิชา) ทำการตลาดแบบมีกลยุทธ์ เจาะจงกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการมาเรียน

2.2 ร่วมกับศิษย์เก่าทุกภูมิภาค และครูแนะแนวของโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์และชักชวนให้นักเรียนสนใจเข้ามาเรียนที่มหาวิทยาลัย

2.3 เจาะกลุ่มเป้าหมายใหม่ ๆ เช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 โดยให้เรียนล่วงหน้าในระบบคลังหน่วยกิต กลุ่มบุคคลในโรงงาน บริษัท ทหาร ตำรวจ บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯลฯ โดยมีการจัดระบบการเรียนแบบพิเศษ ให้มีความยืดหยุ่น เรียนได้ในหลายลักษณะ และนำผลการเรียนมาสะสมในระบบคลังหน่วยกิตได้

2.4 กำหนดให้มีการเปิดรับสมัครนักศึกษาในแต่ละรอบให้มีจำนวนหลายครั้ง และใช้ระบบออนไลน์ทั้งหมด แต่ละครั้งมีการเปิดรับสมัคร สาขาวิชาสอบสัมภาษณ์ รับรายงานตัวและลงทะเบียนเก็บเงิน และมีการดำเนินการรับสมัครต่อในครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 ครั้งที่ 4 ของรอบที่ 1 ซึ่งการรับสมัครนักศึกษาตามรูปแบบใหม่จะมีความคล่องตัวและแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่นได้

2.5 ใช้กลยุทธ์ให้ทุนการศึกษาจากคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย (คสม.) และทุนการศึกษาอื่น ๆ เพื่อชักชวนนักเรียนที่เรียนดี นักกีฬาเด่น หรือนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางดนตรีและนาฏศิลป์มาเข้าศึกษาต่อ

2.6 ใช้กลยุทธ์ให้ศิษย์ปัจจุบันของทุกสาขาวิชาถ่ายภาพจุดที่ประทับใจของมหาวิทยาลัยเผยแพร่ตามช่องทางสื่อทุกประเภท เพื่อชักชวนให้น้อง ๆ มาเรียนที่มหาวิทยาลัย

3. หารายได้ให้เพิ่มขึ้น โดยการปรับหน่วยงานจัดหารายได้ มีการดำเนินงานดังนี้
 - 3.1 จัดทำโครงสร้างงานฝ่ายทรัพย์สินและจัดหารายได้ใหม่ให้ตอบสนองการทำธุรกิจ
 - 3.2 ทบทวน แก้ไข ระเบียบหรือประกาศการจัดหารายได้ให้เอื้อต่อการทำธุรกิจ
 - 3.3 ทำข้อตกลง (MOU) ร่วมกับองค์กรทางธุรกิจให้มาช่วยบริหารทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
 - 3.4 จ้างมืออาชีพมาบริหารจัดการทางธุรกิจ
 - 3.5 ให้นำหน่วยธุรกิจภายนอก (Outsource) มาดำเนินงานและแบ่งผลประโยชน์ร่วมกัน
 - 3.6 ทำโครงการขอทุนสนับสนุนจากภาคเอกชน มูลนิธิฯ ศิษย์เก่า ฯลฯ

4.6 ค่านิยมองค์กร (Core Values)

1. การทำงานเป็นทีม (Teamwork)
2. การสื่อสารให้เข้าใจ (Clear Communication)
3. ความโปร่งใสและเป็นธรรม (Transparency and Fairness)
4. การลงมือทำเป็นระบบ (Systematic Action)

4.7 วิสัยทัศน์ (Vision)

เรา คือ มหาวิทยาลัยชั้นนำที่ทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น มุ่งสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติให้มั่งคั่ง

4.8 พันธกิจ (Mission)

1. สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติพันธุ์บึงให้มั่งคั่ง
2. ทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น
3. สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์
4. สืบสานศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และโครงการพระราชดำริ

4.9 ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติพันธุ์บึงให้มั่งคั่ง
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : บริหารจัดการให้สามารถแข่งขันได้

แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569

วิสัยทัศน์

“เรา คือ มหาวิทยาลัยชั้นนำที่ทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น มุ่งสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติให้มีงานทำ”

พันธกิจ

1. สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติพันธุ์บึงให้มีงานทำ
2. ทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น
3. สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์
4. สืบสานศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และโครงการพระราชดำริ

ค่านิยมองค์กร

1. การทำงานเป็นทีม (Teamwork)
2. การสื่อสารให้เข้าใจ (Clear Communication)
3. ความโปร่งใสและเป็นธรรม (Transparency and Fairness)
4. การลงมือทำเป็นระบบ (Systematic Action)

ประเด็นยุทธศาสตร์

01

สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติพันธุ์บึงให้มีงานทำ

- หลักสูตรปฎิบัติจริง
- CWIE / Work-based learning / สหกิจ
- Social Engineer + Digital + English

02

ทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น

- พัฒนาก่อตั้งด้วยศาสตร์ที่หลากหลาย
- โรงเรียน / สุขภาวะ / ผู้สูงอายุ
- ศิลปวัฒนธรรม / พระราชดำริ
- รักโลก / BCG Model / วิศวกรรมสังคม

03

สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์

- วิจัยเพื่อท้องถิ่น
- วิจัยใช้จริง
- นวัตกรรมใช้จริง
- เครือข่ายร่วมวิจัย

04

บริหารจัดการให้สามารถแข่งขันได้

- Digital & AI
- Good governance
- Clean & Green University

ภาพที่ 4.1 วิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยมองค์กร และประเด็นยุทธศาสตร์

01 ยุทธศาสตร์ สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติพันธุ์บึงให้มีความทำ

เป้าประสงค์หลัก : บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเป็นนักปฏิบัติที่มีความรู้และมีทักษะ (Skill) การทำงานเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

กลยุทธ์

Curriculum : หลักสูตร
เน้นปฏิบัติ/มาตรฐานสากล
(S1)

Learning : เปลี่ยนวิธีสอน
เป็น MCRU : Active
Learning (S2)

Advancement : ยกระดับ
ตำแหน่งทางวิชาการอาจารย์
(S3)

PLC : สร้างชุมชนแห่งการ
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (S4)

Experience : ฝึกงานจริง
ผ่าน CWIE / Work Based
/ สหกิจ (S5)

Soft Skills : บ่มเพาะผ่าน
กระบวนการวิศวกรสังคม
(S6)

Partnership : สร้างเครือข่าย
ความร่วมมือ / แห่
ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
(S7)

Passion : ชุมชม / ชุม
ตามความสนใจ (S8)

Digitalization :
เก่งเทคโนโลยี /
ก้าวทันโลก AI (S9)

Proficiency :
ภาษาอังกฤษมาตรฐาน /
สื่อสารสากล (S10)

Advisory : ระบบดูแล
ใกล้ชิด / ร่วมสร้าง
ความสำเร็จ (S11)

ภาพที่ 4.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 และกลยุทธ์

4.9.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติพันธุ์บึงให้มีความทำ

เป้าประสงค์หลัก : บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเป็นนักปฏิบัติที่มีความรู้และมีทักษะ (Skill) การทำงานเป็น
ที่ต้องการของตลาดแรงงาน

- กลยุทธ์ : S1 ปรับปรุงหลักสูตรหรือสร้างหลักสูตรใหม่ที่เน้นการปฏิบัติและได้รับการรับรองมาตรฐาน
จากกระทรวงและองค์กรวิชาชีพ
- กลยุทธ์ : S2 พัฒนาอาจารย์ให้เปลี่ยนวิธีสอนจาก Passive เป็น MCRU : Active Learning
- กลยุทธ์ : S3 พัฒนาอาจารย์ให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น
- กลยุทธ์ : S4 สร้างชุมชนแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ในระดับสาขาวิชาและคณะ
- กลยุทธ์ : S5 ทุกสาขาวิชานำนักศึกษาลงฝึกปฏิบัติจริงในชุมชน/โรงเรียน/โรงงาน/สถานประกอบการ
และหน่วยงานต่างๆ ในรูปแบบ Work Based หรือ สหกิจ หรือ CWIE
- กลยุทธ์ : S6 ใช้กระบวนการวิศวกรสังคมพัฒนาคุณสมบัติภายในตน (Soft Skill) ให้กับนักศึกษา
- กลยุทธ์ : S7 สร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการ/โรงเรียน และหน่วยงานต่างๆ เพื่อร่วมเป็น
แหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และแหล่งเรียนรู้ให้กับนักศึกษา
- กลยุทธ์ : S8 จัดตั้งชุมนุมหรือชมรมให้กับนักศึกษาได้ทำกิจกรรมตามความสนใจ
- กลยุทธ์ : S9 พัฒนาความสามารถในการเป็นนักคิด/นักสร้าง/นักออกแบบ/ผู้ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
และ AI ในการเรียนรู้และปฏิบัติงาน
- กลยุทธ์ : S10 พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานสากล
- กลยุทธ์ : S11 จัดระบบการดูแลนักศึกษาในระดับสาขาวิชา คณะ และมหาวิทยาลัย

สามารถสรุปประเด็นกลยุทธ์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างบัณฑิต
นักปฏิบัติพันธุ์บึงให้มีความทำ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างบัณฑิตนักปฏิบัติพันธุ์บึงให้มีความรู้

เป้าประสงค์หลัก (Objective) : บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเป็นนักปฏิบัติที่มีความรู้และมีทักษะ (Skill) การทำงานเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

ตารางที่ 4.1 กลยุทธ์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์ที่ 1

กลยุทธ์ (Strategic : S)	ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator : KPI)	ค่าเป้าหมาย(ปีงบประมาณ)		ผู้รับผิดชอบ
		2569	2570	
S1 : ปรับปรุงหลักสูตรหรือสร้างหลักสูตรใหม่ที่เน้นการปฏิบัติและได้รับการรับรองมาตรฐานจากกระทรวงและองค์กรวิชาชีพ	KPI 1.1 : หลักสูตรได้รับการรับรองมาตรฐานจากกระทรวงและองค์กรวิชาชีพ	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	- สาขาวิชา/คณะ/วิทยาลัย - สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
	KPI 1.2 : จำนวนหลักสูตรในระบบคลังหน่วยกิตที่เปิดสอน	2 หลักสูตร	2 หลักสูตร	
S2 : พัฒนาอาจารย์ให้เปลี่ยนวิธีสอนจาก Passive เป็น MCRU : Active Learning	KPI 2.1 : อาจารย์ใช้วิธีสอนแบบ MCRU : Active Learning โดยปลูกฝังให้นักศึกษาใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต	ร้อยละ 90	ร้อยละ 100	- สาขาวิชา/คณะ/วิทยาลัย - สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
	KPI 2.2 : ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการสอน	ระดับ 4.00	ระดับ 4.20	
S3 : พัฒนาอาจารย์ให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น	KPI 3 : อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์	ร้อยละ 30	ร้อยละ 30	- สาขาวิชา/คณะ/วิทยาลัย - งานบริหารบุคคล
S4 : สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) ในระดับสาขาวิชาและคณะ	KPI 4 : สาขาวิชาและคณะมีชุมชนแห่งการเรียนรู้ของตนเอง	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	- สาขาวิชา/คณะ/วิทยาลัย - สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
S5 : ทุกสาขานักศึกษาลงฝึกปฏิบัติงานจริงในชุมชน/โรงเรียน/โรงงาน/สถานประกอบการ และหน่วยงานต่างๆ ในรูปแบบ Work Based หรือ สหกิจ หรือ CWIE	KPI 5 : นักศึกษาผ่านการฝึกประสบการณ์การทำงานในพื้นที่หรือหน่วยงานต่างๆ ทุกชั้นปี	ร้อยละ 60 ของนักศึกษาทุกชั้นปี	ร้อยละ 70 ของนักศึกษาทุกชั้นปี	- สาขาวิชา/คณะ/วิทยาลัย - สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - งานสหกิจศึกษา
S6 : ใช้กระบวนการวิศวกรสังคมพัฒนาคุณสมบัติภายในตน (Soft Skill) ให้กับนักศึกษา	KPI 6.1 : จำนวนนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาทักษะด้วยกระบวนการวิศวกรสังคม	300 คน	400 คน	- คณะ/วิทยาลัย - กองพัฒนานักศึกษา
	KPI 6.2 : ผลงานนวัตกรรมเพื่อสังคมและชุมชนที่สร้างจากกระบวนการวิศวกรสังคม	5 ผลงาน	7 ผลงาน	
	KPI 6.3 : จำนวนชุมชนในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยได้รับการพัฒนาเสริมทักษะความสามารถที่จำเป็น หรือแก้ไขปัญหาด้วยกระบวนการวิศวกรสังคม	5 ชุมชน	7 ชุมชน	

กลยุทธ์ (Strategic : S)	ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator : KPI)	ค่าเป้าหมาย(ปีงบประมาณ)		ผู้รับผิดชอบ
		2569	2570	
S7 : สร้างความร่วมมือกับ สถานประกอบการ/โรงเรียน และ หน่วยงานต่างๆ เพื่อร่วมเป็นแหล่ง ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และแหล่ง เรียนรู้ให้กับนักศึกษา	KPI 7.1 : จำนวนสถานประกอบการ/ โรงเรียน และหน่วยงานเครือข่ายร่วม ดำเนินการ	80 หน่วยงาน	100 หน่วยงาน	- สาขาวิชา/ คณะ/วิทยาลัย - สำนักส่งเสริม วิชาการและงาน ทะเบียน - สถาบันวิจัยและ พัฒนา - งานสหกิจศึกษา
	KPI 7.2 : ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ ได้งานทำ ศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพ อิสระภายในระยะเวลา 1 ปี	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	
	KPI 7.3 : ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ	ระดับ 4.00	ระดับ 4.20	
S8 : จัดตั้งชุมชนหรือชมรมให้กับ นักศึกษาได้ทำกิจกรรมตามความ สนใจ	KPI 8 : จำนวนชุมชนหรือชมรมที่มีการ จัดตั้ง	15 ชุมชน/ชมรม	20 ชุมชน/ชมรม	- สาขาวิชา/ คณะ/วิทยาลัย - กองพัฒนา นักศึกษา
S9 : พัฒนาความสามารถในการ เป็นนักคิด/นักสร้าง/นักร้องแบบ/ ผู้ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและ AI ใน การเรียนรู้และปฏิบัติงาน	KPI 9 : จำนวนนักศึกษาที่สามารถคิด/ ออกแบบ/สร้าง/ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย และ AI ได้	ร้อยละ 80 ของนักศึกษา ทั้งหมด	ร้อยละ 85 ของนักศึกษา ทั้งหมด	- คณะ/วิทยาลัย - สำนักวิทยบริการ และเทคโนโลยี สารสนเทศ
S10 : พัฒนาความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาตาม เกณฑ์มาตรฐานสากล	KPI 10 : นักศึกษามีความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานสากล (CEFR) ระดับ B1	ร้อยละ 30	ร้อยละ 40	- สาขาวิชา/ คณะ/วิทยาลัย - ศูนย์ภาษาฯ
S11 : จัดระบบการดูแลนักศึกษา ในระดับสาขาวิชา คณะ และ มหาวิทยาลัย	KPI 11 : มีระบบการดูแลนักศึกษาในทุก ระดับ	สาขาวิชา 38 ระบบ/ คณะ 6 ระบบ/ มหาวิทยาลัย 1 ระบบ	สาขาวิชา 38 ระบบ/ คณะ 6 ระบบ/ มหาวิทยาลัย 1 ระบบ	- สาขาวิชา/ คณะ/วิทยาลัย - กองพัฒนา นักศึกษา

หมายเหตุ : กลยุทธ์ต่างๆ จะมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่ออธิบายผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดในลักษณะของคุณภาพงาน

02 ยุทธศาสตร์ ทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น

เป้าประสงค์หลัก : มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางนำองค์ความรู้ของศาสตร์ในสาขาวิชาต่างๆ ไปทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น

กลยุทธ์

Networking : เครือข่าย
ร่วมใจ / ร่วมพัฒนาต้นน้ำ
ถึงปลายน้ำ (S1)

Expertise : ศาสตร์ของ
สาขา / ส่งต่อความรู้สู่ชุมชน
(S2)

Model : ศูนย์เรียนรู้ /
ชุมชนต้นแบบ/วิถีแห่งการ
พัฒนา (S3)

Education : ยกระดับ
โรงเรียน / พัฒนาเพื่อนครู
ท้องถิ่น (S4)

Life Long Learning :
เรียนรู้ตลอดชีวิต/ยกระดับ
ทักษะอาชีพ ผ่านหลักสูตร
Non-Degree (S5)

Well - being : คุณภาพ
ชีวิตดี / ดูแลทุกช่วงวัยใน
พื้นที่ (S6)

Elderly School :
โรงเรียนผู้สูงอายุ / เติมสุข
สังคมสูงอายุ (S7)

Heritage : รักภูมิปัญญา/
สืบสานคุณค่าทางวัฒนธรรม
(S8)

Continuity : สืบสาน
ปณิธาน / บ่มเพาะโครงการ
พระราชดำริ (S9)

Eco - Friendly : ชุมชน
สีเขียว/สิ่งแวดล้อมอย่าง
ยั่งยืน (S10)

ภาพที่ 4.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 และกลยุทธ์

4.9.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น

เป้าประสงค์หลัก : มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางนำองค์ความรู้ของศาสตร์ในสาขาวิชาต่างๆ ไปทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น

กลยุทธ์ : S1 สร้างภาคีเครือข่ายในการทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วมตั้งแต่กระบวนการต้นน้ำถึงปลายน้ำ

กลยุทธ์ : S2 ใช้องค์ความรู้ของศาสตร์ในทุกสาขาวิชาไปทำประโยชน์ให้กับชุมชนท้องถิ่นร่วมกับแกนนำชุมชน

กลยุทธ์ : S3 สร้างศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบ/ชุมชนต้นแบบการพัฒนา

กลยุทธ์ : S4 ทำงานร่วมกับเขตพื้นที่การศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาครู นักเรียนและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่บริการ

กลยุทธ์ : S5 สร้างหลักสูตร Non-Degree ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะชีวิตหรือสมรรถนะวิชาชีพเพื่อ re-skill, up-skill และ new-skill บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนนอกวัยเรียน

กลยุทธ์ : S6 ยกระดับคุณภาพชีวิตและสุขภาวะของชุมชนในเขตพื้นที่บริการทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ : S7 จัดตั้งและดำเนินการโรงเรียนผู้สูงอายุร่วมกับองค์กรในพื้นที่

กลยุทธ์ : S8 สืบสานศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับแกนนำชุมชน/ปราชญ์ชาวบ้าน

กลยุทธ์ : S9 ร่วมสืบสานโครงการพระราชดำริ

กลยุทธ์ : S10 สร้างหรือยกระดับชุมชนรักโลก

สามารถสรุปประเด็นกลยุทธ์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์ที่ 2 : ทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.2

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น

เป้าประสงค์หลัก (Objective) : มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลางนำองค์ความรู้ของศาสตร์ในสาขาวิชาต่าง ๆ ไปทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น

ตารางที่ 4.2 กลยุทธ์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์ที่ 2

กลยุทธ์ (Strategic : S)	ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator : KPI)	ค่าเป้าหมาย(ปีงบประมาณ)		ผู้รับผิดชอบ
		2569	2570	
S1 : สร้างภาคีเครือข่ายในการทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วมตั้งแต่กระบวนการต้นน้ำถึงปลายน้ำ	KPI 1 : จำนวนเครือข่ายความร่วมมือภายนอกในการพัฒนาท้องถิ่น (MOU)	30 เครือข่าย	40 เครือข่าย	- คณะ/วิทยาลัย - สำนัก/สถาบัน - ศูนย์พัฒนาท้องถิ่นฯ
S2 : ใช้องค์ความรู้ของศาสตร์ในทุกสาขาวิชาไปทำประโยชน์ให้กับชุมชนท้องถิ่นร่วมกับแกนนำชุมชน	KPI 2.1 : ทุกสาขาวิชามีการจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ศาสตร์ของสาขาวิชา พร้อมทั้งนำองค์ความรู้ของชุมชนท้องถิ่นมาต่อยอดการพัฒนา	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	- สาขาวิชา/ คณะ/วิทยาลัย - ศูนย์พัฒนาท้องถิ่นฯ
	KPI 2.2 : จำนวนหมู่บ้าน/จำนวนคนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาท้องถิ่น	30/3,000 หมู่บ้าน/คน	40/4,000 หมู่บ้าน/คน	
	KPI 2.3 : จำนวนผลงานนวัตกรรม/องค์ความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	8 ผลงาน	10 ผลงาน	
	KPI 2.4 : จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าและสร้างรายได้	25 ผลิตภัณฑ์	30 ผลิตภัณฑ์	
	KPI 2.5 : รายได้ครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้นต่อปี	6,000 บาท	8,000 บาท	
S3 : สร้างศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบ/ชุมชนต้นแบบการพัฒนา	KPI 3 : จำนวนศูนย์การเรียนรู้ต้นแบบ/ชุมชนต้นแบบที่ได้รับการพัฒนาหรือยกระดับอย่างน้อยคณะละ 1 ศูนย์/ชุมชน	6 ศูนย์/ชุมชน	6 ศูนย์/ชุมชน	- คณะ/วิทยาลัย - สำนัก/สถาบัน - ศูนย์พัฒนาท้องถิ่นฯ
S4 : ทำงานร่วมกับเขตพื้นที่การศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาครู นักเรียนและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่บริการ	KPI 4.1 : จำนวนโรงเรียนที่ได้รับการพัฒนา	30 โรงเรียน	40 โรงเรียน	- คณะ/วิทยาลัย - ศูนย์พัฒนาท้องถิ่นฯ
	KPI 4.2 : จำนวนหลักสูตรระยะสั้นที่ตอบสนองต่อการพัฒนาโรงเรียน	15 หลักสูตร	20 หลักสูตร	
	KPI 4.3 : จำนวนผู้บริหาร ครู และนักเรียนที่ได้รับการพัฒนา	200 คน	300 คน	
S5 : สร้างหลักสูตร Non-Degree ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะชีวิตหรือสมรรถนะวิชาชีพเพื่อ re-skill, up-skill และ new-skill บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนนอกวัยเรียน	KPI 5 : จำนวนหลักสูตรระยะสั้นสำหรับ re-skill, up-skill และ new-skill บุคลากรทั่วไปและประชาชน	5 หลักสูตร	7 หลักสูตร	- คณะ/วิทยาลัย - ศูนย์พัฒนาท้องถิ่นฯ

กลยุทธ์ (Strategic : S)	ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator : KPI)	ค่าเป้าหมาย(ปีงบประมาณ)		ผู้รับผิดชอบ
		2569	2570	
S6 : ยกระดับคุณภาพชีวิตและ สุขภาวะของชุมชนในเขตพื้นที่ บริการทุกช่วงวัย	KPI 6.1 : จำนวนนวัตกรรมการพัฒนาและ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและสุขภาวะของ ประชาชนในท้องถิ่น	5 นวัตกรรม	7 นวัตกรรม	- คณะ/วิทยาลัย - สำนัก/สถาบัน - ศูนย์พัฒนา ท้องถิ่นฯ
	KPI 6.2 : จำนวนชุมชนที่ได้รับการ ยกระดับคุณภาพชีวิตหรือสุขภาวะ	3 ชุมชน	5 ชุมชน	
S7 : จัดตั้งและดำเนินการโรงเรียน ผู้สูงอายุร่วมกับองค์กรในพื้นที่	KPI 7 : จำนวนโรงเรียนผู้สูงอายุที่ มหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดตั้งและดำเนินการ ร่วมกับองค์กรในพื้นที่	1 โรงเรียน	2 โรงเรียน	- คณะ/วิทยาลัย - สถาบันวิจัยและ พัฒนา - ศูนย์พัฒนา ท้องถิ่นฯ
S8 : สืบสานศิลปวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับแกนนำ ชุมชน/ปราชญ์ชาวบ้าน	KPI 8.1 : จำนวนศูนย์เรียนรู้ต้นแบบ/ ชุมชนต้นแบบทางวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญา ท้องถิ่น	1 ศูนย์/ ชุมชน	1 ศูนย์/ ชุมชน	- คณะ/วิทยาลัย - สำนักศิลปะและ วัฒนธรรม - ศูนย์พัฒนา ท้องถิ่นฯ
	KPI 8.2 : จำนวนผลงานวัฒนธรรม/ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการอนุรักษ์หรือ พัฒนาต่อยอด	2 ผลงาน	3 ผลงาน	
S9 : ร่วมสืบสานโครงการ พระราชดำริ	KPI 9 : จำนวนโครงการที่ดำเนินการใน พื้นที่ของโครงการพระราชดำริน้อย นำองค์ความรู้ของโครงการพระราชดำริ มาขยายผล/ต่อยอด	2 โครงการ	4 โครงการ	- คณะ/วิทยาลัย - สถาบันวิจัยและ พัฒนา - ศูนย์พัฒนา ท้องถิ่นฯ
S10 : สร้างหรือยกระดับชุมชน รักษาสันติภาพ	KPI 10.1 : จำนวนเครือข่ายความร่วมมือ พัฒนาท้องถิ่นด้วยนวัตกรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม	2 เครือข่าย	4 เครือข่าย	- คณะ/วิทยาลัย - ศูนย์พัฒนา ท้องถิ่นฯ
	KPI 10.2 : จำนวนชุมชนรักษาสันติภาพเพื่อ รับมือต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	1 ชุมชน	1 ชุมชน	

หมายเหตุ : กลยุทธ์ต่างๆ จะมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่ออธิบายผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดในลักษณะของคุณภาพงาน

03 ยุทธศาสตร์ สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์

เป้าประสงค์หลัก : มหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่แก้ปัญหาหรือทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น

กลยุทธ์

Research Management
: ระบบบริหารจัดการงาน
วิจัยที่มีประสิทธิภาพ (S1)

New Researcher :
สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่
จากการปฏิบัติจริง (S2)

Utilization : วิจัยใช้ได้จริง/
ต่อยอดเชิงพาณิชย์ (S3)

Innovation : นวัตกรรมแก้
ปัญหา / สร้างคุณค่าใหม่ให้
ชุมชน (S4)

Collaboration : ทำวิจัยร่วม
กับภาคีเครือข่าย (S5)

ภาพที่ 4.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 และกลยุทธ์

4.9.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์

เป้าประสงค์หลัก : มหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่แก้ปัญหาหรือทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น

กลยุทธ์ : S1 จัดระบบการบริหารจัดการงานวิจัยในระดับคณะและมหาวิทยาลัย

กลยุทธ์ : S2 สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่โดยการฝึกปฏิบัติการทำวิจัยจริง

กลยุทธ์ : S3 สร้างผลงานวิจัยโดยการมีส่วนร่วมและนำไปให้ท้องถิ่นใช้ประโยชน์หรือต่อยอดเชิงพาณิชย์

กลยุทธ์ : S4 สร้างนวัตกรรมที่นำไปแก้ปัญหาหรือใช้ประโยชน์กับท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วม

กลยุทธ์ : S5 สร้างภาคีเครือข่ายร่วมทำวิจัยตั้งแต่กระบวนการต้นน้ำถึงปลายน้ำ

สามารถสรุปประเด็นกลยุทธ์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์

เป้าประสงค์หลัก (Objective) : มหาวิทยาลัยมีผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่แก้ปัญหาหรือทำประโยชน์ให้กับท้องถิ่น

ตารางที่ 4.3 กลยุทธ์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์ที่ 3

กลยุทธ์ (Strategic : S)	ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator : KPI)	ค่าเป้าหมาย(ปีงบประมาณ)		ผู้รับผิดชอบ
		2569	2570	
S1 : จัดระบบการบริหารจัดการงานวิจัยในระดับคณะและมหาวิทยาลัย	KPI 1 : มีระบบการบริหารจัดการงานวิจัยของคณะและมหาวิทยาลัย	คณะ 6 ระบบ มหาวิทยาลัย 1 ระบบ	คณะ 6 ระบบ มหาวิทยาลัย 1 ระบบ	- คณะ/วิทยาลัย - สถาบันวิจัยและพัฒนา
S2 : สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่โดยการฝึกปฏิบัติการทำวิจัยจริง	KPI 2 : จำนวนนักวิจัยรุ่นใหม่เพิ่มขึ้น	15 คน	20 คน	- คณะ/วิทยาลัย - สถาบันวิจัยและพัฒนา
S3 : สร้างผลงานวิจัยโดยการมีส่วนร่วมและนำไปให้ท้องถิ่นใช้ประโยชน์หรือต่อยอดเชิงพาณิชย์	KPI 3.1 : จำนวนผลงานวิจัยที่ท้องถิ่นนำไปใช้ประโยชน์หรือต่อยอดเชิงพาณิชย์	3 ผลงาน	5 ผลงาน	- คณะ/วิทยาลัย - สถาบันวิจัยและพัฒนา
	KPI 3.2 : จำนวนการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยหรือผลงานวิชาการในระดับชาติ/นานาชาติ	50 ผลงาน	60 ผลงาน	
	KPI 3.3 : จำนวนลิขสิทธิ์/อนุสิทธิบัตร/สิทธิบัตรที่จดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา	5 ชิ้นงาน	7 ชิ้นงาน	
S4 : สร้างนวัตกรรมที่นำไปแก้ปัญหาหรือใช้ประโยชน์กับท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วม	KPI 4 : จำนวนนวัตกรรมที่สามารถแก้ปัญหาหรือใช้ประโยชน์กับท้องถิ่น	3 นวัตกรรม	5 นวัตกรรม	- คณะ/วิทยาลัย - สถาบันวิจัยและพัฒนา
S5 : สร้างภาคีเครือข่ายร่วมทำวิจัยตั้งแต่กระบวนการต้นน้ำถึงปลายน้ำ	KPI 5 : จำนวนภาคีเครือข่ายร่วมวิจัย	5 เครือข่าย	7 เครือข่าย	- คณะ/วิทยาลัย - สถาบันวิจัยและพัฒนา

หมายเหตุ : กลยุทธ์ต่างๆ จะมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่ออธิบายผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดในลักษณะของคุณภาพงาน

04 ยุทธศาสตร์ บริหารจัดการให้สามารถแข่งขันได้

เป้าประสงค์หลัก : มหาวิทยาลัยมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ดำเนินการแบบลดขั้นตอน และสามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่นได้

กลยุทธ์

Leadership : พัฒนาผู้นำ / ยกระดับทักษะการบริหารจัดการ (S1)

Restructuring : ปรับผังองค์กร / กระชับระบบงานให้คล่องตัว (S2)

Accountability : มอบหมายงานชัดเจน / ประเมินผลตามความสำเร็จ (S3)

Performance : งบประมาณเน้นผลลัพธ์ / สร้างผลกระทบเชิงบวก (S4)

Agility : ระเบียบคล่องตัว / ปรับกฎกติกาให้ทันโลก (S5)

Digital : ขับเคลื่อนด้วย AI / ใช้เทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพ (S6)

Monetization : บริหารทรัพย์สิน / สร้างรายได้ใหม่ในรูปแบบธุรกิจ (S7)

DataOne : ตัดสินใจด้วยข้อมูล / รวมฐานข้อมูลเดียวเพื่อบริหาร (S8)

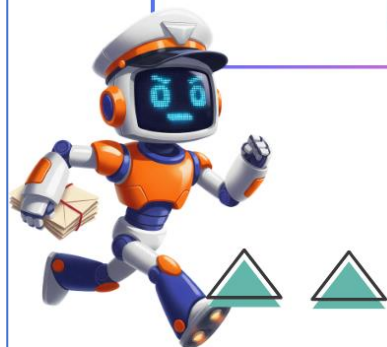
Imagery : สื่อสารทรงพลัง / สร้างภาพลักษณ์องค์กร (S9)

Good governance : องค์กรธรรมาภิบาล / โปร่งใส ไร้คอร์รัปชัน (S10)

Sustainability : มหาวิทยาลัยสีเขียว / สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (S11)

ภาพที่ 4.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 และกลยุทธ์

4.9.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : บริหารจัดการให้สามารถแข่งขันได้

เป้าประสงค์หลัก : มหาวิทยาลัยมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ดำเนินการแบบลดขั้นตอน และสามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่นได้

- กลยุทธ์ : S1** ตั้งโรงเรียนผู้บริหารเพื่อพัฒนาทักษะ (Skill) การบริหารจัดการให้กับอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน รองคณบดี รองผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน และ หัวหน้างานฝ่ายต่าง ๆ
- กลยุทธ์ : S2** จัดโครงสร้างและระบบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย คณะ สำนัก/สถาบัน หน่วยงานต่าง ๆ ให้มีสายการบังคับบัญชาและขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน
- กลยุทธ์ : S3** แต่งตั้งมอบหมายหน้าที่งานให้กับพนักงานสายสนับสนุน เจ้าหน้าที่ แม่บ้าน คนงาน รปภ. ปีละหนึ่งครั้ง เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงาน
- กลยุทธ์ : S4** ปฏิรูปการจัดทำคำขอ การจัดสรร และการใช้งบประมาณให้เกิดผลงาน (Outcome) และเกิดผลกระทบ (Impact) ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้
- กลยุทธ์ : S5** แก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ระเบียบ ข้อบังคับและประกาศ ให้เป็นปัจจุบัน และเอื้อต่อการทำงานให้มีประสิทธิภาพ
- กลยุทธ์ : S6** นำเทคโนโลยีและ AI มาใช้กับการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำงาน ในหน่วยงาน
- กลยุทธ์ : S7** ปรับระบบและกลไกงานบริหารทรัพย์สินและจัดหารายได้ให้ดำเนินการในรูปแบบของธุรกิจ เพื่อหารายได้เพิ่ม
- กลยุทธ์ : S8** จัดทำฐานข้อมูลให้ผู้บริหารใช้รายงานและตัดสินใจโดยรวมไว้ในแหล่งเดียว (DataOne)
- กลยุทธ์ : S9** จัดระบบการสื่อสารภายในมหาวิทยาลัยและสื่อสารภายนอกให้เกิดภาพลักษณ์ (Image) ที่ดี
- กลยุทธ์ : S10** สร้างมหาวิทยาลัยธรรมาภิบาลไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน
- กลยุทธ์ : S11** สร้างสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยสะอาด สีเขียว (Clean and Green)

สามารถสรุปประเด็นกลยุทธ์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์ที่ 4 : บริหารจัดการให้สามารถแข่งขันได้ ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.4

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : บริหารจัดการให้สามารถแข่งขันได้

เป้าประสงค์หลัก (Objective) : มหาวิทยาลัยมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ดำเนินการแบบลดขั้นตอน และสามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่นได้

ตารางที่ 4.4 กลยุทธ์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบของยุทธศาสตร์ที่ 4

กลยุทธ์ (Strategic : S)	ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator : KPI)	ค่าเป้าหมาย(ปีงบประมาณ)		ผู้รับผิดชอบ
		2569	2570	
S1 : ตั้งโรงเรียนผู้บริหารเพื่อพัฒนาทักษะ (Skill) การบริหารจัดการให้กับอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน รองคณบดี รองผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน และหัวหน้างานฝ่ายต่าง ๆ	KPI 1 : จำนวนผู้บริหารทุกระดับผ่านกระบวนการฝึกอบรมการจัดการให้มีทักษะ (Skill) ในการบริหารคน บริหารงบประมาณ บริหารวัสดุครุภัณฑ์ และบริหารเวลา	50 คน	50 คน	- คณะ/วิทยาลัย - สำนัก/สถาบัน - งานบริหารบุคคล
S2 : จัดโครงสร้างและระบบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย คณะ สำนัก/สถาบัน หน่วยงานต่าง ๆ ให้มีสายการบังคับบัญชาและขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน	KPI 2 : มีโครงสร้างและระบบการบริหารของทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยที่ชัดเจน	1 มหาวิทยาลัย 6 คณะ 5 สำนัก 1 โรงเรียน สาธิตฯ	1 มหาวิทยาลัย 6 คณะ 5 สำนัก 1 โรงเรียน สาธิตฯ	- สำนักงานอธิการบดี - งานบริหารบุคคล
S3 : แต่งตั้งมอบหมายหน้าที่งานให้กับพนักงานสายสนับสนุน เจ้าหน้าที่ แม่บ้าน คนงาน รปภ. ปีละหนึ่งครั้ง เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงาน	KPI 3 : มีคำสั่งแต่งตั้งมอบหมายภาระงานของบุคลากรสายสนับสนุนทุกปี	6 คณะ 5 สำนัก 1 โรงเรียน สาธิตฯ	6 คณะ 5 สำนัก 1 โรงเรียน สาธิตฯ	- สำนักงานอธิการบดี - งานบริหารบุคคล
S4 : ปฏิรูปการจัดทำคำขอ การจัดสรร และการใช้งบประมาณให้เกิดผลงาน (Outcome) และเกิดผลกระทบ (Impact) ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้	KPI 4 : มีประกาศระบบการขอ การจัดสรร และการใช้งบประมาณ และมอบให้คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน หัวหน้าหน่วยงานกำกับ ติดตาม การใช้งบประมาณอย่างใกล้ชิด โดยให้รายงานผลทุก 3 เดือน	6 คณะ 4 สำนัก 1 สนอ. 1 โรงเรียน สาธิตฯ	6 คณะ 4 สำนัก 1 สนอ. 1 โรงเรียน สาธิตฯ	- คณะ/วิทยาลัย - สำนัก/สถาบัน - กองนโยบายและแผน
S5 : แก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงระเบียบ ข้อบังคับและประกาศให้เป็นปัจจุบัน และเอื้อต่อการทำงานให้มีประสิทธิภาพ	KPI 5 : มีระเบียบ ข้อบังคับและประกาศที่ได้รับการ แก้ไข ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง	3 ฉบับ	5 ฉบับ	- สำนักงานอธิการบดี - สำนักงานกฎหมายและนิติการ
S6 : นำเทคโนโลยีและ AI มาใช้กับการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำงานในหน่วยงาน	KPI 6 : พัฒนาผู้บริหาร อาจารย์ และสายสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีและ AI ในการปฏิบัติงานได้	ร้อยละ 70 ของบุคลากรแต่ละส่วน (ผู้บริหาร/อาจารย์/สายสนับสนุน)	ร้อยละ 80 ของบุคลากรแต่ละส่วน (ผู้บริหาร/อาจารย์/สายสนับสนุน)	- คณะ/วิทยาลัย - สำนัก/สถาบัน - สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
S7 : ปรับระบบและกลไกงานบริหารทรัพย์สินและจัดหารายได้ให้ดำเนินการในรูปแบบของธุรกิจเพื่อหารายได้เพิ่ม	KPI 7 : มีโครงสร้าง และระบบการจัดหารายได้เชิงธุรกิจที่สามารถทำรายได้เพิ่มขึ้น	รายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 10 ของรายได้เดิม	รายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 15 ของรายได้เดิม	- คณะ/วิทยาลัย - สำนัก/สถาบัน - สำนักงานบริหารทรัพย์สินและจัดหารายได้

กลยุทธ์ (Strategic : S)	ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator : KPI)	ค่าเป้าหมาย(ปีงบประมาณ)		ผู้รับผิดชอบ
		2569	2570	
S8 : จัดทำฐานข้อมูลให้ผู้บริหารใช้รายงานและตัดสินใจโดยรวมไว้ในแหล่งเดียว (DataOne)	KPI 8 : มีฐานข้อมูลรวมในแหล่งเดียวเพื่อใช้ในการรายงานและตัดสินใจ	1 ฐานข้อมูล กลาง	1 ฐานข้อมูล กลาง	- สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
S9 : จัดระบบการสื่อสารภายในมหาวิทยาลัยและสื่อสารภายนอกให้เกิดภาพลักษณ์ (Image) ที่ดี	KPI 9.1 : มีระบบเครือข่ายการสื่อสารภายในมหาวิทยาลัย และการสื่อสารภายนอกมหาวิทยาลัย	2 ระบบ	2 ระบบ	- งานสื่อสารและสร้างภาพลักษณ์องค์กร
	KPI 9.2 : ความพึงพอใจของผู้รับบริการ	ระดับ 4.00	ระดับ 4.00	
S10 : สร้างมหาวิทยาลัยธรรมาภิบาลไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน	KPI 10 : ผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)*	ร้อยละ 85	ร้อยละ 85	- คณะ/วิทยาลัย - สำนัก/สถาบัน - สำนักงานตรวจสอบภายใน - สำนักงานอธิการบดี
S11 : สร้างสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยสะอาด สีเขียว (Clean and Green)	KPI 11.1 : ทุกพื้นที่ของมหาวิทยาลัยทั้งภายในอาคาร และภายนอกอาคารสะอาด ไม่มีขยะ เก็บของเป็นระเบียบ	ร้อยละ 85 ของทุกพื้นที่	ร้อยละ 90 ของทุกพื้นที่	- คณะ/วิทยาลัย - สำนัก/สถาบัน - สำนักงานอธิการบดี
	KPI 11.2 : สภาพแวดล้อมมีความเป็นธรรมชาติ มีต้นไม้ ร่มรื่น	ร้อยละ 85 ของทุกพื้นที่	ร้อยละ 90 ของทุกพื้นที่	

หมายเหตุ : *1. ITA (Integrity and Transparency Assessment : การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ) คือ เครื่องมือที่สำนักงาน ป.ป.ช. ใช้ประเมินหน่วยงานราชการทุกแห่งเพื่อให้รู้จุดแข็ง จุดอ่อน และนำไปปรับปรุงให้โปร่งใส และลดการทุจริต โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรภาคส่วนต่างๆ โดยมีการกำหนดช่วงคะแนนค่าเฉลี่ยรวม 85 คะแนนขึ้นไป หมายถึง ผ่านระดับ A

2. กลยุทธ์ต่างๆ จะมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่ออธิบายผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดในลักษณะของคุณภาพงาน

ส่วนที่ 5

การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ และการกำกับ ติดตาม ประเมินผล

ด้วยแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566 - 2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2569 ฉบับนี้ได้กำหนดค่าเป้าหมายในแต่ละตัวชี้วัดไว้เป็นเกณฑ์การประเมินความสำเร็จในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ซึ่งทุกหน่วยงานสามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานภายใต้พันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยได้ ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนามหาวิทยาลัยตามแผนยุทธศาสตร์บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดภายในปี 2570 จึงต้องมีกระบวนการขับเคลื่อนแผนฯ สู่การปฏิบัติที่ชัดเจน รวมถึงการพัฒนาระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผลความสำเร็จของแผนฯ เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องต่อไป สำหรับการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ฯ สู่การปฏิบัติ มีรายละเอียดดังนี้

5.1 ปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ฯ สู่การปฏิบัติ

1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566 - 2570) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 256 ของผู้ปฏิบัติงานทุกระดับเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของแผนฯ มากที่สุด มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ โดยมีทำความเข้าใจเกี่ยวกับ นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ ตัวชี้วัด และเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ฯ ให้กับหน่วยงาน อาจารย์และบุคลากร รวมถึงการสื่อสารประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางสื่อต่างๆ ทั้งการเผยแพร่ในลักษณะรูปเล่มและไฟล์เอกสาร เพื่อสนับสนุนการจัดทำแผนฯ ระดับหน่วยงานที่มีรายละเอียดสอดคล้องกับแผนฯ ของมหาวิทยาลัย

2) การปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ให้มีความทันสมัย เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามแผนฯ ได้เป็นอย่างดี ด้วยระเบียบข้อบังคับที่มีอยู่ บางฉบับเป็นระเบียบข้อบังคับที่สร้างมานาน จึงถือเป็นอุปสรรคสำคัญในการทำงานเชิงรุกและเป็นสาเหตุให้ไม่สามารถขับเคลื่อนการพัฒนามหาวิทยาลัยและหน่วยงานได้ตามที่กำหนด

3) ช่องทางการมีส่วนร่วมของคณาจารย์ บุคลากรและนักศึกษาในการแสดงความคิดเห็นด้านต่างๆ ยังไม่ทั่วถึง ซึ่งผู้บริหารมหาวิทยาลัยมุ่งเน้นให้ทุกภาคส่วนได้มีโอกาสในเสนอความเห็น เพื่อประโยชน์ในการทบทวนและปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์ฯ ทุกระยะ

5.2 กลไกการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ฯ สู่การปฏิบัติ

1) การมอบนโยบายให้ผู้บริหารทุกระดับขับเคลื่อนการดำเนินงาน ตั้งแต่ระดับรองอธิการบดี ซึ่งเป็นผู้กำกับติดตามงานในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ คณบดี/ผู้อำนวยการ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามค่าเป้าหมายตัวชี้วัดในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์

2) ให้คณบดี/ผู้อำนวยการ เสนอโครงการ/กิจกรรมในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยมอบหมายเพื่อกองนโยบายและแผนจะบรรจุโครงการ/กิจกรรมที่ผ่านการพิจารณาอนุมัติแล้วในแผนปฏิบัติการประจำปี

3) ให้แต่ละหน่วยงานดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการภายใต้กรอบเวลาและงบประมาณที่กำหนด

4) ทุกหน่วยงานรายงานผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดโครงการที่ปรากฏในแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัยและตัวชี้วัดของแผนยุทธศาสตร์ฯ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานต่อมหาวิทยาลัยทั้งรายเดือน รายไตรมาส และเมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณ

5) รองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน/โรงเรียน เป็นผู้กำกับติดตามงานในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดำเนินการสังเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอต่อมหาวิทยาลัย

5.3 การติดตามและประเมินผล

การแปลงแผนยุทธศาสตร์ฯ สู่การปฏิบัติเป็นการจัดทำโครงการ/กิจกรรมของแต่ละหน่วยงานที่จะทำให้ได้ผลลัพธ์ตอบโจทย์ตัวชี้วัดซึ่งส่งผลต่อค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนฯ ดังนั้นจึงต้องมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอยู่เสมอเพื่อสามารถปรับปรุงงานหรือแก้ไขปัญหที่อาจเกิดขึ้นได้ทันท่วงที อย่างไรก็ตาม การติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพจะต้องดำเนินการในหลายมิติ ดังนี้

1) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ พร้อมทั้งสรุปบทเรียนและข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงกระบวนการจัดทำแผนเชิงยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2) ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีและแผนปฏิบัติการประจำปี โดยจัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำเดือน และรายไตรมาสเพื่อแสดงถึงความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานให้ผู้บริหารทุกระดับทราบและดำเนินการแก้ไขเพื่อให้การดำเนินการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ รวมถึงการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีและรายงานต่อหน่วยงานต่าง ๆ พร้อมเผยแพร่สู่สาธารณะ

3) ติดตามผลการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ผลการจัดซื้อจัดจ้าง และการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ เพื่อเร่งรัดการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ

4) ติดตามผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย จำนวน 2 ระยะ ได้แก่ รอบ 6 เดือน และ 12 เดือน โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(1) กองนโยบายและแผน มีหน้าที่รวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลผ่านระบบบริหารงบประมาณ 3 มิติ โดยจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเป็นรายไตรมาสและเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อเร่งรัด กำกับ ติดตามการดำเนินงานให้สอดคล้องตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี และแผนปฏิบัติการประจำปีในแต่ละปีงบประมาณ

(2) งานบริหารการคลังและทรัพย์สิน จัดทำรายงานทางการเงินของมหาวิทยาลัย รอบ 6 เดือน 9 เดือน และ 12 เดือน และรายงานเงินรายได้สะสม ณ สิ้นปีงบประมาณ เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

(3) งานประกันคุณภาพการศึกษา ดำเนินการวิเคราะห์/สังเคราะห์ตัวชี้วัด การประกันคุณภาพการศึกษาภายในทั้งระดับหลักสูตร ระดับคณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย เพื่อเทียบเคียงกับตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ที่ ๑๒๔๕/๒๕๖๘

เรื่อง ให้ข้าราชการและบุคลากรไปราชการ

ด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง โดยกองนโยบายและแผนจะจัดประชุมเชิงปฏิบัติการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ฯ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๗ ระหว่างวันที่ ๕ - ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ ณ โรงแรมไมด้า เดอซี หัวหิน อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เพื่อประโยชน์ในงานราชการมหาวิทยาลัยจึงให้

๑. ผศ.อรรถพล อูสายพันธ์	ตำแหน่ง รักษาการแทนอธิการบดี
๒. ผศ.ดร.ชฎาพร โพธิ์สุวรรณ	ตำแหน่ง รองอธิการบดี
๓. ผศ.ดร.ชัชวาล แอ่อมหล้า	ตำแหน่ง รองอธิการบดี
๔. อ.ดร.บุรินทร์ นรินทร์	ตำแหน่ง รองอธิการบดี
๕. อ.ดร.วัฒนพงศ์ อ่อนนุ่ม	ตำแหน่ง ผู้ช่วยอธิการบดี
๖. ผศ.ดร.สันติ รักษาวงศ์	ตำแหน่ง คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๗. ผศ.อรนุช จินดาสกุลยนต์	ตำแหน่ง คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
๘. ผศ.ยุพพงศ์ วิงวร	ตำแหน่ง คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๙. อ.ดร.กุลยา อนุโลก	ตำแหน่ง คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
๑๐. อ.ดร.บารมี ชูชัย	ตำแหน่ง คณบดีวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศึกษาและการแพทย์แผนไทย
๑๑. ผศ.ดร.อดิศักดิ์ แสงส่องฟ้า	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
๑๒. อ.ดร.ประภัสสร มีน้อย	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม
๑๓. ผศ.ดร.ดาราวรรณ ญาณะนันท์	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
๑๔. อ.ดร.นพดล ทุมเชื้อ	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
๑๕. นางกมลวรรณ แก้วไชยชาติ	ตำแหน่ง รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี
๑๖. ผศ.ศุภลักษณ์ สุดขาว	ตำแหน่ง รองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๑๗. อ.ดร.จิรากร เถลิ้มดิษฐ์	ตำแหน่ง รองคณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
๑๘. อ.ศราวุฒิ บุตรดาวงค์	ตำแหน่ง รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๑๙. อ.ดร.รุ่งนภา สิงห์สถิตย์	ตำแหน่ง รองคณบดีวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศึกษาและการแพทย์แผนไทย
๒๐. อ.ดร.ปฎิญาพัฒน์ จันทร์เพชร	ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
๒๑. ผศ.นิชากร ปทุมรังสรรค์	ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
๒๒. ผศ.ดร.นพดล อำดี	ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
๒๓. ผศ.ณัฐวดี สว่างงาม	ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม
๒๔. ผศ.ดร.วิไลพร ไชยสิทธิ์	ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

๒๕. น.ส.ภิชาดา เตชินธนาพร	ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตแห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
๒๖. อ.ดร.ณัชฎาภรณ์ รัตนวรกานต์	ตำแหน่ง หัวหน้าศูนย์พัฒนาท้องถิ่นและบริการวิชาการ
๒๗. น.ส.หทัยรัตน์ มีจันทร์	ตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งผู้อำนวยการกอง นโยบายและแผน
๒๘. นางกาญจนา นรินทร์	ตำแหน่ง รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ กองพัฒนานักศึกษา
๒๙. ผศ.ดร.ทรงเกียรติ อิงคามระธร	ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
๓๐. ผศ.ดร.สัจจา ไกรศรีรัตน์	ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ
๓๑. อ.ดร.พนารัตน์ แสงวิจิตร	ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ
๓๒. นางสุธีร์กานต์ แก้วนารายณ์	ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ชำนาญการ
๓๓. น.ส.เอี่ยมฤทธิ์ รัตนานนท์	ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการ
๓๔. น.ส.ศิริรัตน์ แก้วเขียว	ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการ
๓๕. น.ส.มณีกาญจน์ เกตุพันธ์	ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ปฏิบัติการ
๓๖. นางคันสนีย์ วิภากุล	ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ปฏิบัติการ
๓๗. นายไพโรจน์ บุญฤทธิ์	ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ปฏิบัติการ
๓๘. นายภาณุพงศ์ วิเศษหมื่น	ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ปฏิบัติการ
๓๙. นางชุติมา ชงสกุล	ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา ปฏิบัติการ
๔๐. น.ส.ปิยพร ท้าวญาติ	ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ปฏิบัติการ
๔๑. น.ส.นันทมน กาหยี	ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
๔๒. นายไพบุลย์ หมั่นจิตร	ตำแหน่ง พนักงานขับรถยนต์
๔๓. นายชินนทร์ เวหาธรนาวิ	ตำแหน่ง พนักงานขับรถยนต์

ไปราชการตามวันและสถานที่ดังกล่าว ทั้งนี้ให้บุคคลหมายเลข ๔๒ และ ๔๓ ไปส่งในวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ และไปรับในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ โดยให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการจากงบประมาณแผ่นดิน โครงการ : ขับเคลื่อนและพัฒนางานยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยสู่มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน รหัสกิจกรรม ๑๐๒๘๐๘๗๐๐๑๔๒

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถพล อูสายพันธ์)

รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

Signature Code : F/ZVKtdNZmxvbk&oB&h

แผนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566-2570)
ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2569